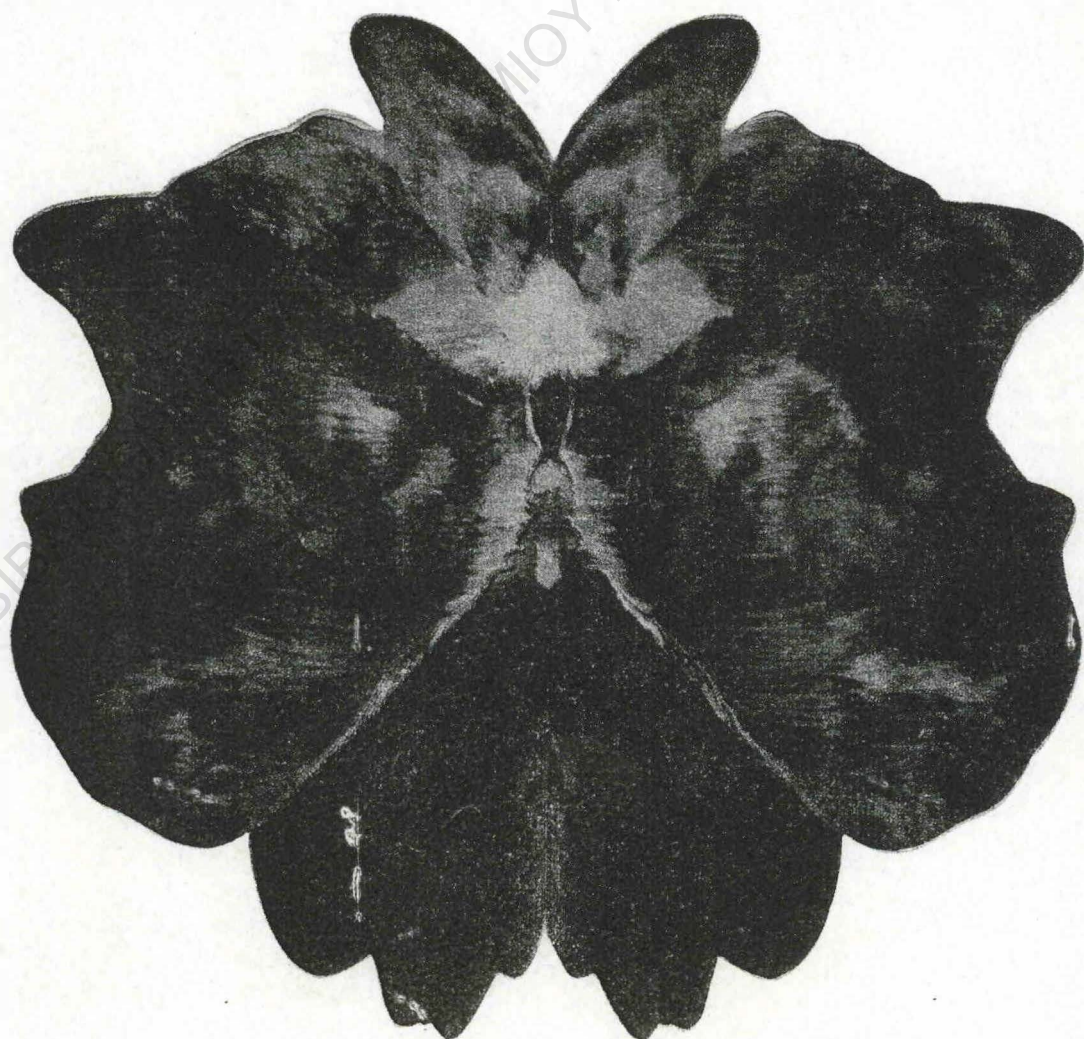
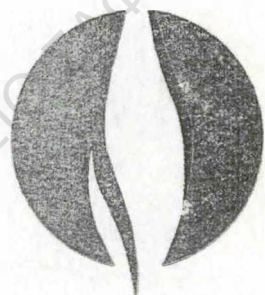

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΚΙΒΩΤΙΟΝ 189, ΤΗΛ. 62864

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ
Θ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΕΙΡ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ, Ν. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΥΛΗΣ
Λ. ΠΑΝΑΟΥΡΗ, Δ. ΤΣΙΚΚΙΝΗ, Σ. ΚΡΟΝΙ-
ΔΗΣ, Α. ΑΧΙΛΛΕΩΣ, Α. ΠΑΣΙΟΣ, ΣΤ. ΠΑ-
ΝΑΓΙΔΟΥ, Ε. ΙΩΑΝΝΟΥ, Π. ΠΟΥΛΛΗΣ,
Ξ. ΞΕΝΗΣ, Μ. ΧΑΣΑΠΗ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
ΠΑΝΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ	Χαιρετισμός 1
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	'Αποχαιρετιστήριον Σκέψεις 3
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	Μιάς Δεκαετίας 'Απολογισμός 5
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ	Λόγος επί τῆ 'Ενάρξει τοῦ Σχολικοῦ 'Ετους 7
ΝΙΚΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ	Μνημόσυνο 10
ΞΕΝΗΣ ΞΕΝΗ	Τὸ Φυτικὸ Βασίλειο 11
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΖΑΡΙΔΗΣ	Χωρὶς Παράπονο 13
ΕΛΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	'Ιστορία 14
ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ	Γιατὶ 15
ΔΩΡΑ ΧΑΤΖΟΥΔΗ	'Ανθρωπος 16
ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ	Μάνα 17
ΑΝΔΡΕΑΣ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ	Συννεφιάζει 18
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΛΟΥΡΤΗΣ	Ζητήσαμε Λίγο Φῶς 19
ΑΝΝΑ ΚΥΘΡΑΙΩΤΟΥ	'Ο 'Εσπερινός 20
ΑΜΑΛΙΑ ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΥ	'Απὸ τῶν Σπηλαίων εἰς τοὺς Οὐρανοῦς 20
ΡΕΝΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗ	'Η 'Αμίλλα Βασικὴ Προϋπόθεσις Προόδου τῆς 'Ανθρωπότητος 21
ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ ΓΙΑΓΚΟΥ	Μητέρα 21
ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ	Διπλωματικὴ Θέσις τῆς 'Ελλάδας ἀπὸ τὸ 1815 μέχρι τῆ Ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου 23
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ	'Ελεύθερον 'Εμπόριον καὶ Προστατευτισμός 25
ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΚΛΗΡΙΔΗΣ	Οἰκονομικαὶ Διακυμάνσεις 27
ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΗΛΙΑ	Δεκάραν ἔν 'Αξίεις Τσακκιστὴν 31
ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΗΛΙΑ	Γιατὶ 32
ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΤΣΑΠΑΡΕΛΛΑ	Γηθκειά γιὰ τὸ Ζαννὶν 33
ΜΑΡΙΑ ΤΟΦΑ	Οἱ Ποιητῆρες τῆς Κύπρου καὶ εἰδικώτερα τῶν Κοκκινόχωρῶν 34
ΕΛΛΑΔΑ ΔΕΜΕΤΡΙΟΥ	Souris 37
ΑΝΓΕΛΕ ΖΑΝΝΕΤΙΔΕΣ	Pourquoi j' Étudie le Français 37
CHRISTINE ΙΩΑΝΝΟΥ	Gérard de Nerval 37
HELENE ΙΩΑΝΝΟΥ	Une Excursion 38
DINA ΚΑΡΑΓΙΟΡΓΙ	Un Mariage à la Campagne 38
LELIA SPYRIDONOS	A Real Story 38

(συνέχεια περιεχομένων εἰς τὴν 3ην σελίδα τοῦ ἔξωφύλλου)

ΕΞΩΦΥΛΛΟΝ

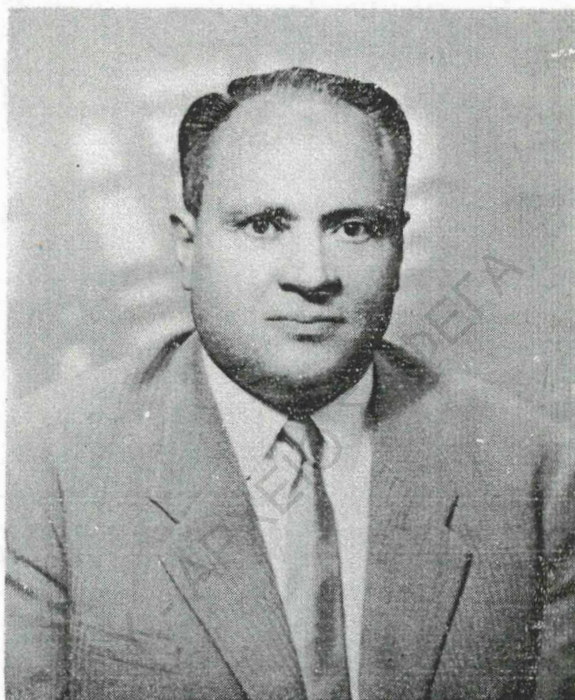
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΙΑΠΑΝΗΣ, Β'1

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ, 4

1970 - 1971

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΜΑΣ
ΚΥΡΙΟΝ ΣΠ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ἐγεννήθη τὸ 1911 εἰς τὰ Καλάβρυτα τῆς Πελοποννήσου. Τὸ 1929 ἀπεφοίτησε τοῦ Γυμνασίου Καλαβρύτων καὶ τὸ 1931 ἐνεγράφη εἰς τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τὸ 1936 ἔγινε πτυχιούχος τῆς Φιλοσοφίας καὶ ἀπὸ τοῦ 1937 ἤρχισε τὸ ἐκπαιδευτικὸν τοῦ ἔργου ὡς καθηγητῆς τῆς Φιλολογίας. Ἀπὸ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1945 - 46 μέχρι τοῦ 1971, πλὴν τῶν ἐτῶν τοῦ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ ἀγῶνος τῆς ΕΟΚΑ, ὅτε ἀπελαθεῖς ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικιακῆς κυβερνήσεως μετέβη εἰς Ἑλλάδα, προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκπαίδευσιν ὡς καθηγητῆς καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ὡς Γυμνασιάρχης τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀμμοχώστου. Ἐκτὸς τοῦ διδακτικοῦ τοῦ ἔργου ἔχει κάμει διαλέξεις καὶ ὁμιλίας ἐπὶ θεμάτων ἐθνικῶν, φιλολογικῶν, παιδαγωγικῶν, ἱστορικῶν καὶ ἀρχαιολογικῶν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

του Β. Διευθυντού κ. ΠΑΝΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ

Κύριε Γυμνασιάρχα, Κυρία Σωτηροπούλου,
Κύριοι Συνάδελφοι,

Τούτη, η άποψινή, συγκέντρωση δέ μοιάζει με τις άλλες, τις επίσημες, συγκεντρώσεις. Και η διαφορά είναι τούτη. Ήμεεις, έδω άπόψε, άποτελοϋμε μιá όμοιογένεια. Όλοι μας έχουμε κοινά διαφέροντα, κοινό σκοπό κι επιδίωξη. Νά φτειάξουμε τόν άνθρωπο τέτοιο πού νά μπορή νά άναδημιουργήση τήν κοινωνία. Όλωνών μας σκοπός κι επιδίωξη ή Παιδεία.

Λένε κι επαναλαμβάνουν συχνά, πώς έμεις οί δάσκαλοι παίρνουμε μιá εύπλαστη μάζα και καλοϋμαστε νά τής δώσουμε, νά πλάσουμε μιá μορφή. Πόση πλάνη σε τουτο. Μακάρι νά 'ταν έτσι, και τό έργο μας θά 'ταν άπλό κι εύκολο. Όμως δέν παίρνουμε μαλακή μάζα αλλά ένα σκληρό υλικό πού δέν είναι άμορφο. Άντίθετα έχει χαρακιές και μορφές, και ώραιες και άσκημες. Ό,τι δηλαδή χάραξαν ή κληρονομικότητα, ή οικογένεια, ή άνατροφή, τό περιβάλλον, ή κοινωνία. Κι άναλαμβάνουμε έμεις πάνω σ' αυτό τό σκληρό υλικό νά σμιλέψουμε ό,τι ώραίο κι εύγενικό με χέρι σίγουρο, πού θά κάνη τό ώραίο ώραιότερο και θά έξαφανίση τις άσκημες χαρακιές, πού πολλές φορές είναι πολύ βαθιές.

Τούτο τό σμίλεμα θέλει μαστοριά και ύπομονή, γιατί τό υλικό μας είναι τρομερά εύθραυστο. Λίγο νά μās ξεφύγη ή σμίλη και κάτι θά σπάση, πού τίποτε δέ θά μπορή νά τό φτειάξη. Όστερα θά τό περάσουμε άπό τό πυροκάμινο τής Παιδείας και θά τό κάμουμε άθραυστο. Σάν τό πετύχουμε τουτο, θά μπορούμε νά ποϋμε πώς φτάσαμε στό σκοπό και τό στόχο μας.

Σε τουτο τό σμίλεμα δεξιότηχης άριστος άποδείκτηκε ό Γυμνασιάρχης κ. Σπυρίδων Σωτηρόπουλος, πού για δυό τώρα δεκαετίες άξια επανδρώνει τήν Έλληνική Παιδεία τής Κύπρου και πρός τιμήν του όποιού είμαστε έδω άπόψε.

Ήλθε στην Κύπρο ό κ. Σωτηρόπουλος νέος, με μαϋρα μαλλιά. Δίδαξε και καθωδήγησε χριστιανικά και έθνικά γενεές πολλές. Για τήν έθνική του δράση διώχτηκε από τους Άγγλους, για νά επανέλθη όμως στην Κύπρο, πού τήν αγάπησε από τήν πρώτη μέρα πού τήν είδε. Σάν επιστέγασμα τής αγάπης αυτής διάλεξε για σύντροφο τής ζωής του τήν Κυπρία Ειρήνη Μουρούζη. Η οικογένεια Μουρούζη είναι ζυμωμένη με τήν Παιδεία τής νήσου. Ήμεεις οί παλαιότεροι θυμούμαστε ακόμα τή σεβάσμια μορφή του καθηγητή Γεωργίου Μουρούζη, του πατέρα τής νϋν κυρίας Σωτηροπούλου. Άναχωρεί τώρα ό Γυμνασιάρχης με «λευκήν τήν κόμην» αλλά γεμάτος σφρίγος και όρεξη για δουλειά. Δέν άποχωρεί τής ένεργού ύπηρεσίας. Θα συνεχίση τό έργο του σά Γυμνασιάρχης στη μητέρα Πατρίδα.

Όσοι ζήσαμε κοντά του θά αισθανθοϋμε τήν άπουσία του. Οί νεώτεροι άς παραδειγματιστοϋν από τό πιστεύω του.

Ό Σπυρίδων Σωτηρόπουλος πολύ συχνά λέγει — και τουτο είναι τό πιστεύω του — πώς τό έργο του δέν τό θεωρεί βιοποριστικό έπάγγελμα αλλά λειτουργήμα. Ένοιωθε και νοιώθει πώς ό δάσκαλος είναι άποστολος με άποστολή όχι νά δώση γνώσεις στο παιδί και στον έφηβο, αλλά νά του έμπνεύση τά ιδανικά τής Θρησκείας, τής Πατρίδας και τής Άρετής. Τόν βλέπουμε τήν κάθε μιá μέρα νά μάχεται για τουτα και νά ύποφέρη. Τούτη ή μάχη ή άσίγαστη είναι πού τόν οδηγεί κάποτε σ' ένα ξεσπασμα — βίαιο καμμιá φορά με τόσο σύντομο. Είναι τούτη ή φλόγα πού καίει μέσα του.

Ξέρουμε όλοι πώς ποτέ του δέν έβλαψε συνάδελφο. Τούς θεωροῦσε συνεργάτες του καί πάντα τούς παραστάθηκε. Δέ θα μάς διαφεύγη σίγουρα πώς κι όταν άχάριστα οί μαθητές τόν πίκραναν κι ό Σύλλογος συζητοῦσε για ποινή, ήταν πάντα αυτός πού άγωνιζόταν νά επιβληθῆ όσο τó δυνατό πιό μικρή, γιατί, έλεγε, «δέν είμαστε δικαστές αλλά παιδαγωγοί».

Ό Σπυρίδων Σωτηρόπουλος έδесе άρρηκτα τ' όνομά του με τó Β' Γυμνάσιο. Πήρε τó δοιάκι του άπό τήν πρώτη μέρα πού ιδρύθηκε καί τó στέριωσε με τούς σημερινούς χίλιους κοντά μαθητές. Γι' αυτό νοιώθουμε πώς, αφήνοντάς το σήμερα, θ' αφήση σ' αυτό κι ένα μέρος τῆς καρδιάς του.

Κύριε Γυμνασιάρχα, οί καθηγητές σε προπέμπουμε, δέ σ' άποχαιρετοῦμε. Άπλά καί σεμνά, όπως υπήρξε ως τά τώρα σεμνή ή ζωή σου, σε χαιρετοῦμε. Άπό μέρους όλων τών καθηγητῶν του Β' Γυμνασίου σάς εύχομαι κι άπό τῆ νέα σας θέση νά συνεχίσετε τήν έθνική σας άποστολή. Επίσης εύχόμαστε τόσο σε σας προσωπικῶς όσο καί στη σύζυγό σας κ. Ειρήνη Σωτηροπούλου καί στα παιδιά σας κάθε χαρά καί εύτυχία.

Άπό μέρους τών Καθηγητῶν καί του Γραμματειακοῦ Προσωπικοῦ του Β' Γυμνασίου Άμμοχώστου έπιτρέψτε μου νά σας προσφέρω τούτο τó άναμνηστικό δῶρο σά δείγμα καί σύμβολο τῆς βαθειᾶς εκτίμησης καί του σεβασμοῦ πού τρέφουμε στο πρόσωπό σας.

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

τοῦ Γυμνασιάρχου κ. ΣΠ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀγαπητοὶ μου Συνάδελφοι,
Κυρίες, Δεσποινίδες καὶ Κύριοι,

Ἡ σύζυγός μου κι ἐγὼ σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὴν παρούσαν πρὸς τιμὴν μου συνεστίαισιν.

Σὰς εὐχαριστῶ καὶ σὰς διαβεβαίω ὅτι διὰ βίου θὰ σὰς εἶμαι εὐγνώμων διὰ τὴν ἀρμονικὴν συνεργασίαν καὶ τὴν πρόθυμον συνδρομὴν σας εἰς τὸ ὄραϊον ἀλλὰ καὶ δύσκολον παιδευτικὸν ἔργον μας. Χάρις εἰς τὴν ἰδικήν σας ἐποικοδομητικὴν πάντοτε προσφορὰν τὸ Γυμνάσιόν μας ἔχει καταλάβει ἤδη μίαν καλὴν θέσιν μεταξὺ τῶν Δημοσίων Σχολείων τῆς Νήσου μας.

Χαίρω, διότι μοῦ ἐδόθη ἡ ἐξαιρετικὴ τιμὴ εἰς τὸ ἰδικόν σας ἀξιόλογον ἔργον νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ προσφορὰν ἐνὸς τεσσαρακοστοῦ πέμπτου. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς δεκαετοῦς διευθύνσεώς μου προσεπάθησα νὰ ἀσκήσω ὅσον ἡδυνάμην καλύτερον τὰ διδακτικά, τὰ διοικητικὰ καὶ ἐποπτικὰ καθήκοντά μου, ἀσφαλῶς δὲ ἐν τῇ ἐνασχῆσει τῶν καθηκόντων τούτων ὡς ἀνθρώπος ὑπέπεσα εἰς σφάλματα καὶ ἡ συμπεριφορὰ μου ἐπίκρανέ τινας ἐξ ὑμῶν. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς Συνάδελφους τοὺς ὁποίους ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ ἐλύπησα καὶ τοὺς διαβεβαίω ὅτι οὐδέποτε τῶν λόγων καὶ τῶν πράξεών μου τὰ ἐλαττήρια ἦσαν ταπεινά. Πάντοτε ἀπέβλεπον εἰς τὸ καλὸν τοῦ Σχολείου μας. Ἡ εὐρυθμία καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τοῦ Γυμνασίου μας ἦτο ἡ μοναδικὴ ἐπιδιώξις μου. Πάντοτε ἠθέλον νὰ εἶμαι βοηθὸς καὶ συμπαραστάτης τῶν Συναδέλφων μου εἰς τὸ δύσκολον ἔργον των. Πάντοτε, παρὰ τὸ προκεχωρημένον τῆς ἡλικίας μου, ὡς πρῶτος τῇ τάξει, εὐχαριστῶς ἀνελάμβανον τὴν πρώτην μερίδα τῶν σχολικῶν βαρῶν καὶ εὐθυνῶν. Πάντοτε διὰ λόγους συναδελφικῶς καὶ παιδαγωγικῶς εὐρισκόμην παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν Συναδέλφων μου.

Ὁραῖον ἀληθῶς ἀλλὰ καὶ πολὺ δύσκολον ἔργον ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ Διδάσκαλος. Τὸ ἔργον τῶν πλείστων ὑπαλλήλων λήγει ἅμα τῇ ἐξόδῳ ἐκ τοῦ γραφείου των καὶ ἔχουν οὗτοι τὴν δυνατότητα νὰ διαθέσουν τὸν ἐκτὸς τοῦ γραφείου των χρόνον ὅπως θέλουν. Ὅμως δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον μὲ τὸν ἐκπαιδευτικόν. Ὁ εὐσυνειδήτος διδάσκαλος ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ κατ' οἶκον ἔργον πολὺ μεγαλύτερον τοῦ σχολικοῦ τοιοῦτου, διότι πρέπει νὰ παρουσιάσῃ τὴν ἐπομένην εἰς τὸ Σχολεῖον μὲ τὴν ἐργασίαν του προητοιμασμένην καὶ καλῶς προγραμματισμένην. Τὸ ἔργον τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ δὲν σταματᾷ εἰς τὴν μετάδοσιν γνώσεων. Οὗτος ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ἔργον πολὺ μεγαλύτερας ἀξίας. Πρέπει νὰ γίνῃ καὶ πλάστης ψυχῶν. Διὰ τοῦτο, ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῶν εὐθυνῶν του ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων, δὲν πρέπει νὰ δίδῃ ὕπνον εἰς τὰ βλέφαρά του.

Ἐχει ἀξιώσεις πολλὰς καὶ μεγάλας ἡ κοινωνία ἀπὸ τὸν ἐκπαιδευτικόν, διότι τοῦ ἐμπιστεύεται τὸ ὑψίστον ἐν τῷ κόσμῳ λειτουργημὰ καὶ τὸ μοναδικόν

προνόμιον νὰ γίνῃ μετὰ τοῦ Θεοῦ συνδημιουργὸς ἀνθρώπων. Διὰ τοῦτο ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὁ διδάσκαλος νὰ εἶναι τὸ καλὸν πρότυπον μιμήσεως, διότι, ὡς γνωστόν, τὰ παιδῖα πρῶτον θὰ μιμηθῶν τοὺς γονεῖς των καὶ κατόπιν τοὺς διδασκάλους των. Ὁ διδάσκαλος ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται ἔμπροσθεν τῶν μαθητῶν του μὲ ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγοτέρας ἀδυναμίας. Πρέπει νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικὸς εἰς τὴν περιβολὴν καὶ τὴν ὄλην ἐμφάνισίν του, εἰς τοὺς λόγους του, εἰς τὰς πράξεις του καὶ τὴν ἐν γένει συμπεριφορὰν του ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Σχολείου. Γίνεται κρημνιστὴς τοῦ σχολικοῦ καὶ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος ὁ διδάσκαλος ὅστις ἄλλα λέγει καὶ ἄλλα πράττει ἢ δὲν ρυθμίζει τὰ τοῦ βίου του συμφῶνως πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν λειτουργημὰ του.

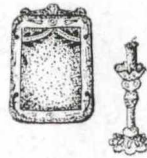
Ὁ διδάσκαλος πρέπει πάντοτε νὰ λέγῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ πράττῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθήκον του, ἀδιαφορῶν διὰ τὴν λύπην καὶ τὴν πικρίαν τὰς ὁποίας πολλάκις θὰ προσενήσῃ εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνανθρώπους του. Ὅλοι γνωρίζομεν ποία ἦτο ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἀναμαρτήτου Διδασκάλου τῶν διδασκάλων, τοῦ γλυκντάτου Ἰησοῦ : ὁ ἀτιμωτικὸς σταυρικὸς θάνατος. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀνθρωπίνῃ κακία ἐπότισε κῶνειον τὸ στόμα ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐκήρυττε τὸ «οὐδαμῶς ἀδικεῖν» καὶ τὸ «εἰ ἀναγκαῖον εἴη ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, ἐλοίμην ἂν ἀδικεῖσθαι», ἐννοῶ τὸν Σωκράτη. Μετ' ἐμφάσεως θέλω νὰ τονίσω τοῦτο : Ὅσονδήποτε καλοὶ διδάσκαλοι καὶ ἂν εἴμεθα, δὲν πρόκειται νὰ εὐρωμεν ἀναγνώριαν τοῦ ἔργου μας καὶ ἀξιολόγησιν τῆς προσφορᾶς μας. Ὅσον περισσότερο ὑπερασπιζόμεθα ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός μας τὴν ἀλήθειαν, τόσον μεγαλύτεραν ἀγνωμοσύνην καὶ ἀχαριστίαν, νὰ εἴσθε βέβαιοι, θὰ συναντῶμεν. Ἡ δικαίωσις θὰ ἔλθῃ, ἀλλὰ θὰ ἔλθῃ ἀργά.

Δὲν πρέπει νὰ ἀδικῶμεν ἐπίσης ἐκείνους οἱ ὁποῖοι θέλουν τὸν διδάσκαλον πραγματικὸν ἐθναπόστολον, ἀρνητὴν τοῦ ὕλικου καὶ ἑραστήν τοῦ πνευματικοῦ κόσμου. Μόνοι μας ἐπελέξαμεν τὸ ἐκπαιδευτικὸν λειτουργημὰ. Οὐδεὶς μᾶς ἐπίεσε. Ἐφ' ὅσον οἰκεία βουλήσει ἐγίναμεν ἐκπαιδευτικοί, ὀφείλομεν νὰ ἀγωνιζόμεθα καταβάλλοντες πᾶσαν προσπάθειαν, ὥστε νὰ ἐκπληρώσωμεν, ὅσον δυνάμεθα καλύτερον, τὸ ἀναληφθὲν ἔργον. Τοῦτο ἀπαιτεῖ νὰ δίδωμεν διαρκῶς ὅ,τι ἔχομεν καὶ τίποτε νὰ μὴ κρατῶμεν διὰ τὸν ἑαυτὸν μας. Διὰ νὰ διαλύσωμεν τὸ σκότος τοῦ ὑπάρχον ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν ἀνθρώπων, ὑποχρεούμεθα νὰ γίνωμεν φῶς, ἀναλίσκοντες πρὸς τοῦτο ὅλας τὰς δυνάμεις μας, ἀφοῦ ἐξελέξαμεν τὸ τοῦ φωτοδότου λειτουργημὰ. Πάντοτε εἰς τὰς προσευχάς μας πρέπει νὰ ζητῶμεν τὸν παρὰ τοῦ Ἀληθινοῦ Φωτὸς φωτισμόν μας, διὰ νὰ ἀξιοθῶμεν καὶ ἡμεῖς νὰ γίνωμεν φῶς εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ τοὺς συνανθρώπους μας.

Ἄπο τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους θὰ κληθῆτε νὰ προσφέρετε τὴν συνδρομὴν σας εἰς τὸν νέον Γυμνασιαρχὴν σας. Ἡ πρὸς ἐμὲ ὀλοπρόθυμος συμπαραστάσις σας προεξοφλεῖ καὶ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἀμέριστον συνεργασίαν σας. Εἰς τὸ Γυμνάσιόν μας εἰργάσθητε τὰ περισσότερα καὶ τὰ καλύτερα ἔτη τῆς εκπαιδευτικῆς ὑπηρεσίας μου. Διὰ τοῦτο, καὶ ἐν Ἑλλάδι συνεχίζων τὴν ὑπηρεσίαν μου, νοερώς θὰ εἶμαι πάν-

τοτε μαζί σας παρακολουθῶν τὸ ἔργον σας. Συνεχίσατε νὰ ἀγαπᾶτε τὸ Σχολεῖόν μας μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς σας. Τῆς ἰδικῆς σας ἀγάπης εἶναι ἀποτέλεσμα ἡ σημερινὴ ἀκτινοβολία του.

Ὁ Θεὸς εἶθε νὰ εὐλογῇ πάντοτε τὸ ἔργον τοῦ Γυμνασίου μας, ὅλους ὑμᾶς καὶ τὰς οικογενεῖάς σας καὶ νὰ σᾶς χαρίζῃ πᾶσαν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

BIBLIΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΣΑΦΕΓΑ

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΕΤΟΣ Δ'

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1971

ΑΡΙΘΜΟΣ 4

Με τὸ τέλος τοῦ διανυομένου σχολικοῦ ἔτους 1970—71 συμπληροῦνται δέκα ἔτη λειτουργίας τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀμμοχώστου ὡς Δημοσίου Σχολείου.

Κατὰ τὴν διαρρέυσασαν δεκαετίαν 1961—1971 τὸ Γυμνάσιον συνήνητησεν εἰς τὴν παιδευτικὴν πορείαν τοῦ ὄχι ὀλίγα καὶ συνήθη ἐμπόδια τινὰ τούτων δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς μοναδικὰ ὄχι μόνον εἰς τὴν Κυπριακὴν Ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν καθόλου Δημοσίαν Ἑλληνικὴν Ἐκπαίδευσιν. Ἐχον ὅμως ἀκλόνητον πίστιν εἰς τὴν ἀποστολὴν του, οὐδέποτε ἐδειλίασε πρὸ τῶν μεγάλων δυσκολιῶν. Μὲ θάρρος, αἰσιοδοξίαν, σύνεσιν, ὑπομονὴν καὶ ἐπιμονὴν ἀντιμετώπισε πάντοτε τὰς πρωτοφανεῖς εἰς ἀριθμὸν καὶ μέγεθος δυσχερείας. Μὲ τὰ ὄμματα συνεχῶς προσηλωμένα εἰς τὸν στόχον του ἐθάδισε τὸν δύσκολον δρόμον του.

Σήμερον δέ, ἀναλογιζόμενον τὸ παρελθὸν καὶ ἐκτιμῶν τὸ παρὸν, εὐρίσκεται εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ δοκιμάσῃ τὴν χαρὰν τοῦ καλοῦ γεωργοῦ, τοῦ συγκομίζοντος πλουσίους τοὺς καρποὺς τῆς κοπιώδους ἐργασίας του. Καίτοι κατὰ τὰ περισσότερα ἔτη τοῦ δεκαετοῦς βίου του ἦτο Σχολεῖον εἰδικῆς, δηλ. ἐμπορικῆς μορφώσεως, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ, ἐκτὸς πολλῶν εὐδοκιμούντων ἐπαγγελματιῶν καὶ ὑπαλλήλων Ἐμπορικῶν Οἰκῶν καὶ Τραπεζῶν, ὄχι ὀλίγους σπουδαστὰς εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς, ἐπιστήμονας, ἐκπαιδευτικούς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἰδιωτικῶν ἐπιχειρήσεων προτίμησις προσλήψεως ὡς ὑπαλλήλων τῶν ἀποφοίτων τοῦ Οἰκονομι-

ΜΙΑΣ ΔΕΚΑΕΤΙΑΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

τοῦ Γυμνασιάρχου

κ. ΣΠ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

κοῦ Γυμνασίου, ἕνεκα τῆς εἰδικῆς κα-
ταρτίσεώς των, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀπολυτηρί-
ου παρεχόμενον δικαίωμα ἐγγραφῆς
εἰς τὰς ἡμεδαπὰς καὶ ἀλλοδαπὰς Ἀ-
νωτάτας Σχολὰς καὶ ἡ συνεχῶς με-
γαλύτερα προσαρμογὴ τοῦ ἀναλυτι-
κοῦ προγράμματός του πρὸς ἐκεῖνο
τῶν Σχολῶν Γενικῆς Μορφώσεως Μέ-
σης Παιδείας κατέστησαν τὸν τύπον
τούτου τοῦ Γυμνασίου προνομιούχον,
δύναμαι νὰ εἶπω.

Διὰ νὰ ἐπιτύχη ὅμως εἰς τὴν δι-
τὴν ταύτην ἀποστολὴν του, κατέστη
ἀναγκαῖον ὅπως καὶ ὑπὸ τῶν μαθητῶν
καὶ τῶν καθηγητῶν καταβάλλονται
περισσοὶ κόποι. Οὕτω, ἐνῶ οἱ μαθη-
ταὶ τῶν Γυμνασίων Κλασσικῆς καὶ
Πρακτικῆς κατευθύνσεως ἐργάζονται
ἐν τῷ Σχολείῳ ἐβδομαδιαίως 36 δι-
δακτικὰς περιόδους, τῶν μαθητῶν τοῦ
Οἰκονομικοῦ Γυμνασίου αἱ ἐβδομαδι-
αῖαι ὄραι σχολικῆς ἐργασίας ἀνέρ-
χονται εἰς 41. Ὅφείλου οὗτοι νὰ κο-
πιάσουν περισσότερον ὄχι μόνον ἕνε-
κα τῶν ἠϋξημένων ὥρων διδασκαλίας,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἀνα-
λυτικοῦ προγράμματος, αἵτινες, εἰς τὰ
μὴ οἰκονομικῆς καὶ ἐμπορικῆς φύσεως
μαθήματα, εἶναι παραπλήσια πρὸς ἐ-
κείνας τοῦ Κλασσικοῦ Γυμνασίου. Ἐ-
πειδὴ δὲ ἡ διδακτέα ὕλη τῶν μαθημά-
των τούτων καὶ ὁ ὑπὸ τοῦ ὥρολογίου
προγράμματος παρεχόμενος χρόνος
εὐρίσκονται εἰς ἀντιστρόφως ἀνάλο-
γον σχέσιν, ὀφείλει καὶ ὁ διδάσκων νὰ
ἐξεύρη τρόπους καὶ μεθόδους, διὰ νὰ
καταστήσῃ τὴν λίαν ἠϋξημένην προσ-
φορὰν του ἐπιτυχῆ καὶ ἀποδοτικὴν.

Πολλὰ ἐπικρίσεις ἔχουν ἐκφρασθῆ
κατὰ τοῦ θεβαρημένου τούτου ἐκπαι-

δευτικοῦ προγράμματος. Ἄν ὅμως
ἀναλογισθῆ τις ὅτι, παρὰ τὴν λει-
τουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν Καθοδηγή-
σεως καὶ Ἐπαγγελματικοῦ Προσανα-
τολισμοῦ, πολλοὶ τῶν μαθητῶν διὰ δι-
αφόρους λόγους ἀδυνατοῦντες ὄχι μόν-
ον ἀπὸ τὴν τρίτην, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν
τετάρτην καὶ τὴν πέμπτην τάξιν νὰ
προκαθορίσουν τὴν μελλοντικὴν πο-
ρείαν των, ἀποφοιτῶντες ἐκ τοῦ Οἴκου
Γυμνασίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἐξηκο-
λούθει, ὡς καὶ εἰς τὸ παρελθόν, νὰ
εἶναι Σχολεῖον καθαρῶς ἐμπορικῆς
καὶ οἰκονομικῆς μορφώσεως, θὰ ἀπε-
κλείοντο τῆς φοιτήσεως εἰς Ἀνωτά-
τας Σχολὰς, ἂν ἐπεθύμουν νὰ λάβουν
ἀνωτάτην μόρφωσιν, ἀσφαλῶς θὰ θε-
ωρήσῃ τὸν φόρτον τοῦτον τοῦ ὥρολο-
γίου προγράμματος πλεονέκτημα καὶ
ὄχι μειονέκτημα διὰ τοὺς μαθητὰς
τοῦ Γυμνασίου Οἰκονομικῆς Κατευ-
θύνσεως. Ἄντι μικρᾶς ἐπιπροσθέτου
ἐργασίας ἐξασφαλίζουν οὗτοι συγ-
χρόνως καὶ τὴν εὐχερῆ ἐξεύρεσιν ἱκα-
νοποιητικῆς ἐργασίας καὶ τὸ δικαίω-
μα ἐγγραφῆς εἰς πάσας τὰς Ἀνωτά-
τας Σχολὰς. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀριθμὸς
τῶν μαθητῶν τοῦ Οἰκονομικοῦ Γυμνα-
σίου θαίνει συνεχῶς αὐξανόμενος ἀπὸ
ἔτους εἰς ἔτος. Ἀνάλογοι δὲ πρὸς
τὴν ἀριθμητικὴν αὐξήσιν τῶν μαθη-
τῶν ἦσαν μέχρι σήμερον καὶ αἱ ἐπιδό-
σεις καὶ αἱ ἐπιτυχίαι αὐτῶν. Ἡδη δὲ
ἐκλιπόντων πολλῶν ἐκ τῶν ἀνασταλτι-
κῶς ἐπιδρώντων εἰς τὸ σχολικὸν ἔρ-
γον παραγόντων, ἀξιολογώτερα καὶ
περισσότερα τῶν μέχρι τοῦδε προσι-
νίζονται τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ Β' Γυ-
μνασίου Ἀμμοχώστου κατὰ τὴν δευ-
τέραν δεκαετίαν.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ. ΣΠ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΔΟΥ ΕΠΙ ΤΗ, ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1970 - 1971

Θεοφιλέστατε,
 Πανοσιολογιώτατε,
 Κύριε Στρατιωτικῆ Διοικητά,
 Κύριοι Βουλευταί,
 Κύριε Βοηθῆ Ἐπαρχε,
 Κύριοι Σχολικοί Ἐφοροί,
 Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀμμοχώστου σᾶς εὐχαριστεῖ, διότι ἐτιμήσατε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν σημερινὴν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων καθιερωμένην ἱεροτελεσίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστεῖ ὑμᾶς, Θεοφιλέστατε, διότι ἡ ἀγάπη σας πρὸς τὴν μαθητιῶσαν νεότητα ὠδήγησε διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὰ θήματά σας εἰς τὸ Σχολεῖόν μας, διὰ νὰ εὐλογήσητε καὶ ἀγιάσητε καὶ νουθετήσητε ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ χρόνος τῆς παρουσίας τελετῆς εἶναι λίαν περιωρισμένος, ἐπιτρέψατέ μου, παρακαλῶ, ὅπως κατὰ τὴν σύντομον ὁμιλίαν μου στρέψω τὸν λόγον ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητριάς μου.

Ἀγαπητοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι,

Μὲ τὰς εὐχὰς καὶ τὰς εὐλογίας τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας εἰσερχόμεθα εἰς τὸ νέον σχολικὸν ἔτος 1970—1971 καὶ καλούμεθα καὶ ἡμεῖς οἱ διδάσκοντες καὶ σεῖς οἱ διδασκόμενοι ὅπως καταβάλωμεν καὶ πάλιν ὅλας τὰς δυνάμεις μας, διὰ νὰ φέρωμεν εἰς αἴσιον πέρας καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὸ ἔργον μας.

Καὶ οἱ καθηγηταὶ σας καὶ αἱ καθηγήτριαι σας ἔχοντες συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς των σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους θὰ εἶναι πάντοτε πρόθυμοι βοηθοὶ καὶ χρήσιμοι σύμβουλοί σας εἰς τὰς νέας προσπάθειάς σας διὰ τὴν μεγαλύτεραν κατάκτησιν τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς.

Ὅμως διὰ νὰ ἀχθῆ εἰς ἐπιτυχὲς τέλος τὸ ἐπιχειρούμενον ἔργον, πρέπει νὰ εὐρουν πλήρη κατανόησιν καὶ φιλότιμον συνεργασίαν καὶ ἀπὸ σᾶς.

Διὰ τὴν ἀναγκαίαν αὐτὴν συνεργασίαν καί, ἵνα μὴ καταλογισθῆ εἰς αὐτοὺς παράλειψις πατριωτικοῦ καθήκοντος, σᾶς ὑπενθυμίζουν δι' ἐμοῦ κατὰ τὴν στιγμήν αὐτὴν ἐνώπιον τόσων ἐπισήμων μερικὰς ἐκ τῶν πολλῶν συμβουλῶν των, τὰς ὁποίας πολλάκις σᾶς ἔχουν συμβουλεύσει μέχρι σήμερον.

Ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ προκόψῃ καὶ νὰ λάθῃ μίαν καλὴν θέσιν ἐντὸς τῆς κοινωνίας, πρέπει παιδιόθεν νὰ ἔχῃ πίστιν εἰς τὸν Θεόν καὶ νὰ ἀγαπᾷ τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν συνεχῆ ἀνοδὸν.

Καὶ ἂν ὅλοι οἱ νέοι ὀφείλουν νὰ διακρίνωνται καὶ διὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὴν πατρίδα των καὶ τὸν σεβασμὸν των πρὸς τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς, πολὺ περισσότερο σεῖς, τῶν ὁποίων ἡ πατρις ἀγωνίζεται εἰσέτι διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐθνικῆς τῆς ἐλευθερίας, ὀφείλετε νὰ ἀναδειχθῆτε ἄξιοι ἀγωνισταί, σήμερον εἰς τὸν σχολικὸν στίβον διὰ τῆς εὐγενοῦς ἀμίλλης σας, διὰ νὰ καταστήτε καὶ αὐριοί, ἂν αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσουν, ἀντάξιοι συνεχισταὶ τοῦ ἔργου τῶν δημιουργῶν μαθητῶν καὶ ἀποφίτων τῶν Γυμνασίων μας τοῦ ἐνδόξου προσφάτου Κυπριακοῦ ἔπους.

Ἐπειδὴ δὲ σήμερον ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν μεταξὺ τῶν συνθημάτων ἐξάλλων νέων ἄλλων χωρῶν ἀνυψοῦται ὑψηλότερον τὸ σύνθημα «Ἀπαγορεύονται αἱ ἀπαγορεύσεις», ὅπερ εὐκόλως εὐρίσκει ὁπαδούς, ἐπιτρέψατέ μου νὰ θέσω εἰς τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν κρίσιν σας μερικὰς σκέψεις μου ἐπὶ τοῦ καινοφανοῦς καταστρεπτικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος.

Κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἔμφυτον τὸν πόθον νὰ εἶναι κύριος τοῦ ἑαυτοῦ του, νὰ μὴ δεσμεύεται εἰς τὰς ἀποφάσεις του, νὰ ἐνεργῇ συμφώνως πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του, ἐν ὀλίγοις νὰ ἔχη ἀπεριόριστον ἀσυδοσίαν.

Παρουσιάζεται ὅμως ἄτεγκτος ὁ Νόμος· τοῦ ἀπαγορεύει νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει καὶ τοῦ ἐπιτρέπει νὰ πράττῃ ἀνεμποδίστως μόνον ὅσα ἐκεῖνος καθορίζει. Δὲν εἶναι λοιπὸν τύραννος ὁ νόμος, ἀφοῦ τοῦ ἀφαιρεῖ τὸ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν, τὴν ἐλευθερίαν του; Πῶς εἶναι δυνατόν νὰ συμβιθασθοῦν δύο ἄκρως ἀντίθετοι ἀπαιτήσεις τῆς ζωῆς μας, ἡ ἀκόρεστος δηλ. ἐπιθυμία τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας καὶ ὁ ἀναγκαῖος περιορισμὸς αὐτῆς;

Ἐκ πρώτης ὄψεως τὰ πράγματα φαίνεται πολὺ παράδοxon, διότι καλεῖται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐκτελέσῃ δύο ἀντιφατικὰ καθήκοντα.

Ἐὰν ὅμως μετὰ προσοχῆς ἐξετάσῃ κανεὶς τὴν παρουσιαζομένην ἀντίφασιν, θὰ ἴδῃ ὅτι εἶναι ψευδὴς καὶ τὸ πρὸς στιγμὴν δημιουργηθὲν δίλημμα ἀνύπαρκτον. Πραγματικῶς ἐλεύθερος δὲν εἶναι ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν. Εἶναι δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ἐλεύθερος ὁ ἀγόμενος καὶ φερόμενος ὑπὸ τῶν κατωτέρων ἐνστίκτων καὶ κυριαρχούμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁ πιστεύων ὅτι ἔχει ἅπειρα δικαιώματα καὶ κανὲν καθήκον; Ἐπιτρέπεται ὁ δοῦλος τῶν ἰδικῶν του ἐπιθυμιῶν νὰ εἴπῃ ὅτι εἶναι ἐλεύθερος;

Πραγματικῶς ἐλεύθερος εἶναι ὁ πειθαρχῶν εἰς τὰ κελεύσματα τῶν Νόμων, ὁ σεβόμενος τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ὁ πιστεύων ἀφ' ἑνὸς μὲν ὅτι τὰ δικαιώματά του κατ' ἀνάγκην σταματοῦν εἰς ἓν σημεῖον, πέραν τοῦ ὁποῖου, ἐὰν προχωρήσῃ, θὰ καταπατήσῃ τὴν δικαιοσύνην καὶ θὰ γίνῃ ἄδικος, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὅτι καὶ τὰ καθήκοντά του τελειώνουν εἰς ἓν ὄριον, τὸ ὁποῖον ἂν ὑπερβῇ, θὰ ἀνταλλάξῃ τὴν ἐλευθερίαν του μὲ τὴν δουλείαν. Πραγματικῶς ἐλεύθερος εἶναι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν κάμνει τὸν ἑαυτόν του οὔτε δοῦλον οὔτε τύραννον κανένος. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον τοῦ πολιτισμένου, ἀφοῦ πολιτισμὸς κατὰ κύριον λόγον εἶναι ἡ νίκη εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῶν ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν.

Ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος θεωρεῖ τοὺς νόμους φύλακας τῶν ἀγαθῶν καὶ προστατάς τῶν δικαιωμάτων του καὶ οὐδέποτε θὰ ἠττηθῇ ὑπὸ τοῦ πειρασμοῦ, ὥστε νὰ παραβῇ αὐτούς. Μισεῖ τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν δουλείαν καὶ ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν ἐλευθερίαν, διότι αἱ πρῶται μεταβάλλουν αὐτὸν εἰς ἄλογον ζῶον, ἐνῶ αἱ δευτεραι καθιστοῦν αὐτὸν πραγματικὸν βασιλέα τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πειθαρχία εἰς τοὺς νόμους καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον προσωπικότητα, διότι ἀπομακρύνει αὐτὸν ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς ἀγέλης. Ἡ πειθαρχία διαμορφώνει ἄνθρωπον συγκρατημένον, δίκαιον, ἀγαπῶντα τὸ μέτρον εἰς τὴν ζωὴν του, ἱκανὸν νὰ ἐπιτύχῃ εἰς αὐτὴν, διότι ὁ αὐτοπροαιρέτως πειθαρχῶν οὐδὲν θὰ πράξῃ ἐξ ἐκείνων τὰ ὁποῖα ὀδηγοῦν εἰς τὴν καταστροφὴν.

Διὰ νὰ σέβεται ὅμως ὁ ἄνθρωπος τοὺς ἀγράφους καὶ γραπτὸς νόμους, πρέπει παιδιόθεν ἐκ τῶν σχολικῶν θρανίων νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν πειθαρχίαν διὰ τῆς ὑπακοῆς εἰς τοὺς σχολικοὺς κανονισμούς. Ὅσον δὲ μεγαλυτέρα εἶναι ἡ συμμόρφωσις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν πρὸς αὐτούς, τόσον περισσότερο προάγεται τὸ σχολικὸν ἔργον καὶ προκόπτουν καὶ προοδεύουν οὗτοι ὡς ἄτομα καὶ ὡς σύνολον καὶ καθιστοῦν τὸ Σχολεῖον σφριγιῶσαν ἀνθρωπίνην κυψέλην, ἐντὸς τῆς ὁποίας πάντες ἀμιλλῶνται ἀλλήλους εἰς τὴν μεγαλυτέραν καὶ καλυτέραν προσφοράν.

Ἀσφαλῶς ἡ τήρησις τῶν σχολικῶν κανονισμῶν δὲν εἶναι εὐκόλος. Εἶναι ἀνάγκη ὁ τρόφιμος τοῦ Σχολείου πολλάκις νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἐπιμόνως ἀπαιτοῦντα ἀπαιτήσεις πολλὰς ἑαυτὸν τοῦ τὴν λέξιν ὄχι, ἀφοῦ παλαίση καὶ ἀγωνισθῇ συνεχῶς κατὰ τοῦ κακοῦ, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται ἐντὸς του.

Ὅμως ἂν ὡς χριστιανὸς ἀναλογισθῇ καθεὶς ὅτι ὁ ἀναμάρτητος καὶ Παντοδύναμος Κύριος ἐγένετο ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ, ἡ ἰδική σας ὑποταγή εἰς τὸ ἅγιον θέλημα τῶν Νόμων δὲν θὰ εἶναι τὸσον δύσκολος, ὅσον φαίνεται.

Δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος, ἂν ἀπὸ νεαρᾶς ἡλικίας πιστεύσῃ ὁ ἄνθρωπος ὅτι ὅλη ἡ ζωὴ του εἶναι χρέος καὶ ὀφειλή, καθῆκον καὶ προσφορά ἀγάπης πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον. Θὰ κατορθώσῃ νὰ νικήσῃ τὸν κακὸν ἑαυτὸν του, ἂν κάμῃ βίωμα τοῦ τὴν χριστιανικὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔρχεται εἰς τὸν κόσμον ὄχι διὰ νὰ πάρῃ, ἀλλὰ διὰ νὰ δώσῃ. Ἡ ἀληθὴς εὐτυχία, τὴν ὁποῖαν κάθε ἄνθρωπος ἐπιδιώκει, ὑπάρχει μόνον εἰς τὴν προσφορὰν καὶ τὴν δόσιν. Ὅσον περισσότερο αἰσθάνεται κανεὶς καὶ πραγματοποιεῖ τὸ χρέος τοῦτο, τὸσον περισσότερο ἀνυψοῦται, τὸσον ὑψηλότερον εὐρίσκεται εἰς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀρετὴν.

Οἱ ἀδύνατοι εὐχαριστοῦνται, ὅταν λαμβάνουν. Οἱ δυνατοὶ ἀπεναντίας χαίρουν, ὅταν δίδουν, ἀποδεικνύοντες οὕτω ἐμπράκτως ὅτι ὁ ἐγωκεντρισμὸς των, ὁ φοβερώτερος ἐχθρὸς τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας, ἔχει ὀλοσχερῶς ἐκμηδενισθῇ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἡ ἐλευθερία, ἡ ὁποία κατὰ τὸν ποιητὴν θέλει τόλμην καὶ ἀρετὴν, εἶναι βίωμα καὶ κτῆμά των.

Εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς, ἀλλὰ πολὺ περισσότερο σήμερον, ὅτε αἱ συμφοραὶ τοῦ πολέμου καὶ τὰ ἀλλεπάλληλα πλήγματα τῆς δυστυχίας ἀποκαλύπτουν τὸν ἄνθρωπον ἀποθηριωμένον ἐργάτην τοῦ κακοῦ, ἡ κοινωνία μας χρειάζεται δότας πολλοὺς, δότας ὄχι μόνον ὑλικῶν, ἀλλὰ πρωτίστως πνευματικῶν ἀγαθῶν.

Ὅμως διὰ νὰ δίδῃ κανεὶς, πρέπει νὰ ἔχῃ. Αὐτὸν τὸν πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν πλοῦτον, τὸν ὁποῖον ἡ ἀνθρωπίνη κοινωνία χρειάζεται πολὺ περισσότερο τοῦ ὑλικοῦ τοιοῦτου, σὰς προσφέρει καθημερινῶς ἀφειδῶς τὸ Σχολεῖόν σας. Ὅλοι δύνασθε νὰ γίνετε πλούσιοι ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, ἐὰν ἔχετε θέλησιν. Ὅμολογουμένως ἀπαιτεῖται θέλησις ἰσχυρά, διότι ὁ πλοῦτος οὗτος οὔτε κληρονομεῖται οὔτε χαρίζεται, ἀλλὰ ἀποκτᾶται διὰ συνεχοῦς καὶ συστηματικῆς ἐργασίας, δι' ἐπιμόνων καὶ ἐπιπόνων ἀγώνων.

Τὸ διανυόμενον σχολικὸν ἔτος 1970—1971, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς μεγάλης ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ἔχει ὀνομασθῆ ἔτος παλιγγενεσίας. Οἱ Τουρκομάχοι πατέρες μας ἀπέκτησαν τὴν ἐλευθερίαν των μόνον μὲ τὴν πίστιν των πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἰσχυρὰν θέλησίν των, ἀποδείξαντες ἀκόμη μίαν φορὰν εἰς τοὺς ἐκπλήκτους λαοὺς τῆς γῆς ὅτι οἱ Ἕλληνες δύνανται νὰ κάμουν τὰ ἀδύνατα δυνατά.

Ὅλοι λοιπὸν μὲ ὀδηγὸν καὶ πρωτοπόρον τὸν Δυνατὸν τῶν δυνατῶν, οὐτινος τὴν βοήθειαν ἐπεκαλέσθημεν διὰ τῆς ἱεροτελεστίας τοῦ Ἀγιασμοῦ καὶ τῶν εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν, καλεῖσθε ὅπως κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος ἐπιστρατεύοντες ὅλας τὰς δυνάμεις σας, τὰς ὁποίας ἔχετε τὸσον ἀκμαίας, ριφθῆτε ἐντὸς τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ τούτου στίβου εἰς τὰ εὐγενῆ ἀγωνίσματα, ἀμιλλώμενοι ἀλλήλους εἰς τὴν κατάκτησιν νέων ἐπιτυχιῶν καὶ ἀξιολόγων ἐπιδόσεων, χαίροντες καὶ χειροκροτούμενοι διὰ τὰ ἐπιτεύγματά σας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

ΟΜΙΛΙΑ

του Καθηγητού κ. ΝΙΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Τραγική ιστορική μοίρα προσπασάλωσε με τὰ καρδιά του Κράτους και τῆς Βίας σάν ἄλλο Προμηθεΐα στὸν Καύκασο ἓνα μικρὸ μὰ γενναῖο λαό.

Αἰῶνες κράτησε τὸ μαρτύριο. Αἰῶνες σάν ἄγρια κοράκια ποικιλώνυμοι κατακτητὲς τοῦ ξέσκιζαν με λύσσα τὰ ματωμένα σπλάχνα.

Κρανυγές, αἵματα, πόνοι, ἄλυσίδες!

Μέσα στὸ τρομερὸ στροβίλισμα τοῦ χρόνου ὁ πόθος γιὰ Λευτεριά και Αὐτρωση μέρα τῆ μέρα φούντωνε και θέριευε. Γενιές ἄπειρες, γενιές ἑλληνικὲς σὰ φθινοπωριάτικα φύλλα περάσανε και σβήστηκαν με τὰ γαλάζια ὄνειρατα στὴν ψυχὴ ὡς τῆ στερνὴ τὴν ὥρα.

Μὰ μπρὸς στὸ ἀτέλειωτο μαρτύριο, μπρὸς στοὺς Τιτᾶνες ποὺ θέλησαν νὰ ξεθεμιλώσουν τὸν Ὀλυμπο, ὀρθώθηκε ὁ δυναμισμὸς τῆς φυλῆς, πυργώθηκαν κάστρα ἄπαρτα οἱ Ἡρακλεῖς κι οἱ Διγενῆδες ἢ κόψη ἢ φοβερὴ τοῦ σπαθιοῦ τῆς Λευτεριάς ὑψώθηκε ὡς τὰ σύννεφα συγκλόνισαν συθέμελα τῆ γῆς τὰ βροντοκοπήματα τῶν κραυγῶν τοῦ Ὀλύμπου Δία.

Κεῖνο τ' ὄμορφο πρωινὸ τῆς πρώτης τ' Ἀπρίλη ξεχείλισαν οἱ καρδιὲς ἀπὸ ΕΛΛΑΔΑ, φουρτούνισαν κι ἀνταριάστηκαν οἱ ψυχές· τροχισμένα μαχαίρια στοὺς τροχοὺς τῶν αἰῶνων, βέλη θαμμένα στὴ χολὴ και στὸ φαρμάκι ποὺ ἢ ἀτέλειωτη κι ἀνελέγη σκλαβιά στάλα τῆ στάλα πότισε τόσες ἑλληνικὲς γενιές. Δὲν ὑπάρχουνε πιά ἱκεσίες και δάκρυα. Μὲς στὶς καρδιὲς τῶν χθεσινῶν σκλάβων και σημερινῶν ἐλεύθερων ἀνθρώπων τῆς Κύπρου τῆς ἑλληνικῆς ἀνάβει ἢ θρυαλλίδα. Παλιὰ τροπία και πολεμικοὶ παιᾶνες κυκλοφοροῦν ἀπὸ τὸ ἓνα μέτρο τὸ ἄλλο ἄκρο τοῦ νησιοῦ με τρομερὴ ταχύτητα. Πλήττον τὶς αἰθέριες χορδὲς τῶν ἀγωνιστῶν, τρέχουν σάν αἶμα στὶς γαλάζιες φλέβες τους και ζωογονοῦν τὴ μυστικὴ συνείδηση τῆς Ἀθανασίας τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Τὰ γόνата λυγίζουν εὐλαβικά και τὰ χεῖλη προφέρουν με θρησκευτικὴ κατάνυξη τὸ μεγάλο ὄρο γιὰ τὴν ΕΝΩΣΗ και τὴν ΕΛΛΑΔΑ. Οἱ πόλεις και τὰ χωριά, οἱ θάλασσες και τὰ λαγκάδια συγκλονίζονται ἀπ' τὸν παλμὸ τῆς Λευτεριάς και ὁ ἀντίπαλός τους φθάνει ὡς τὰ ἕψη τοῦ οὐρανοῦ.

Μπροστὰ στὰ περιτράνα κατορθώματα και τοὺς ἥρωισμούς τῶν παιδιῶν τῆς Κύπρου γονατίζουν οἱ αἰῶνες και οἱ δικές μας ψυχές. Μπροστὰ στὸ κενοτάφιο τῶν σημερινῶν ἥρῶων ποὺ τιμοῦμε, γονατίζουμε κι ἐμεῖς κι εὐλαβικά προσφέρουμε γιὰ στεφάνι τ' ἄνθη τῆς λατρείας μας, τὰ μυρσίνια τοῦ πόνου μας και τὶς δάφνες τοῦ θαυμασμοῦ μας. Ἦταν και οἱ σήμερον τιμώμενοι μαθηταὶ και ἀπόφοιτοι τῶν Γυμνασίων τῆς πόλης μας πλασμένοι με τὸ ζυμάρι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρετῆς.

Ὁ Λουκῆς Λιασίδης, ὁ Βαρνάβας Σερίφης, ὁ Ἄντης Φάνος και ὁ Χρ. Χριστοδουλίδης πότισαν με τὸ αἶμα τους τὰ ἅγια χώματα τῆς Μεγάλης Πατρίδας πολεμώντας με τοὺς ἄλλους ἀδελφοὺς γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ και τὴν Πανανθρώπινη Λευτεριά. Τὸ αἶμα τους και ἡ θυσία τους δείχνει και θὰ δείχνη τὸ δρόμο τοῦ καθήκοντος, τῆς τιμῆς και τοῦ ἐθνικοῦ χρέους σ' ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἡ Ἑποποιία τῆς πρώτης τοῦ Ἀπρίλη τοῦ 1955 δὲν εἶναι κάτι τὸ μοναδικὸ στὴν ἑλληνικὴ ἱστορία· εἶναι ἡ συνέχεια τῶν ἀγῶνων τῆς φυλῆς, εἶναι ἡ μακρὰ ἀπόληξη τῶν Ἀρετῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ και ἡ προβολὴ τους στὴ σύγχρονη πεζὴ πραγματικότητα. Ταυτότητα Ἰδανικῶν γιὰ τὰ ὅποια τόσοι και τόσοι ἥρωες σφαγιάστηκαν στὸ ματόβρεκτο βωμὸ τῆς Λευτεριάς, τόσοι νέοι ἔπεσαν σὰ δροσεροὶ και τρυφεροὶ μίσχοι λουλουδιῶν κάτω ἀπὸ τὰ φονικά κτυπήματα τῶν ἐχθρῶν.

«Οὐ περὶ χρημάτων ποιούμεθα τὸν ἀγῶνα ἀλλ' ὑπὲρ Ἑλευθερίας» ξεστόμισε ὁ σεμνὸς ἥρωας τοῦ Πενταδακτύλου Κυριακὸς Μάτσης στὸν τότε Βρεταννὸ Κυβερνήτη Χάρτιγκ, ὅταν τοῦ πρότεινε νὰ προδώσῃ τὸ Διγενῆ προσφέροντάς του ἓνα τεράστιο χρηματικὸ ποσό.

Στὰ ἀνάλαφρα και ματωμένα φτερά τῆς Λευτεριάς πέταξε ἡ ἀτρόμητη ψυχὴ του φτερουγώντας πάνω ἀπ' τὶς ματωμένες σάρκες του και τὰ θουμματισμένα κόκκαλά του!

Ὁ σταυραετὸς τοῦ Μαχαιρᾶ, ὁ Λεωνίδας τῆς Κύπρου γράφει σ' ἓνα φίλο του: «Τῆ Λευτεριά, τὸ Ἰδανικὸ τῶν Ἰδανικῶν μας τὸ ὑπόγραφα κι ἐγὼ ὄχι μόνον σὲ χαρτὶ μὰ φορώντας τὴν τιμημένη στολὴ τοῦ Ἑλληνα φαντάρου και θὰ τὴν ὑπογράψω σ' ὅποιαδήποτε στιγμὴ τὸ ζήτηση ἢ Κύπρος μας με τὸ αἶμα μου».

Και πραγματικά στὶς 3 τοῦ Μάρτη τοῦ 1957 μέσα στὴν ὀλάνθιστη πλάση κάτω ἀπ' τὰ δακρυβρεκτα μάτια τῆς Παναγιᾶς τοῦ Μαχαιρᾶ, ὁ γιὸς τῆς ΑΣΤΡΑΠΗΣ ὑπέγραψε με τὸ αἶμα του και τὸ τραγικὸ του ὀλοκαύτωμα τῆς Λευτεριά τῆς ΚΤΠΡΟΥ και τὴν ΕΝΩΣΗ με τὴν ΕΛΛΑΔΑ.

Ὁ Φώτης Πίττας και ὁ Ἡλίας Παπακυριακοῦ χορέψανε τὸ χορὸ τῆς Λεβεντιάς και τοῦ ἀφθαστου ἥρωισμοῦ στὸ Λιοπέτρο, ἐνὸς ἥρωισμοῦ ποὺ τοὺς ὀδήγησε στοὺς ἑπτὰ οὐρανοὺς τῆς δόξας με τοῦ ἀγῶνα τὴ σύγκορμη ἀνατριχίλα.

Μὲ τὸ γλαυκὸ ὄραμα τῆς Λευτεριάς ζωντανεμένο μπρὸς στὰ γαλάζια μάτια του ἔπεσε ὁ ξανθὸς ἔφηβος Πέτρος Γιαλλουρος, κομματιάστηκε ὁ Ἀλέκος Κωνσταντίνου.

Πρόσφεραν τὴν ἀκριβὴ ζωὴ τους οἱ ἥρωες Λουκάς Λουκά, Παναγιώτης Τουμάζος, Γιασεμῆς Χατζη-

ΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

ΟΜΙΛΙΑ

του Καθηγητού κ. ΞΕΝΗ ΞΕΝΗ

Σας είναι γνωστό ότι ο οργανικός κόσμος χωρίζεται στο φυτικό και ζωικό βασίλειο. Τα δυο αυτά βασίλεια συνυπάρχουν στη φύση αλληλοσυντηρούμενα.

Το φυτικό βασίλειο διατηρεί σε σταθερά επίπεδα την ύπαρξη του όξυγόνου, το οποίο είναι απαραίτητο για την παροχή ενέργειας για τις διάφορες λειτουργίες των ζωικών οργανισμών, και παρέχει την τροφή για συντήρηση, ανάπτυξη και πολλαπλασιασμό αυτών.

Το ζωικό βασίλειο με τις λειτουργίες του διατηρεί την ύπαρξη του διοξειδίου του άνθρακος, το οποίο μετά του ήλιακού φωτός παρέχει προς τα φυτά τη δυνατότητα της φωτοσυνθέσεως, αναγκαίας για την ανάπτυξη και τον πολλαπλασιασμό αυτών.

Όμως τόσο μεταξύ των μελών των δύο βασιλείων όσο και μεταξύ αυτών, ένας αγώνας επιβιώσεως διεξάγεται.

Στη ζωή αυτή της συνυπάρξεως και στον αγώνα επιβιώσεως των δύο οργανικών κόσμων μιὰ δυναμική ισορροπία επικρατεί· μιὰ ισορροπία δηλ. η οποία μεταβάλλεται άλλοτε υπέρ του ενός βασιλείου κι άλλοτε υπέρ του άλλου. Εάν όμως η απόκλιση προς τη μιὰ ή την άλλη πλευρά υπερβή ώρισιμένα όρια, τότε οι μεταβολές οι οποίες επέρχονται στη φύση επιβάλλουν

τον περιορισμό του ενός βασιλείου, ή,τι ακριβώς έγινε κατά την εξαφάνιση των δεινοσαύρων.

Μέσα στον αγώνα αυτό της επιβιώσεως και τη ζωή της επιβεβλημένης συνυπάρξεως, ένας δεσμός σφυρηλατήθηκε με την πάροδο του χρόνου, μεταξύ δύο αντιπροσώπων των δύο οργανικών κόσμων.

«Η φιλία του δένδρου και του ανθρώπου».

Αφού το δένδρο του παρέσχε όλα τα μέσα για την επιβίωσή του, ο άνθρωπος, με τη σειρά του, του χάρισε όλο τον πλούτο των συναισθημάτων του.

Το αγάπησε, το λάτρευε, χάρισε στο καθένα κι ένα όνομα, μιὰ νύμφη, στο καθένα και στο κάθε σύνολό του κι ένα θεό ή μιὰ θεά.

Συμβόλισε με αυτό τα ιδανικά και τον κόσμο των συναισθημάτων του.

Κλάδοι ελιάς για την ειρήνη.

Πράσινα κλαδιά για τη στοργή του.

Κόκκινα λουλούδια για τον ξερωτά του, άσπρα για την αγνότητα των συναισθημάτων του.

Στεφάνωσε με αυτό τα είδωλά του :

Στεφάνι αγριελιάς στον ολυμπιονίκη.

Στεφάνι δάφνης στον ήρωά του.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ (συνέχεια)

θεοδοσίου.

«Ένας αιώνας μῦθος λέγει : «Ένας άγγελος κατέβηκε στη γη. Ο άρχοντας του κόσμου χύθηκε επάνω του και τον μοίρασε στα δυό. Κι εϋτύς ο ένας άγγελος έγιναν δυό. Ξαναχύθηκε επάνω τους ο άρχοντας και μοίρασε τους δυό άγγέλους. Κι οι δυό άγγελοι γέννησαν τέσσερεις κι οι τέσσερεις όκτώ κι οι όκτώ δεκάξι και σε λίγο όλάκερη ή γη γιόμισε άγγέλους». Έτσι κι οι γλανκοί ουρανοί της Κύπρου γέμισαν άγγέλους. Είναι οι άγγελοι της Λευτεριάς, που θά συντρίψουν και θά γκρεμίσουν στα Τάρταρα όποιο θελήση να κομματιάση τη Λευτεριά.

Βαρύ το τίμημα της Κυπριακής Έποποιίας. Άγώνες και αγωνίες, αίματα, φρικτά βασανιστήρια, αγχόνες, μαυροφορεμένες μάνες, αυτός ο άπολογισμός του αγώνα. Και ποió το άποτέλεσμα; Σπάσανε οι άλυσιδες; Βγήκανε τα καρφιά του μαρτυρίου; Δεν έχει τόση σημασία το πρόσκαιρο άποτέλεσμα ενός αγώνα, όση έχει το φρόνημα, ή ψυχή.

«Χαρές και πλούτη να χαθούν και τα βασίλεια κι όλα, τίποτε δεν είναι, αν στητή μέν' ή ψυχή κι όλόρθη».

Πάνω άπ' τους μοσχοβολημένους τάφους των ήρώων μας σαν τα παλιά τα χρόνια πρέπει να στηθούνε

πέτρινα λιοντάρια, για να θυμίζουν στις σημερινές κι και στις μελλούμενες γενιές το φρόνημα των λιονταρόψυχων αγωνιστών της Λευτεριάς. Όταν το κουράγιο και το θάρρος μās λείπη, όταν ή ύλη κυριαρχή στο πνεύμα, ως σύρουμε τα βήματά μας στα ιερά μνημείρια τους και γονατιστοί ως άντλούμε δύναμη και θάρρος.

Κάποτε τ' αδέλφια κι οι πατεράδες μας σύρανε τα σπαθιά και χορέψανε τον αιώνα χορό της λεβεντιάς. Παλαίψανε με δράκους και θεριά, μετροθήκανε με το Χάροντα στα μαρμαρένια άλώνια, τη γνώριμη παλαιίστρα του Έλληνισμού. Για την Κύπρο και την Ελλάδα πολέμησαν και σά γιγάντιες μαρμαροκολώνες έπεσαν χαμαί με ματωμένα ξίφη και σκόρπια κόκκαλα. Σ' όλους αυτούς άρμόζει τιμή και αιώνας έπαινος. Δεν είναι όμως άρκετά.

Τότε μόνο θά τιμήσουμε επάξια τους ήρωές μας, όταν πιστοί κι άκλόνητοι ανάμεσα στις θύελλες και τις καταγίδες συνεχίσουμε το δρόμο που κείνοι χαράξαν με τους άγώνες και τα ολοκαυτώματά τους.

Έτσι όταν από τον τάφο ακούγεται ή μυστική φωνή «Που βαδίζετε, Έλληνες της Κύπρου;» με περηφάνεια ν' απαντούμε : «Στον Παρθενώνα εκείνο που ή Δόξα μαζεύοντας ένα - ένα τα λευκά κόκκαλά σας ύψωσε κάστρο ουρανοθέμελο με τις κορφές χωμένες στα σύννεφα».

Ποιά νὰ εἶναι ὅμως ἡ προσφορά τοῦ δένδρου πρὸς τὸν ἄνθρωπο σ' ἀντιστάθμισμα τῆς τόσης ἀγάπης καὶ λατρείας;

Ἄν ἀνατρέξουμε στὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου, βλέποντας δείγματα τῆς προσφορᾶς τοῦ δένδρου, τότε θὰ ἀντιληφθοῦμε τὴ μεγάλη συμβολὴ τοῦ δένδρου τόσο στὴν ἐπιβίωση τοῦ ἀνθρώπου, ὅσο καὶ στὴν ἐξέλιξη αὐτοῦ.

Μὲ τοὺς καρπούς του τὸν ἀνέθρεψε. Μὲ τὸν ὑψηλὸ κορμὸ του τὸν προστάτεψε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Μὲ τὶς κουφάλες του τὸν προστάτεψε ἀπὸ τὴν ὀργὴ τῆς φύσεως καὶ τὸν καθοδήγησε στὴν ἀναζήτησι τῆς κατοικίας του. Μὲ τὰ σπασμένα κλαδιά του τοῦ ἔδωσε τὴν ἔννοια τοῦ ὅπλου γιὰ τὴν ἐξασφάλισι τῆς τροφῆς του καὶ τὴν προστασία τοῦ ἑαυτοῦ του. Μὲ τὸ σύνολο τοῦ δάσους τοῦ δίδαξε τὴ δύναμι τῆς κοινότητος. Μὲ τὸν καίμενο ἀπὸ τὸν κεραυνὸ κορμὸ του τοῦ ἔδωσε τὴ φωτιά.

Μὲ τὸν ἐπιπλέοντα κορμὸ του τοῦ δίδαξε τὴ δυνατότητα τῆς διακινήσεως ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

Μὲ τὸν κυλινδρικό κορμὸ του δίδαξε στὸν ἄνθρωπο τὴ μεγαλύτερη ἀνακάλυψι, τὸν τροχό.

Κι ὅταν ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ διδάγματα τοῦ δένδρου ἔφθασε σὲ ὑψηλά ἐπίπεδα ἀποδόσεως, καθοδηγούμενος ἀπὸ τοὺς ξηροὺς ὑπολογισμοὺς τῶν ἀριθμῶν ἄφησε πρὸς στιγμὴ τοὺς συναισθηματισμοὺς. Ἄρχισε νὰ λεηλατῇ τὰ δάση καὶ νὰ ἐξολοθρεύῃ μὲ μανία τοὺς φίλους του.

Τοῦ χρειάζονταν ξύλα γιὰ τὴν κατοικία καὶ τὰ μέσα συγκοινωνίας του. Τοῦ τὰ παρέσχε τὸ δένδρο.

Τοῦ χρειαζόταν ἐνέργεια γιὰ τὶς διάφορες κατασκευές ἢ τὰ ἐργοστάσιά του. Ἐπρεπε νὰ τὴν πάρη καίοντας τὰ ξύλα. Λεηλάτησε τὸ δάσος.

Τοῦ χρειάζονταν βοσκοτόπια γιὰ τὰ ζῶα του. Τὰ βρήκε καίοντας τὸ δάσος.

Καὶ ἡ καταστροφὴ συνεχιζόταν. Ὁ ἀντιδιαβρωτικὸς παράγων ἄρχισε νὰ ἐξαφανίζεται, ὁ ἐμπλουτιστὴς τῶν ὑπογείων ὑδάτων νὰ χάνεται, τὸ φυσικὸ διυλιστήριο τῆς ἀτμοσφαιρας νὰ καταστρέφεται καὶ ἡ δύναμή του νὰ ὀλιγοστεύῃ. Ἡ γῆ ἄλλαζε μορφή. Ἡ ἰσορροπία τῆς φύσεως ἄρχισε νὰ κλονίζεται.

Οἱ ἀριθμοὶ καὶ πάλιν ἀνάγκασαν τὸν ἄνθρωπο νὰ στραφῇ πρὸς τὸ δένδρο. Μὰ πέραν τῶν ἀριθμῶν ὁ συναισθηματισμὸς τοῦ ἐπέβαλε νὰ τὸ ξαναγαλιάσῃ μὲ στοργὴ καὶ ἀγάπη.

Τὸ ἐπίπεδο τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ξαφνικὰ ἀνεβαίνει ταχύτατα. Ὁ ἄνθρωπος ἄρχισε νὰ νοιώθῃ τὶς ἀδυναμίες του. Πρέπει νὰ μάθῃ τόσα πολλά, ἔχει νὰ κἀνῃ περισσότερα κι ὁ χρόνος εἶναι τόσο λίγος.

Ἡ ψυχικὴ του ἰσορροπία ἄρχισε νὰ διαταράσσεται. Στὴ γαλήνη τοῦ δάσους ἀναζήτησε τὴν ψυχικὴ του γαλήνη καὶ στὴ δύναμι τῆς διὰ τοῦ δένδρου δημιουργίας, καθὼς καὶ κάθε δημιουργίας, στερέωσε τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς του.

Ἐπακούοντας ὁ ἄνθρωπος στὶς φυσικὲς καὶ ψυχικὲς του ἀνάγκες, ἀφιέρωσε τὴ βδομάδα αὐτὴ στὸ δένδρο. Σκοπὸς του: Ἡ ὅσο τὸ δυνατό μεγαλύτερη ἐξάπλωσή του.

Πρὸς τοῦτο δὲν ἀρκεῖται στὴ φύτευσι ἑνὸς ἀριθμοῦ δενδρουλλίων, μὰ προσπαθεῖ νὰ νοιώσῃ βαθύτερα τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ δένδρου τόσο γιὰ τὴ σωματικὴ ὅσο καὶ γιὰ τὴν ψυχικὴ του ἰσορροπία.

Προσπάθεια κάθε ἀνωτέρου ἐκπαιδευτηρίου εἶναι νὰ παραδώσῃ τοὺς μαθητὲς του στὴν κοινωνίαν ἔτοιμους πολίτες, ἐλεύθερους δηλ. ἀνθρώπους καὶ δημιουργούς.

Πρὸς τοῦτο, ὁ ἀπόφοιτός του θὰ πρέπει νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὶς προλήψεις τῆς παιδικῆς του ἡλικίας, νὰ μάθῃ νὰ τοποθετῇ τὸν ἑαυτό του στὸ σύνολο, νὰ ὑπερνικήσῃ τὶς ἀδυναμίες του, νὰ πιστέψῃ στὴ δύναμι του καὶ στὴ δημιουργικὴ του ἰκανότητα.

Μὲ τὰ σημερινὰ μέσα ἐπικοινωνίας γρήγορα καὶ εὐκόλα ὁ μαθητὴς καταλαβαίνει τὴν πληθώρα τῶν γνώσεων ποὺ τοῦ λείπουν, τὰ κατορθώματα τῶν ἄλλων, τὸ βάρος τῶν ὑποχρεώσεών του ἀπέναντι τοῦ συνόλου, ἀπέναντι τῆς κοινωνίας. Στὴ θέσι αὐτὴ θ

λυγισι. Ἡ γεύσι τῶν καρπῶν τῆς δημιουργίας τοῦ εἶναι ἀπαραίτητη.

Θέλει νὰ δημιουργήσῃ κάτι μόνος του, νὰ νοιώσῃ τὸ ὄλοτελο δικό του, νὰ γενθῇ τὸν καρπὸ του, νὰ πιστέψῃ στὶς δυνάμεις του. Τὴ δημιουργία τὴν ἀνοζητεῖ παντοῦ καὶ τὶς περισσότερες φορὲς λανθασμένω

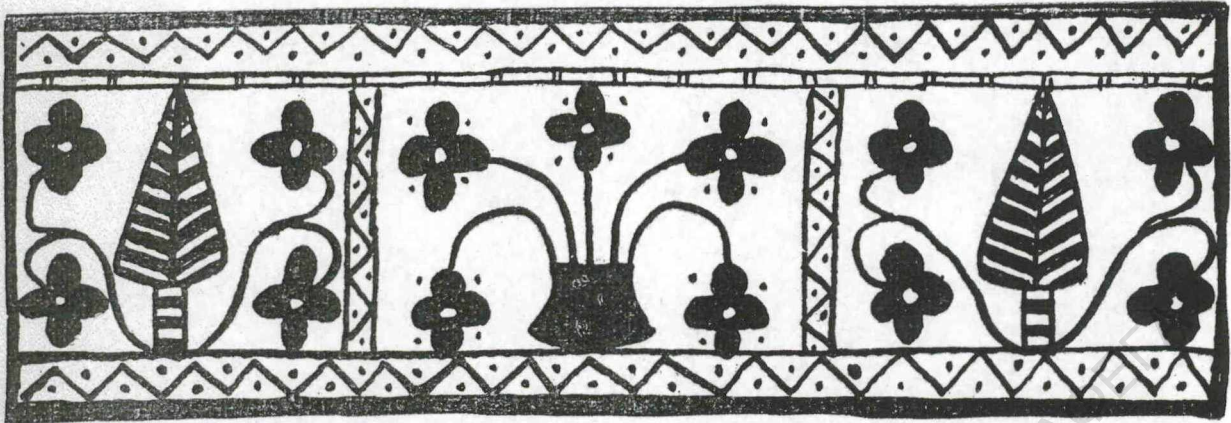
Ἴσως ὁ λανθασμένος τρόπος ἀναζητήσεως τῆς δημιουργίας νὰ ὀδηγῇ στὶς σημερινὲς ἀκρότητες τῆς νέας γενιᾶς.

Στὴν ἀναζήτησι τῆς δημιουργίας ἕνας εὐκόλος τρόπος ἀγνοεῖται πάντοτε. Ἐνας τρόπος ποὺ στὴ δική μας πατρίδα μπορεῖ νὰ εφαρμοσθῇ ἀπὸ ὅλους.

Φυτέψτε ἕνα δένδρο, ἕνα ὁποιοδήποτε δένδρο φυτὸ. Περιποιηθῆτε το. Γρήγορα θὰ σᾶς δώσῃ τὰ λοιπὰ λούδια του καὶ τὸν καρπὸ του.

Μυρίστε τὰ λουλούδια του, δοκιμάστε τὸν καρπὸ του. Δὲν εἶναι σὰν τὰ ἄλλα. Εἶναι δημιούργημα δική σας, ὄλοτελο δικό σας, ἡ γεύσι του εἶναι ἡ γεύσι τῆς δικῆς σας δημιουργίας, εἶναι πίστις στὶς δική σας δυνάμεις, ἡ πίστις ποὺ θὰ σᾶς χαρίσῃ τὴν ψυχικὴ ἡρεμία καὶ γαλήνη.

ΧΩΡΙΣ ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Χωρίς παράπονο
διάβασα τὸ γράμμα σου
μὲ τὰ πικρὰ του λόγια,
ποῦ μοῦ πόνεσαν γιὰ μιὰ στιγμή
τὴν καρδιά.
Χωρὶς νὰ κλάψω
δέχτηκα τὰ λόγια σου
μιᾶς ἐλπίδας μου
σὰν δῆμιό μιᾶς ἐπιθυμίας μου,
ἀνάμεσα στὶς τόσες ἄλλες.
Χωρὶς παράπονο
ὅλες μαζί περιμένουν
σὰν κεράκια στὴ σειρά
νὰ σβήσουν ἀπὸ ἓνα νράμμα,
ἀπὸ λίγα λόγια.
Τὸ ξέρω πὼς θὰ σβήσουν
ὅλες οἱ ἐπιθυμίες μου
σὰν τὰ κεράκια μιᾶς χειμωνιάτικης νύχτας...
μὰ δὲ φωνάζω
γι' ἀνθρώπινα δικαιώματα.
Χωρὶς παράπονο
θὰ προσπαθῆσω νὰ ξεχάσω τὴν εὐτυχία
ἐνὸς ἀνεκπλήρωτου ὄνειρου
ποῦ ἴσως θὰ ἔφερε τὸ αὐριό.
Μὰ σὰ σβήση τὸ κεράκι μου,
θὰ βάλω ἓνα ἄλλο στὴ σειρά
καὶ θὰ περιμένω.
Ἴσως ἓνα ξεφύγη
καὶ διώξη μὲ τὴ φουντωμένη φλόγα του
τοὺς ἀνέμους τῆς χειμωνιάτικης νύχτας

ΙΣΤΟΡΙΑ

Ήσουν ἐσύ, ἡ ἱστορία τῆς ἀνεπάργειας,
κογχύλι, πεταμένο στὴν ἄμμο...
Ήταν ἡ καρδιά σου
ἀγνή, σὰν τὰ φτερὰ τοῦ κύκνου
πού 'παιζε στὰ χέρια σου...
Κι ἦταν πράσινο τὸ νερὸ π' ἀνάβλυζε
ἀπ' τὰ μάτια σου.
Κλείνω τώρα τὴ χούφτα σφιχτά, καὶ
σφίγγω τὸ χρόνο πού μοῦ παίρνει
γιὰ νὰ ῥθῶ κοντὰ σου.
Σ' ἀγαπῶ, ἀδελφέ μου,
μὰ... μὲς στὴν ἀγάπη μου τούτη
ἐρχεται κι ἐπισκιάζει ἡ ἡσυχία
τὸν ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ ξανάνωμα.
Τώρα τρέμουν τὰ δάχτυλα
κι εἶναι ὁ χρόνος λίγος
κι εἶσαι ἐσύ πολὺς, ἀδελφέ μου,
μὰ πάλι σ' ἀγαπῶ
ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ μισῶ...
Τώρα ἔχω ἀπλώσει τὸ χέρι
καὶ μοῦ ἔδωσες τὴ δική σου ἀνεπάργεια
νὰ σὴ γεμίσω
μὲ τὶς σκιὲς τῆς νύχτας
καὶ τὰ μεσανυχτιάτικα τραγούδια
τοῦ φεγγαριοῦ.
Σ' ἀγαπῶ
δῶσε μου λοιπὸν
τὴν ἱστορία σου
νὰ τὴν κάνω
ἀγάπη....

ΕΛΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δ'1

ΓΙΑΤΙ

Τὸ μωρομένο κῆμα τῆς θάλασσας
ἔδινε ἀναρίθμητες ὑποσχέσεις.
Τῶν καθουριῶν ὁ ὕμνος μᾶς καλοῦσε
κοντὰ τοῦ τ' ἀπομεσήμερο.
Τοῦ γλάρου τὸ πέταγμα μᾶς ἔφερε
στὴν ἀκροθαλασσιὰ.
Τὸ κῆμα μᾶς ξεγέλασε,
μᾶς πλάνεψε ὁ γλάρος,
μᾶς μάγεψε τῶν καθουριῶν ὁ ὕμνος.
Σωριασμένες στὸν πάτο οἱ ἐλπίδες μας,
μιὰ χούφτα χαμένες ἐλπίδες
οιγμένες στὴ λάσπη τοῦ ὄνειρου.
ΓΙΑΤΙ;

ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Γεννήθηκες,
κι έκλαψες στις πρώτες στιγμές
τῆς ζωῆς σου.
Ἦρθες
νά προσφέρης κι ἐσὺ κάτι
ώραῖο, δικό σου,
κάποια δική σου ἀνοιξη.
Ἡ παιδικὴ ἀθωότης
σοῦ ὁμορφαίνει τὸ τρυφερό ἀγνὸ
πρόσωπό σου.
Ἡλικία 16 ἐτῶν....
Ἡ ἐφηβικὴ ἀφέλεια, τὰ τρελλὰ
ὄνειρά μας,
σὰ συνεχόμενο ρεῦμα.
Προχωρεῖς ἀνάμεσα στὰ μανιασμένα
κύματα τῆς ἀνθρωπότητας
καὶ αἰσθάνεσαι ὅτι μεγάλωσες ξαφνικά!
Τὰ κουρασμένα χέρια σου δείχνουν
τὸν πόνο σου, τὰ θλιμμένα μάτια σου
ὄλη τὴ δυστυχία σου.
Μὲ τὴν ἀδύνατη πιά καρδιά σου
δίνεις ὅλο τὸ εἶναι σου, ὄλη τὴν ὑπαρξή σου,
σ' ἓναν καὶ μόνο σκοπό.
Ἡ ψυχὴ σου προσφέρεται θεικὴ,
καὶ τὸ αἶμα σου στάζει στὸν ὀλόλευκο βωμὸ
τῆς ἀθανασίας, στὸ βωμὸ τῆς ἀπλῆς
τελειότητας.
Πεθαίνεις,
καί, στὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ζωῆς σου...
πάλι κλαῖς.

ΔΩΡΑ ΧΑΤΖΟΤΑΗ, Ε'3

MANA

Κάθε σφαίρα που έφευγε από το πολυβόλο του
 έπαιρνε μαζί της και ένα κομμάτι από την καρδιά
 του, γι' αυτό ήλθε στιγμή που έμεινε χωρίς καρδιά.
 Του την πήραν τα βόλια των έχθρων και η μάχη τέ-
 λεψε. 'Ανάμεσα στα πηγάδια που άνοιξαν οι δίδες
 κείτεται τώρα νεκρός. Δεν τον προστάτεψε το κράνος.
 Ούτε η λόγχη του. Τα μάτια του κοιτάζουν χωρίς να
 βλέπουν. Μια συμπίνα απλώθηκε στο πρόσωπό του
 ψιθυρίζοντας.

Μάνα, πεθαίνω χωρίς να απολαύσω τη ζωή.

Γιατί, γιατί μάνα να κλαῖς;

Ήταν γραφτό.

Το στεργό χαμόγελο τό 'νωσα ἐδῶ και δέκα μῆνες.

Μάνα οἱ κερασιές θ' ἀνθίσουν και φέτος,
 γιατί τ' ἀστέρια εἶναι χλωμά — τὰ βλέπω —

και οἱ βροχές θ' ἀργήσουν νὰ πέσουν,

γιατί οἱ δίδες ἀνοιξαν λάκκους πολλούς.

Μάνα ποτέ δεν ἀγάπησα τὰ κυπαρίσσια,

γιατί λυγὰν οἱ κορφές τους στὸν ἀνεμο.

Οὔτε και τὸ χρυσάφι

τὸ λέρωσαν τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων.

Οὔτε τοὺς ἀνθρώπους

— σπέρνουν τὸ θάνατο μετὸ ὄπλο στὸ χέρι —

Μάνα, μάνα, μόνο ἐσένα ἀγάπησα,

γιατί ἤξερες, ὅταν μ' ἔφερνες στὸν κόσμο,

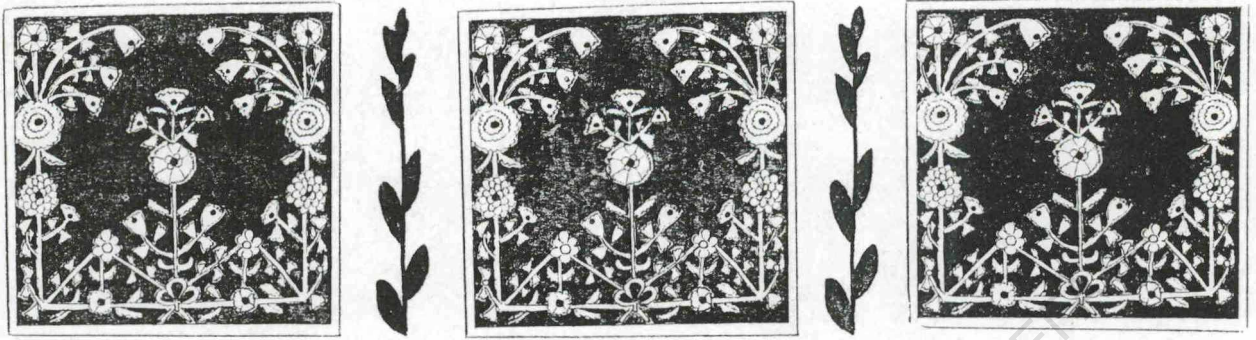
ὅτι ἡ γῆ θὰ γίνη πὸ μικρή.

ΣΥΝΝΕΦΙΑΖΕΙ

Τὰ σύννεφα σκέπασαν τὸν ἥλιο
κι αὐτὸς κουνώντας τὸ κεφάλι
ἔσφιξε τὴ γροθιά,
ἔπνιξε τὴν ὀρμή του, καὶ κρύφτηκε.
Κρύφτηκε μέχρι τὴν αὐγή, ὡς τὸ μεσημέρι
ἴσως τὸ ἀπόγευμα νὰ φανῆ,
μπορεῖ ἀκόμα τὴν ἄλλη μέρα.
Γιατὶ τὰ σύννεφα εἶναι πολλὰ, ἀτέλειωτα
καὶ κάνουν μαῦρο τὸν οὐρανό.
Ἴσως νὰ μὴν ξαναδῶ τὸν ἥλιο,
γιατὶ μέχρι τὸ βράδυ μπορεῖ νὰ πεθάνω.
— Θέλω νὰ δῶ τὸν ἥλιο
νὰ σφίξω στὴν ἀγκαλιά μου τὶς ἀχτίδες του
καὶ τὰ ξανθὰ του μαλλιά
κι ὕστερα ἄς πεθάνω.

ΖΗΤΗΣΑΜΕ ΛΙΓΟ ΦΩΣ

Ζητήσαμε λίγο φῶς
και μᾶς κλείσανε
σὲ σκοτεινὰ κελιά.
Ζητήσαμε λίγο οὐρανὸ
και μᾶς κτύπησαν
κατάμουτρα μὲ δίκικο μαχαίρι.
Ζητήσαμε λίγο νερὸ
και μᾶς ἔδειξαν τὴ θάλασσα.
Ζητήσαμε λίγη ἀγάπη
και μᾶς πλήγωσαν
μὲ φαρμακερὰ λόγια.
Και μείναμε μόνοι
μέσα στὴν καταχνιά
φλαρώνοντας ἄσκοπα
και παραδέρνοντας
στὸ χεῖμαρρο τῶν σκέψεών μας,
ἔξακολουθώντας νὰ ἀγαποῦμε
αὐτοὺς ποὺ μᾶς πλήγωσαν.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΠΟΡΦΥΡΑ

Ἀπόγευμα φθινοπώρου. Τὸ φθινόπωρο θλιμμένο, τὸ ἀπόγευμα ἥσυχο, ἡ Φύση θλιμμένη, γερασμένη. γέρνει γοργὰ πρὸς τὸ θάνατο. Οἱ ἄνθρωποι, ἀλλοίμονο, καὶ αὐτοὶ θλιμμένοι, μουγγοί, περιμένουν, περιμένουν τὸ Χριστό, περιμένουν τὸ Σωτήρα ἀπὸ κάπου μακριὰ ἢ κοντά, ποιὸς ξέρει; Καὶ ἐκεῖνος ἔρχεται, ὅταν ἡ μελαγχολία τοῦ φθινοπώρου κυριαρχῇ. Στὸ κεφάλι ἓνα φῶς, ἓνα στεφάνι λάμπει τὰ μάτια, τὰ θεϊκὰ μάτια πὺν εἶδαν τὴν κακία, τὸ μῖσος, τὴν ἀδικία, χαμηλωμένα, θλιμμένα, συνδέτουν τὸ Χριστό, πὺν μόνος, χωρὶς μαθητῆς, χωρὶς πραγματικὸς φίλους, ἔρχεται σ' αὐτοὺς πὺν τὸν ζητοῦν. Τὰ ξερόφυλλα, τὰ χρυσὰ ἀπὸ τὴν ξηρασία, καταλαβαίνουν τὸ Χριστό καὶ ταπεινὰ ἀλλὰ εὐχαριστημένα σκύβουν, πέφτουν σὰν ἀπλοῖκοι ἀλλὰ πιστοὶ ἄνθρωποι, πέφτουν καὶ τοῦ στρώνουν χαλιά. Ὅμως ὄχι τὰ ἴδια ὑποκριτικὰ χαλιά πὺν τὴν Κυριακὴ τῶν Βαΐων ἔστρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι. Ὅχι. Τὰ χαλιά πὺν στρώνουν τὰ φύλλα εἶναι χρυσὰ, εἶναι πολὺτίμα, κρύβουν τὴν ἀλήθεια. Στρώνουν χαλιά στὰ ἔρημα μονοπάτια καὶ ὄχι στοὺς πλατειοὺς δρόμους τῆς πολιτείας, τῆς ψυχρῆς καὶ γεμάτης ἀπὸ τὴ ρουτίνα.

Ἀπόγευμα. Ὅλα τὰ πετούμενα, ὅλα τὰ πουλιὰ πετώντας τρέχουν στὶς φωλιές τους, στὸ σπίτι τους, κοπάδια κοπάδια, ὁμάδες ὁμάδες, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἄνθρωποι, σὰ σχολοῦν ἀπὸ τὴν καθημερινή τους δουλειά. Πετοῦν, μὰ ξάφνου αισθάνονται ὅτι ὁ Δημιουργὸς τους βρῖσκεται πολὺ κοντὰ σ' αὐτὰ καὶ τότε πρόσχαρα πετοῦν πὺν χαμηλά, νιώθοντας τὴν κατωτερότητά τους καὶ τὸν καλωσορίζουν σὰ φιλόξενοι

χωρικοί.

Τὸ ἀπόγευμα προχωρεῖ καὶ τὸ σκοτάδι, μισοδιάφανο, στὴν καταχνιά του σκεπάζει τὸ Χριστό. Τὰ κλαδιά, γυμνὰ ἀπὸ φύλλα πιά, σὰν ἄνθρωποι ἄδειοι ἀπὸ κάθε συναίσθημα, ἀπὸ κάθε ἀγάπη, ἀπὸ κάθε λύπη, λυγίζουν, μὰ ὕστερα τεντώνονται καὶ ζητοῦν βοήθεια, συγχώρεση ἀπὸ τὸ Χριστό, πὺν περνᾷ σὰ φάντασμα αἰσιοδοξίας καὶ καλοῦ. Παρακαλεῖ ἡ Φύση, μὰ παρακαλοῦν κάπου, σ' ὅλη τὴ γῆ, καὶ κάποιος ἄνθρωπος. Καὶ ὁ Χριστός, στὸ κάθε κάλεσμά τους, ἔρχεται, ἔρχεται γογγύρα καὶ μὲ ἀγάπη καὶ στοργὴ σκύβει σὲ κάθε ψυχὴ καὶ τὴ βοηθᾷ καὶ τὴν παραστέκεται.

Ἐμεῖς ἄραγε τρέξαμε, τρέχουμε στὸ κάλεσμα τοῦ συνανθρώπου μας, πὺν στὴ δύσκολή του στιγμή μᾶς καλεῖ γιὰ βοήθεια καὶ συμπαράσταση; Ναί; Πολὺ ἀμφιβάλλω. Εἴμαστε τόσο ἐγωιστῆς στὴν ψυχὴ, τόσο ψυχροί, τέλεια παγόβουνα, ἓνα τίποτε δὲν τρέχουμε, γιατί ἡ φιλαυτία, τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἄγχος γιὰ τὸ αὐριο μᾶς ἔκαμαν τὴν καρδιά ἀτσάλι, σκληρὴ, τόσο σκληρὴ πὺν δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὸν πῆνο τοῦ ἄλλου.

Ἡ μέρα προχωρεῖ καὶ τὰ σήμαντρα τῶν ἐκκλησιῶν σημαίνουν τὸν ἔσπερινό, τὴ λύτρωση γιὰ τίς λίγες ψυχές πὺν τὴ ζήτησαν, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, οἱ περισσότεροι, σκεφτόμαστε τὸ αὐριο, σκεφτόμαστε τὸ κέρδος. σκεφτόμαστε τὴ φήμη καὶ τὴ δόξα.

ANNA ΚΤΘΡΑΙΩΤΟΥ, Δ' 2

ΑΠΟ ΤΩΝ ΣΠΗΛΑΙΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΟΥΡΑΝΟΕΥΣΤΑΣ

Ἄς ρίξουμε ἓνα βλέμμα στὸ διάβα τῶν αἰῶνων καὶ ἄς προσπαθήσουμε μὲς ἀπ' αὐτὸ νὰ διακρίνουμε καὶ νὰ σκιαγραφήσουμε τὴ ζωὴ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, καὶ ὕστερα ἄς τὴ συγκρίνουμε μὲ τὴ σύγχρονη ζωὴ, τὴ ζωὴ πὺν ἀπολαμβάνουμε ἐμεῖς σήμερα.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ παρόντος ἀναμφιβόλως χαι-

ρεται πολλὰς ἀνέσεις, ζῇ μέσα στὴν εὐκολία, δὲν ἔχει ἔννοιες καὶ σκοποῦρες γιὰ τὴν ἀσφάλειά του. Ὅμως, γιὰ νὰ φτάσῃ ὁ ἄνθρωπος στὸ ἕψιστο αὐτὸ σημεῖο τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, χρειάστηκε προηγουμένως νὰ μοχθήσουν οἱ αἰῶνες, ν' ἀγωνισθῇ ἡ ἀνθρώπινη νοημοσύνη, νὰ παλαίψῃ ἡ ἐπιστήμη. Κάθε γενιὰ ἔβαλε τὸ δικὸ της λίθο στὴ σκάλα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ

έτσι, με το κύλισμα των αιώνων, δημιουργήθηκε η τελειότητα στην τεχνολογική και επιστημονική ανάπτυξη, τους καρπούς των οποίων γευόμεθα σήμερα έμεις. Ναι, βρισκόμαστε στην κορφή της επιστημονικής τελειότητας σήμερα. 'Αλλά διερωτηθήκαμε από πού ξεκίνησε ο άνθρωπος; Τί ήταν πριν;

'Αδύνατη θέβαια ή αναδρομή της ιστορίας μέσα στο πέρασμα των χρόνων. Όμως, ως κλείσουμε για μιὰ στιγμή τὰ μάτια κι ως αφήσουμε τὸ χρόνο νὰ μᾶς πάρη πίσω, πρὶν πολλὰ πολλὰ χρόνια, στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς. Θὰ δοῦμε τὸν πρωτόγονο ἄνθρωπο νὰ ζῆ μέσα στὶς σπηλιές, νὰ τρέφεται μὲ καρπούς καὶ μὲ χόρτα, ν' ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν ἀσφάλειά του, νὰ ντύνεται μὲ δέρματα, οὐσιαστικά νὰ μὴ διαφέρει τίποτε ἀπὸ τὰ ζῶα. Κι ὕστερα, λίγα χρόνια μετὰ, θὰ δοῦμε πὼς καλύτερεῖ τις συνθῆκες τῆς ζωῆς του. Δημιουργεῖ οἰκογένεια, κτίζει συνοικισμούς, ἀσχολεῖται μὲ τὴ γεωργία, ἀνακαλύπτει τὴ φωτιά, κατασκευάζει ἐργαλεῖα καὶ ὄπλα καὶ σιγά σιγά, μὲ κόπους, μὲ ἀγῶνες καὶ προσπάθειες, μελέτες καὶ πει-

ράματα, φθάνει στὴ σημερινὴ πρόοδο. Τεράστιο ἄλμα ἔκαμε ἢ πρόοδος ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια ζωῆς. Σήμερα ἔχουμε στὴ διάθεσή μας ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, πού θὰ μᾶς κάνουν τὴ ζωὴ πὸ ἀνετή. Ὁ ἄνθρωπος κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὸν κόσμον καὶ νὰ ξεφύγῃ ἀπ' αὐτόν, κατακτώντας καὶ τὸ διάστημα. Ἀπὸ τὸ μηδὲν δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἐφθάσε στὴν κορφή κι ἀπὸ τὸ τίποτε στὴν τελειότητα.

Παρ' ὅλον ὅμως πού ὁ ἄνθρωπος τὰ ἔχει σχεδὸν ὅλα, ἐν τούτοις διαρκῶς προσπαθεῖ ν' ἀνακαλύψῃ κι ἄλλα μέσα πρὸς καλύτερευση τῆς ζωῆς του, ἀγωνιᾷ νὰ πετύχῃ κι ἄλλα ἐπιτεύγματα στὴν ἐπιστῆμη, νὰ ἐξερευνήσῃ ἀγνωστούς δρόμους, πού θὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸ μυστικὸ τῆς δημιουργίας.

Δὲ γνωρίζει ὅμως ὁ ἄνθρωπος πὼς ἴσως αὐτὴ του ἡ ἀπληστία θὰ φέρῃ τ' ἀντίθετα ἀποτελέσματα. Δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν οἱ ἄνθρωποι πὼς κάποιον πρέπει νὰ σταματᾷ τὸ ἀνθρώπινο μυαλό, κι ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ν' ἀρχίξῃ ὁ Θεός.

ΑΜΑΛΙΑ ΠΟΥΛΤΚΑΡΠΟΥ, Ε' 3

Η ΑΜΙΛΛΑ ΒΑΣΙΚΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΠΡΟΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

Βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν πρόοδο ὁλόκληρης τῆς ἀνθρωπότητος εἶναι ἡ ἀμιλλα. Αὐτὴ εἶναι τὸ κίνητρο πού ὀδηγεῖ τὸν ἄνθρωπον στὴν ἐξέλιξη καὶ συντελεῖ τελικὰ στὴ δημιουργία ἀνώτερου πολιτισμοῦ.

Ὅς κοιτάξουμε γιὰ λίγο στὸ σκοτεινὸ παρελθόν. Ὁ ἄνθρωπος βρῖσκεται σὲ ἡμιμάγρια κατάσταση, ἔχει ὅμως μέσα του τὴν τάση νὰ θέλῃ νὰ φτάσῃ πὸ ψηλά. Ἀγωνίζεται, προσπαθεῖ, βλέπει τοὺς γύρω του καὶ τοὺς συναγωνίζεται. Τελικὰ τοὺς φτάνει, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ φτάσῃ στὴ σημερινὴ του κατάσταση, στὸ σημερινὸ πολιτισμό.

Ἡ ἀμιλλα δὲν ἐξυπηρετεῖ μόνο τὰ ἔθνη, ἀλλὰ ὁλόκληρη τὴν ἀνθρωπότητα. Ὁ ἄνθρωπος βλέπει τὸ ρεῦμα τῆς ἐξέλιξης καὶ συναγωνίζεται μ' αὐτὸ μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀποκτήσῃ συνείδηση τῆς ὑπεροχῆς του καὶ τῆς δυνάμεώς του, ὅποτε ἀρχίζει νὰ εἰσέρχεται στὸ

δρόμο τῆς ἐξέλιξης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Συναγωνισμὸς ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῶν κρατῶν. Οἱ διάφορες ἐπιστημονικὲς ἐπιτεύξεις, οἱ διάφορες ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις, ἀκόμα κι αὐτὴ ἡ κατάκτηση τοῦ διαστήματος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον εἶναι ἐπακόλουθα τῆς εὐγενικῆς ἀμιλλας μεταξὺ τῶν λαῶν. Ἄν δὲν ὑπῆρχε αὐτὸς ὁ ἀνταγωνισμὸς, ὁλόκληρη ἡ ἀνθρωπότητα θὰ ἦταν βυθισμένη σ' ἓνα βαθὺ σκοτάδι, σὲ μιὰ πρωτόγονη κατάσταση, χωρὶς κἂν νὰ προσπαθῇ ν' ἀνέβῃ ψηλά.

Σὲ ὅλο αὐτὸ τὸ ἔργο ὁ ἄνθρωπος βοηθεῖται ἀπὸ τὸ Θεό, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀπλώνει τὸ χέρι, τὸν ἐνδυναμώνει, τοῦ δίνει θάρρος, γιὰ νὰ φτάσῃ τελικὰ στὸ ψηλότερο σημεῖο τῆς κοινωνικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς ἠθικῆς τελειότητος, στεφανωμένος μὲ τὸ δάφνινο στεφάνι τῆς ἀνώτατης ἐξέλιξης.

ΡΕΝΑ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗ, Ε' 3

ΜΗΤΕΡΑ

Ἡ γιορτὴ τῆς μητέρας εἶναι πολὺ παλιά. Ἀπὸ τὰ πρῶτα κιόλας βήματα τοῦ ἀνθρώπου γιορταζόταν στὶς χώρες τῆς Ἀσίας, στὴ χώρα τοῦ Νείλου, στὴ Γαλλία καὶ στὴν προοδευτικὴ καὶ ρωμαιοκρατορική ἀρχαία Ἑλλάδα. Στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἀπὸ τὸ 1886 καθιερώθηκε ἐπίσημα ἡ ἡμέρα τῆς μητέρας. Ἔτσι, ἐδῶ

καὶ πολλὰ χρόνια, γιορτάζεται παγκόσμια συνήθως στὴ γιορτὴ τῆς Ἰταλιανῆς. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς δὲν εἶναι τυχαῖος. Στὴ θρησκευτικὴ γιορτὴ, ἡ μητέρα τοῦ Ἰησοῦ ὀδηγεῖ τὸ θεῖο Βρέφος στὸ ναό, ὅπου ὁ Συμεὼν καθιερώνει τὴν ἀγιότητα τῆς Θεοτόκου. Στὴν κοινωνικὴ γιορτὴ ὅλη ἡ γῆ γίνεται ναὸς καὶ ὅλη ἡ

άνθρωπότητα γίνεται Συμεών, για να υποδεχτή το σεβαστό σύμβολο όλων των μητέρων του κόσμου.

Σ' αυτόν τον άπεραντο ναό επιβεβαιώνεται κάθε φορά ο ιερός προορισμός του παιδιού και καθιερώνεται η αγιότητα της έννοιας και της αποστολής της Μητέρας.

“Ας στεκόμαστε πάντα με ευλάβεια μπροστά στην υπέρτατη αυτή ανθρώπινη μορφή. Γιατί, ανάμεσα στις μορφές που δίνουν όμορφιά στη ζωή, τις μορφές του πατέρα, του αδελφού, του φίλου, του πλησίον, η μητέρα κατέχει δικαιωματικά μιαν ανώτερη και εξαιρετική θέση. Συγκεντρώνει, αφομοιώνει και ακτινοβολεί τα πιο σημαντικά και πιο ουσιαστικά συστατικά της ψυχικής ύποστασης και της κοινωνικής συμβολής όλων των άλλων.

Βέβαια και οι παροχές αυτών είναι πολύτιμες για την ψυχική διαμόρφωση και κοινωνική ανάπτυξη του ανθρώπου. Κανείς όμως δεν μπορεί να δώσει στον ίδιο βαθμό και στην ίδια ποιότητα τη στοργή της μητέρας. «Μάνα, γλυκύτατη μάνα, η στοργή σου είναι μεγάλη κι άπεραστη όσο και η πλάση», τραγουδούσε ο ποιητής.

‘Αλλά με ποιό τρόπο να έγκωμιάση κανείς την άνυπέρβλητη αγάπη της για το παιδί, την άφοσίωση και αυτοθυσία της; Και τη ζωή της και την ψυχή της ακόμη δίνει για να σώση το λατρευτό της δημιούργημα :

«Ω! κακό που με βρήκε μεγάλο!
Τό παιδί μου, γιατρέ, τό παιδί μου!..
“Ένα τό ‘χω, δέ μ’ έμεινεν άλλο.
σώσε μου τό και παρ’ την ψυχή μου!»

Δίκιο έχει η μητέρα που θυσιάζει και τη ζωή της για το παιδί. Γιατί έτσι προστατεύει την ίδια τη ζωή, εξασφαλίζοντας την αιώνια συνέχειά της. ‘Από στήριγμα της οικογένειάς της γίνεται θεμέλιο της κοινωνίας και πανανθρώπινο σύμβολο ζωής και δημιουργίας.

«Τό χέρι της κουνάει την κούνια ολόκληρης της ανθρωπότητας», είπε κάποιος. Πόσο είναι αλήθεια!

‘Επειδή η στοργή και η αγάπη της μητέρας για το παιδί είναι ασύλληπτη, άπεριορίστη, γι’ αυτό και μπορεί να παίξει σημαντικώτατο ρόλο στην άγωγή του παιδιού.

‘Η αγάπη της έχει μαγική δύναμη για το παιδί. ‘Ο Δημιουργός στη μητέρα έχει έμπιστευθή τη διαμόρφωση του ανθρώπου σε άνθρωπο.

“Όλοι έχουμε ανάγκη αυτής της αγάπης. Είδαμε να γίνονται πειράματα ανάπτυξεως παιδιών σε ειδικά ιδρύματα κάτω από τους καλύτερους όρους υγιεινής.

‘Αποδείχτηκε ότι η άπόλυτη άσηψία, όπως και ο όρθολογισμός, δέν άποτελούν κατάλληλο έδαφος για να άναπτυχθή τό παιδί, όπως θά άναπτυσσόταν σε μιá οικογένεια, όπου υπάρχει μητέρα.

Δοκίμασαν να μεγαλώσουν παιδιά κατά τρόπο έπιστημονικό σε πρότυπα βρεφοκομεία τόσον άσθη-ρά προσφυλαγμένα από τά μικρόβια, ώστε άπαγορευόταν ν’ άγκαλιάση κανείς ένα βρέφος. ‘Η έρευνα άπέδειξε ότι τά παιδιά των φτωχότερων και περισσότερο άπρόσεκτων οικογενειών άναπτύσσονται καλύτερα άπό άπόφως ψυχικής εξέλιξεως από τους δύστυχους αυτούς προνομιούχους.

‘Η στέρηση της μητρικής αγάπης είναι κάτι που δέν μπορεί να άνθέξει κανένα παιδί.

‘Ο γιατρός ‘Αντρέ Βεργκέ λέγει ότι η μητρική αγάπη είναι μιá από εκείνες τις βιταμίνες που είναι άπαραίτητες για τη ζωή, την ανάπτυξη και την αφομοίωση άκόμα της τροφής. ‘Ο Μπαλζάκ είπε ότι ποτέ δέ θά βρεθίη στοργή μεγαλύτερη, πιο βαθειά, πιο άφιλοκερδής, πιο πραγματική από εκείνη της μητέρας. ‘Ο Κίπλινγκ είπε τό έξής: «“Αν μου έχουν καταραστή τό σώμα και την ψυχή, ξέρω ποιού οι προσευχές θά με έξαγνίσουν: της μητέρας». ‘Ο ‘Εμερσον είπε ότι οι άνδρες είναι ό,τι τους έκαμαν οι μητέρες τους και ο Χέρμπερτ συμπληρώνει ότι μιá μητέρα αξίζει 100 δασκάλους.

“Όσα ακούσαμε είναι βέβαια σωστά και ωραία. ‘Αλλά ποιές είναι αυτές οι μητέρες; ‘Η φτώχη έγκαταλειμμένη μητέρα της υπαίθρου, ή όποία αναγκάζεται να έγκαταλείψει στους δρόμους και στο έλεος των γειτόνων τά πολλά συνήθως παιδιά της, για να φροντίση ή ίδια για τό ψωμί τους; ‘Η ή εύπορη μητέρα, ή όποία έχει έγκαταλείψει στο έλεος των ύπηρετών και παιδαγωγών τά παιδιά της;

“Όταν σκεφτή κανείς την πραγματικότητα έξακολουθεί άραγε να πιστεύη στους ωραίους λόγους;

Και όμως η μητέρα είναι πράγματι εκείνη ή όποία κουνεί την κούνια της ανθρωπότητας και διαμορφώνει τον πολιτισμό.

Βλέπουμε πόσο μάς αγαπά, πόσο μάς προσέχει κι άς έχουμε κάτω μεγαλώσει. Πρέπει κι εμείς να μην τη στενοχωρούμε, αλλά να φανούμε άξιοι της αγάπης της, προσπαθώντας να γινάμαστε μέρα με τη μέρα καλύτεροι.

“Ας παραδεχτούμε ότι ο Σαίξπηρ έχει δίκαιο, όταν λέη ότι πιο φαρμακερό και από του φιδιού τό δόντι είναι ένα άχάριστο παιδί, και άς δεχτούμε τη συμβουλή του Εύριπίδη: «‘Αγαπάτε τη μητέρα σας, ό τέκνα, γιατί δέν υπάρχει έρωτας πιο άγνός και πιο γλυκός άπ’ αυτό».

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΑΠΟ ΤΟ 1815 ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ

Ο Αγώνας του 1821 υπήρξε το σημαντικότερο γεγονός του 19ου αιώνα. Αγώνας πλούσιος σε ένδοξα γεγονότα, αποφασιστικός, μετέτρεψε μιὰ κατάσταση που επικρατούσε στην Ανατολική Μεσόγειο από αιώνες. Οί Έλληνες κυνήγησαν με πείσμα την ελευθερία και την αναγνώριση του ελληνικού κράτους μέχρις ότου κατώρθωσαν ν' αποκτήσουν και τὰ δύο.

Ποιά όμως κατάσταση επικρατούσε στη διεθνή διπλωματία την εποχή εκείνη και ποιά στάση πήραν οι μεγάλοι απέναντι στην Ελλάδα; Αμέσως μετά την πτώση του Ναπολέοντα συνεστήθη στο Παρίσι (26 Σεπτεμβρίου 1815) ή Ίερά Συμμαχία. Σκοπό της είχαν προβάλει την προστασία της θρησκείας και την εξασφάλιση της ειρήνης. Στην πραγματικότητα όμως στρεφόταν έναντιον κάθε φιλελευθέρου κινήματος, που θα απειλούσε τὰ απολυταρχικά πολιτεύματα της Ευρώπης. Κεφαλή της Συμμαχίας ήταν ο Καγκελλάριος της Αυστρίας Μέττερνιχ, άνθρωπος καταχθόνιος, ασυναγώνιστος σε διπλωματικές πλεκτάνες, αμειλίχτος εχθρός κάθε ριζοσπαστικής κινήσεως για τή χειραφέτηση οποιουδήποτε λαού ή για τή μεταβολή έδαφικου ή πολιτικού καθεστώτος. Εκτός από τὸ Μέττερνιχ, υπέγραψαν για τή σύναψη της Συμμαχίας στην αρχή ο Τσάρος Αλέξανδρος Α', ο Βασιλεύς της Πρωσίας Φρειδερίκος Γουλιέλμος Γ' και ο Αυτοκράτωρ της Αυστρίας Φραγκίσκος Α'. Η Γαλλία έλαβε μέρος μετά τὸ 1818, και ή Αγγλία ἀρνήθηκε στην αρχή να μετάσχη. Τὸ 1820 συνεκλήθη στην Τρεβό ή Ίερά Συμμαχία και με κοινή δήλωση τῶν ἀρχηγῶν της αποφασίστηκε να κατασταλῆ με τή βία κάθε απόπειρα διαταράξεως του ευρωπαϊκού καθεστώτος.

Μέσα σ' αὐτή την ἀτμόσφαιρα ξέσπασε σὰ βόμβα ή εἰδηση της ἐπαναστάσεως τῶν Ἑλλήνων. Ο Ἰψηλάντης πέρασε τὸν Προῦθο και κήρυξε τήν ἐπανάσταση ἀπὸ τή Μολδοβλαχία. Ο Θ ο ὄ ρ ι ο ς του Ρήγα είχε δώσει φτερά στους ἀγωνιστές:

Ὡς πότε παλληκάρια να ζούμε στὰ στενά;

Κάλλιο ναι μίας ὥρας ἐλεύθερη ζωή,
παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή.

Ο Τσάρος Αλέξανδρος ἄρχισε να συγκληθῆται ἀπὸ τήν ήρωική ἐξέγερση τῶν Ἑλλήνων και να βλέπει με συμπάθεια τὸς ὀμοθρήσκους του ὑποκινούμενος ἀπὸ τὸν Καποδίστρια, που ήταν τότε Ἰπουργός του τῶν Ἐξωτερικῶν. Ο Μέττερνιχ ἀντέδρασε ἀμέσως. Ἐπειδὴ ή ἐπανάσταση του ἑλληνικοῦ λαοῦ στρεφόταν ἐναντίον ἐνὸς ξένου δυνάστη ἄθεου και βάρβαρου, ο Μέττερνιχ δὲν ἐπεχείρησε να ἐπέμβη ἐνεργῶς ἐναντίον τῶν ἐπαναστατῶν. Ἄσκησε όμως ὅλη τήν ἐπιρροή του στὸν Τσάρο και κατώρθωσε να τὸν πείσει πὸς ή ἐπανάσταση θα ἔφερε ἀναστάτωση στην Εὐρώπη και ἀνατροπή τῶν σχεδίων της Ίεράς Συμμαχίας.

Ἄλλ' οί σφαγές τῶν Ἑλλήνων στην Κωνσταντινούπολη, οί δολοφονίες ἐπισκόπων και κυρίως του Πατριάρχη Γρηγορίου Ε' συγκίνησαν τὸν Τσάρο και ἔγιναν αἷτια να στραφῆ προσωρινὰ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ο Μέττερνιχ με τὶς δολοπλοκίες του με δυσκολία κατώρθωσε ν' ἀπομακρύνῃ τὸν κίνδυνο ρωσοτουρκικοῦ πολέμου.

Κι ἔτσι φτάνουμε στὸν Ἰούνιο του 1822, που συγκροτήθηκε ή διάσκεψη τῆς Βιέννης. Σ' αὐτή συμμετείχαν ἀντιπρόσωποι τῆς Ρωσίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Πρωσίας και τῆς Γαλλίας. Η Τουρκία ἀρνήθηκε να λάβῃ μέρος. Πρόεδρος τῆς διασκέψεως ήταν βεβαίως ο Μέττερνιχ. Οί Μεγάλες Δυνάμεις ἔδειξαν κάποιον οἶκτο για «τοὺς δυστυχεῖς Ἑλληνες», πρότειναν μάλιστα να σταλῆ γαλλικὸ σῶμα στην Πελοπόννησο, για να ἐκδιώσουν τήν Ἰψηλὴ Πύλη. Ἦταν βέβαια φυσικὸ να λυπηθοῦν και ν' ἀγανακτήσουν οί μεγάλοι τῆς διεθνοῦς διπλωματίας, διότι ή διάσκεψη ἔγινε τήν εποχή τῆς καταστροφῆς τῆς Χίου και τῶν σφαγῶν τῶν Ἑλλήνων. Ο Μέττερνιχ όμως τ' ἄκουγε ὅλα αὐτὰ χωρὶς να δίνῃ ἀπάντηση, χωρὶς κὰν να τὰ προσέχη. Κατώρθωσε μάλιστα να ἐπιρρέασῃ και τὸν Τσάρο. Ἔτσι ή σύσκεψη αὐτὴ ἀρκέστηκε στὸ να δικαιολογήσῃ τή Ρωσία για τὶς φιλελληνικές της ἐκδηλώσεις, ἀφοῦ προηγουμένως ἔχχαν ἀπομακρύνῃ τὸν Καποδίστρια ἀπὸ τήν πολιτικὴ σκηνή.

Τὸν Ὀκτώβριο του ἰδίου χρόνου συνήλθε για μιὰν ἀκόμη φορὰ ή διάσκεψη τῆς Ίεράς Συμμαχίας. Αὐτὴ τή φορὰ στη Βερόνα τῆς Ἰταλίας. Σ' αὐτὴν παρίσταντο οί ἡγεμόνες Ρωσίας, Πρωσίας, Σαρδηνίας και οί διαπρεπέστεροι πολιτικοὶ ἄνδρες τῶν πέντε μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης. Θέματα συζητήσεως: τὰ ἰταλικά κινήματα και οί ἐπαναστάσεις τῆς Ἰσπανίας και τῆς Ἑλλάδας. Η Ἑλλάδα ἔστειλε στη διάσκεψη αὐτὴ δύο ἀντιπροσώπους της, τὸν Ἄνδρέα Μεταξᾶ και τὸ Γάλλο Ζουρνταίν, για να ἐκλιπαρῆσουν τὸς δυνατοὺς για τήν ἐλάχιστη βοήθεια. Ο Μέττερνιχ όμως με τὶς πανουργίες και τὶς συμφεροντολογικὲς του ἀρχές προδιέθεσε ὅλον τὸν κόσμον ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Τὸς παρουσίασε σὰ συνωμότες και ἐγκληματίες ἐπαναστάτες και ὄχι μόνο δὲν ἄκουσαν τὶς ἱκεσίες τους, ἀλλὰ οὔτε τὸς ἄφησαν να παρουσιαστοῦν στη διάσκεψη, με τή δικαιολογία ὅτι ἀγνοεῖται ή ὑπαρξη ἑλληνικῆς κυβερνήσεως και δὲν ἔχχουν να κάνουν τίποτε στη Βερόνα.

Ο Σολωμὸς στὸν Ἔ λ ε υ θ ε ρ ῖ α ν ε ἰ ς τ ῆ ν γράφει:

Μὲ τὰ ρούχα αἱματωμένα
ξέρω ὅτι ἔβγαίνεις κρυφά,
να γυρεύεις εἰς τὰ ξένα
ἄλλα χέρια δυνατά.

Μοναχή τὸ δρόμο ἐπήρες,
ἔσαν ἄλθες μοναχή·
δὲν εἶν' εὐκόλες οἱ θύρες,
ἔάν ἡ χρεια τὲς κουρταλή.

(στρ. 9 — 10)

Πράγματι ἡ βοήθεια δὲν ἐρχόταν ἀπὸ πουθενά. Οἱ δηλώσεις τοῦ Μέττερνιχ καὶ τοῦ Τσάρου ἔγιναν αἰτία νὰ δυσφημηθοῦν οἱ Ἕλληνες καὶ νὰ θεωρηθοῦν ἀνάξιοι κάθε βοηθείας. Δὲν μπορούσαν πιά νὰ ἐλπίζουν οὔτε ἀπὸ τὴ Ρωσία, στὴν ὁποία εἶχαν στηρίξει ὅλες τους τὲς ἐλπίδες. Ὁ Ποιητὴς τῆς Ἐλευθερίας γράφει:

Ἄλλος σοῦ ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια
ἀλλ' ἀνάσασε καμμιά·
ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια
καὶ σὲ γέλασε φρικτά.

Ἄλλοι, ὦμέ! στὴ συμφορὰ σου
ὅπου ἐχαίροντο πολὺ,
«Σῦρε νὰ ἔβρης τὰ παιδιὰ σου,
σῦρε», ἔλεγαν οἱ σκληροί.

(στρ. 11 — 12)

Οἱ Ἕλληνες κατάλαβαν ὅτι ἔπρεπε νὰ στηριχτοῦν μόνο στὲς δικές τους δυνάμεις. Ὁ ἀδύνατος, καταπιεζόμενος ραγιαῦς μεταβλήθηκε σὲ τέλειον πολεμιστή. Καὶ οἱ Ἕλληνες ὄχι μόνον ἀντεχαν ἀλλὰ καὶ θριαμβεύαν.

Ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀφήσουν ἀσυγκίνητους αὐτοὺς πὺν παρακολουθοῦσαν τὴν ἥρωικὴ ἀντίδραση ἐνὸς ἀδύνατου λαοῦ. Καὶ ἔτσι ἄρχισαν νὰ παρουσιάζονται τὰ πρῶτα δείγματα φιλελληνισμοῦ. Μεγάλοι ποιητὲς, συγγραφεῖς, καλλιτέχνες, σοφοί, ἐπιστήμονες, πολιτικοὶ καὶ πρίγκιπες ἄρχισαν νὰ ἐνδιαφέρονται γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Μάζευαν πολεμοφόδια καὶ ἔκαναν ἐράνους γιὰ τοὺς ἀγωνιζόμενους πολεμιστὲς. Ἡ κίνηση αὐτὴ γινόταν κυρίως στὴ Γαλλία, Ἀγγλία, Γερμανία καὶ Ἑλβετία.

Ἦταν ἀδύνατο νὰ μείνουν ἀνεπηρέαστες οἱ κυβερνήσεις τῶν κρατῶν αὐτῶν. Ἡ μεγαλύτερη καὶ σπουδαιότερη πολιτικὴ μεταστροφή παρατηρήθηκε στὴν Ἀγγλία. Τὴν ἐποχὴ αὐτὴ Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἦταν ὁ Γεώργιος Κάννινγκ. Ἄνθρωπος δραστήριος, ἔξυπνος, διακρίθηκε γιὰ τὸ φιλελληνισμό του. Πρῶτα ἀπ' ὅλα διέταξε τὰ ἀγγλικὰ πλοῖα νὰ συμπεριφέρονται μὲ εὐγένεια πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σκάφη. Ἐδωσε ἐπίσης ἐντολὴ στὸν Ἀρμοστή τῆς Ἐπτανήσου Φρειδ. Ἄνταμ νὰ ἀφήνῃ τοὺς Ἐπτανήσιους νὰ ἐφοδιάζουν τὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ἀπὸ τὸ Ἴόνιο. Ἔτσι ἡ Ἐπτανήσος ἔγινε τὸ κέντρο τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Ἀγῶνα. Τὸ Μάρτη τοῦ 1823, ἀκριβῶς δύο χρόνια ἀπὸ τὴν κήρυξη τοῦ Ἀγῶνα, ἡ Μεγάλὴ Βρετανία ἀναγνώρισε ἐπίσημα τὸν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀποκλεισμό τῆς Τουρκίας. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἀναστάτωσε ὅλες τὲς κυβερνήσεις. Ἦταν πιά φανερό ὅτι κάποια σημαντικὴ ἀλλαγὴ εἶχε γίνῃ στὸ διεθνὴ ὄριζοντα πρὸς ὄφε-

λος τῆς ἀγωνιζόμενης Ἑλλάδας. Τὸ 1824 ἡ Ἀγγλία δὲ διατάζει νὰ ἐνισχύσῃ τὴν Ἑλλάδα μὲ δάνειο £800.000. Τὸ πρῶτο αὐτὸ δάνειο ἐπέτρεψε στοὺς Ἕλληνες νὰ συνεχίσουν τὸν Ἀγῶνα.

Ὁ Μέττερνιχ ὅμως ἄρχισε νὰ ἀντιδρᾷ σ' αὐτὴ τὴ στάση τῆς Ἀγγλίας καὶ νὰ βλέπῃ μὲ ἔχθρα τὸν Κάννινγκ, ἐγκατέλειπε τὴν αὐστροαγγλικὴ συνεννόηση καὶ στράφηκε πρὸς τὸν Τσάρο. Κι ὁ Τσάρος ὅμως ἄρχισε μὲ τὴ σειρά του νὰ συνέχευται ἀπὸ τὴν ἐπιρροία τοῦ Αὐστριακοῦ ἡγέτη καὶ νὰ βλέπῃ καθαρότερα τὸν ἑλληνικὸν Ἀγῶνα. Ὁ Αὐστριακὸς Καγκελλάριος, γιὰ ν' ἀποτρέψῃ τὴν κήρυξη ρωσοτουρκικοῦ πολέμου, κατορθῶναι νὰ γίνῃ μία συνάντηση τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσίας καὶ τῆς Αὐστρίας στὸ Τσέρνοβιτς (1823).

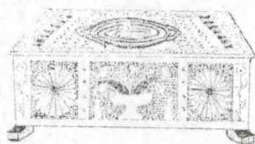
Τὸ 1824 ἀποστέλλεται τὸ ρωσικὸ ὑπόμνημα στὲς κυβερνήσεις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἡ Ρωσία ζητοῦσε νὰ διαιεθεθῇ ἡ Ἑλλάδα σὲ τρεῖς ὑποτελεῖς στὸ Σουλτάνο ἡγεμονίες: τὴν Ἀνατολική, τὴ Δυτικὴ Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησο καὶ Κρήτη. Δὲ βοήθη ὅμως σὲ καμμιὰν ἄλλῃ χώρα ὁπαδοῦς.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ παρουσιάζεται μιὰ ἀλλαγὴ στοὺς Ἕλληνες ἀγωνιστὲς. Δὲν εἶναι πιά ἐνωμένοι, μὲ ἓνα σκοπὸ καὶ τὸ ἴδιο ἰδανικόν. Ἄρχισαν νὰ διαιορῶνται· παρουσιάζονται μεταξὺ τους διχόνοιες. Τὴν κατάστασι αὐτὴ βοήθισαν κατάλληλῃ νὰ ἐπαφελθοῦν οἱ Τούρκοι. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς Αἰγύπτου ἐπιτίθενται ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. Ὁ ἀγῶνας τῶν τελευταίων ὅμως εἶχε πιά ἐδραιωθῇ καὶ μὲ τὴ βοήθεια τῶν φιλελλήνων, πὺν κατέκλυζαν τὴν Ἑλλάδα, κατώρθωσαν νὰ τοὺς ἀποκρούσουν.

Ὁ Τσάρος ἀπαλλάσσεται ὀριστικὰ ἀπὸ τὴν ἐπιρροὴ τοῦ Μέττερνιχ καὶ τάσσεται φανερὰ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδας. Ἐνῶ ὅμως συνεχίζονταν οἱ διαπραγματεύσεις, πέθανε ξαφνικὰ. Εὐτυχῶς ὁ νέος Τσάρος Νικόλαος Α' ἄρχισε νὰ συνεργάζεται μὲ τὴν Ἀγγλία καὶ μετὰ ἀπὸ διαπραγματεύσεις, πὺν ἔγιναν μὲ μεγάλη μυστικότητα στὴν Πετροῦπολη, στὶς 9 Ἀπριλίου 1826 ὑπογράφηκε τὸ ἀγγλορωσικὸ πρωτόκολλο, πὺν ἀποτελεῖ τὴν πρώτη πράξι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδας. Τὸ πρωτόκολλο αὐτὸ προκάλεσε γενικὴ κατάπληξι. Ἡ Ἱερὰ Συμμαχία, παρὰ τὲς ἀντιδράσεις τοῦ Μέττερνιχ, δέχθηκε τὸ τελειωτικὸ πλῆγμα. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Ρωσία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐνώθηκαν καὶ σχημάτισαν τὴν Τριπλῆ Συμμαχία, καὶ τὸ 1827 ὑπογράφηκε ἡ Τριμερὴς Συνθήκη μὲ τὴν ὁποία προτείνονται τὴν ἄμεση σῦναψι ἀνακωχῆς μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων καὶ τὴν ἰδρυση ἑλληνικοῦ κράτους φόρου ὑποτελοῦς στὸ Σουλτάνο ἀλλὰ αὐτοδιοικητου. Ἡ Τουρκία δὲ δέχθηκε τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης.

Ἡ λύσι τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος ὀλοκληρώνεται μὲ τὴ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου, ὅπου οἱ ἐνωμένες δυνάμεις Ἀγγλων, Γάλλων καὶ Ρώσων νίκησαν τοὺς Τούρκους. Ἐκεῖ, στὰ νερὰ τοῦ Ναυαρίνου, σφραγίστηκε ἡ Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία.

ΜΑΡΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ, Ε' 1

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ

Λέγοντες ελεύθερον εμπόριον έννοοῦμεν τὴν κατάστασιν ἐκείνην τῆς ἀγορᾶς καθ' ἣν προκαλεῖται διεθνῆς καταμερισμὸς τῆς παραγωγῆς, διαμορφώνονται οἱ παραγωγικοὶ κλάδοι ἐκάστης χώρας καλύτερον παρὰ μὲ οἰονδήποτε ἄλλο τεχνητὸν μέτρον, καθίσταται ὁ βίος εἰς τὸ ἐσωτερικὸν εὐθηνότερος, ἀνέρχεται τὸ ἐπίπεδον τῶν μισθῶν καὶ ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τοῦ χρήματος, καὶ ἐξασφαλίζονται πρόσοδοι μεγάλυτερα.

Τὴν ἀποψιν τοῦ παγκοσμίου καταμερισμοῦ ὑπεστήριξεν ὁ Ricardo διὰ τοῦ ἐξῆς παραδείγματος: «Ἄς ὑποθέσωμεν ὅτι ὑπάρχουν δύο μόνον χώραι εἰς τὸν κόσμον, ἡ Α καὶ ἡ Β καὶ δύο προϊόντα, τὰ ὑφάσματα καὶ οἶνοι, καὶ ὅτι εἰς τὴν χώραν Β ἐπικρατοῦν μειονεκτικαὶ συνθήκαι παραγωγῆς καὶ τῶν δύο αὐτῶν προϊόντων.

Ἡ χώρα Α παράγει ὠρισμένην ποσότητα ὑφασμάτων μὲ 80 ἡμερομίσθια καὶ ὠρισμένην ποσότητα οἴνων μὲ 90	»
Σύνολον 170	»
Ἡ χώρα Β παράγει ὠρισμένην ποσότητα ὑφασμάτων μὲ 110 καὶ τὴν ἴδιαν ποσότητα οἴνων μὲ 100	»
Σύνολον 210	»

Κατὰ τὸν Ricardo, ἐκάστη χώρα πρέπει νὰ περιορισθῆ εἰς τὴν παραγωγὴν τοῦ εἶδους ἐκείνου ποῦ ἔχει τὸ σχετικῶς χαμηλὸν κόστος, ἤτοι εἰς τὴν παραγωγὴν ὑφασμάτων ἡ Α καὶ οἴνου ἡ Β. Εὐκόλως ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ὀρθότητα τῆς ἀπόψεως τοῦ Ricardo διότι:

Ἐστω ὅτι ἡ χώρα Α παράγει διπλάσιαν ποσότητα ὑφασμάτων, ὅποτε χροιάζεται $2 \times 80 = 160$ ἡμερομίσθια καὶ ὅτι ἐξάγει τὸ ἥμισυ τῆς ποσότητος αὐτῆς εἰς τὴν χώραν Β καὶ εἰσάγει ἀπὸ αὐτὴν οἴνους. Διὰ νὰ ἀποκτήσῃ, λοιπόν, ἡ χώρα Α οἴνους καὶ ὑφάσματα, καταβάλλει μόνον 160 ἡμερομίσθια ἔναντι 170, τὰ ὁποῖα ἀπητοῦντο προηγουμένως.

Τὸ ἴδιον παρατηροῦμεν καὶ διὰ τὴν χώραν Β, ἡ ὁποία θὰ διαθέτῃ τώρα $2 \times 100 = 200$ ἡμερομίσθια ἔναντι 210, ποῦ ἀπητοῦντο προτοῦ ἐφαρμόσῃ τὸν θεσμὸν ἐλευθέρου ἐμπορίου.

Πλεονεκτήματα Ἐλευθέρου Ἐμπορίου

Τὸ ἐλεύθερον εμπόριον παρουσιάζει ἀρετὰ πλεονεκτήματα, τὰ βασικώτερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ ἐξῆς:

α) Πολλαπλασιάζει τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον, διότι αὐξάνει τὸ κεφάλαιον καὶ τὰς ἐργατικὰς δυνάμεις τῆς χώρας.

β) Ὁ προστατευτικὸς δασμὸς ἀποσκοπεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προαγωγὴν τῶν παραγωγικῶν κλάδων. Ἐάν ἐπιτευχθῆ ὁ ἐπιδιωκόμενος σκοπὸς καὶ ὁ προστατευόμενος κλάδος ἀποκτήσῃ τοιαύτην συναγωνιστικὴν ἱκανότητα, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην δασμο-

λογικῆς προστασίας, θὰ μπορέσῃ μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου νὰ ἀναπτυχθῆ καλύτερον.

γ) Τὸ ἐλεύθερον εμπόριον εὐνοεῖ τοὺς ἐργάτας, διότι συντελεῖ εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν μισθῶν. Εἰς μίαν χώραν μὲ προστατευτικὸν δασμὸν εἶναι δυνατόν, λόγω τῆς ἀναπτύξεως περισσοτέρων κλάδων παραγωγῆς χάρις εἰς τὴν κρατικὴν ὑποστήριξιν, νὰ παρατηρηθῆ τάσις ὑψώσεως τῶν μισθῶν, ἔνεκα ἀναλόγου αὐξήσεως τῆς ζήτησεως ἐργασίας. Μέσα εἰς τὰ πλαίσια τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου ἡ ὑψώσις αὐτὴ θὰ εἶναι πραγματικὴ, διότι, καθὼς ὑποστηρίζουν οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, τὸν μισθὸν δὲν τὸν προσδιορίζει ὁ ἐπιχειρηματίας ἀλλὰ οἱ ἀγορασταί.

δ) Τὸ ἐλεύθερον εμπόριον προάγει τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ συντελεῖ εἰς τὴν σταθεροποίησιν τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ προστατευτικόν, τὸ ὁποῖον, μὲ τὰς μεθόδους τὰς ὁποίας μεταχειρίζεται καὶ τοὺς ὁρους ποῦ χρησιμοποιεῖ, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ ὑποβάλλῃ συνεχῶς εἰς τοὺς λαοὺς τὴν ἰδέαν ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐημερήσουν διὰ συμπράξεως καὶ συνεργασίας.

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΣ

Προστατευτισμὸς εἶναι τὰ κυβερνητικὰ μέτρα τὰ ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν προστασίαν τῶν ἐθνικῶν παραγωγικῶν κλάδων ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν συναγωνισμόν, ὡς ἡ ἐπιβάρυνσις διὰ δασμῶν εἰσαγομένων εἰς τὴν χώραν προϊόντων ἀλλοδαπῆς συναγωνιζομένων τὰ ἐγχώρια τοιαῦτα.

Τὰ κυριώτερα μέτρα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Μέτρα τείνοντα εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸν συναγωνισμόν.

β) Μέτρα ἀποσκοποῦντα εἰς τὴν προστασίαν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

γ) Μέτρα ὑποβοηθοῦντα τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μεταξὺ μητροπόλεως καὶ ἀποικῶν ἐμπορίου (Ἀποικιακὴ πολιτικὴ).

Τὰ κυριώτερα μέσα τοῦ προστατευτισμοῦ εἶναι οἱ τελωνειακοὶ δασμοί, αἱ ἀπαγορεύσεις εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς, τὰ βραβεῖα παραγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ αἱ ἐπιχορηγήσεις. Τὸ τελωνεῖον ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον ὄργανον, αἱ δὲ ἀπαγορεύσεις τὸν κύριον μοχλὸν τοῦ ἐμποροκρατικοῦ συστήματος.

Τὰς προστατευτικὰς θεωρίας δυνάμεθα νὰ τὰς διακρίνωμεν εἰς τρεῖς κατηγορίας:

α) Τὰς προσωρινὰς, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ διὰ τοῦ δασμοῦ παρεχόμενη προστασία πρέπει νὰ εἶναι προσωρινή, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν προαγωγὴν νεαρῶν παραγωγικῶν κλάδων. Ἡ διεθνῆς οἰκονομία ἀποτελεῖ, κατὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῶν θεωριῶν αὐτῶν, τὸν τελικὸν σκοπὸν τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος καὶ θὰ ἐπιτευ-

χθῆ κατὰ στάδια μὲ τὴν κρατικὴν βοήθειαν.

β) Τὰς ἀμυντικὰς θεωρίας ἢ θεωρίας τῆς διαρκοῦς καὶ καθολικῆς προστασίας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἔθνικὴ οἰκονομία ἀποτελεῖ μόνιμον καὶ διαρκῆ ὄργανισμὸν, ὃ ὁποῖος ὑποχρεοῦται, ὄχι μόνον ἀπὸ οἰκονομικῶν ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πολιτικῶν λόγων, νὰ ἀμύνεται συνεχῶς ἐναντίον τῶν ζημιῶν αἱ ὁποῖαι προκύπτουν ἀπὸ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον.

γ) Τὰς θετικὰς, μέσας ἢ συνδυαζούσας θεωρίας, αἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν νὰ ἄρουν τὰς ἐκ τῆς ἀντιθέσεως τῆς ἔθνικῆς πρὸς τὴν διεθνή οἰκονομίαν προκύπτουσας ἀντινομίας, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ ζήτημα τοῦ τελικοῦ σκοποῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐξελίξεως.

Θεωρία τοῦ Προσωρινοῦ ἢ Διαπαιδαγωγικοῦ Δασμοῦ: Κατὰ τὴν θεωρίαν αὐτήν, τὸ τελωνεῖον ἀποτελεῖ θερμοκήπιον, μέσα εἰς τὴν ἥλιαν τεχνητὴν ἀτμόσφαιραν τοῦ ὁποῖου πρέπει νὰ τοποθετοῦνται ὅλοι οἱ νεοροὶ παραγωγικοὶ κλάδοι, διὰ νὰ προστατευθοῦν ἀπὸ τὸν ἰσχυρὸν συναγωνιστικὸν ἄνεμον τοῦ ἐξωτερικοῦ. Κάθε ἐπιχειρήσις, κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ζωῆς της, ἐργάζεται ὑπὸ δυσμενεστέρας συνθήκας ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὁμοειδεῖς τοῦ ἐξωτερικοῦ, πὺν ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει πείραν καὶ πελατείας. Μέχρις οὗτοι αἱ νεοσύστατοι ἐπιχειρήσεις ἀποκτήσουν τὴν ἰκανότητα νὰ συναγωνίζονται ἀπ' ἑαυτῶν τὴν ἀλλοδαπὴν, μόνον ὃ προστατευτικὸς δασμὸς δύνανται νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν πλεονεκτικὴν θέσιν τῶν ἀλλοδαπῶν ἐπιχειρήσεων. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ὃ δασμὸς ἐπενεργεῖ διαπαιδαγωγικῶς, ὡς μέσον ἀνατροφῆς καὶ ἀγωγῆς. Καὶ τότε μόνον δύνανται νὰ παραμερισθοῦν οἱ τελωνειακοὶ φραγμοὶ καὶ νὰ ἀφεθῆ ἡ πλήρης ἐλευθερία εἰς τὸ ἐμπόριον, ὅταν ὅλα τὰ κράτη κατορθώσουν, διὰ τῆς δασμολογικῆς προστασίας, νὰ φθάσουν εἰς τὴν βαθμίδα ἐξελίξεως τῶν οἰκονομικῶς προηγμένων κρατῶν.

Θεωρία τῆς Διάρκουσ καὶ Καθολικῆς Προστασίας: Κατ' αὐτήν ἐνδείκνυται ἡ προστασία παντὸς ἐν γένει κλάδου παραγωγῆς, ἔχοντος ἤδη συγκεντρώσει ἔθνικὰ κεφάλαια καὶ ἔθνικὴν ἐργασίαν. Τὰ ὑπὲρ τῆς θεωρίας ταύτης προβαλλόμενα ἐπιχειρήματα δύνανται νὰ συνοψισθοῦν ὡς ἑξῆς:

α) Ἡ εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἐκβιομηχάνισις μιᾶς χώρας συντελεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν πολλαπλῶν τεχνικῶν εἰδικότητων καὶ εἰς τὴν ἀσκήσιν τῶν ἐπιστημονικῶν ἰδιοφυῶν εἰς τὴν ἐρευναν τῶν προβλημάτων τῆς μηχανικῆς, βιομηχανικῆς χημείας καὶ τῶν ἄλλων κλάδων τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν. Ἡ ἀνάπτυξις πολυσχιδοῦς βιομηχανικῆς παραγωγῆς συντελεῖ συγχρόνως εἰς τὴν ἐπαύξισιν τῆς παραγωγικότητος τῆς ἐργασίας ἥτις, βιομηχανοποιουμένη καὶ αὕτη, δύνανται νὰ ἀντιδρῶ ἀποτελεσματικώτερον κατὰ τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἐδάφους.

β) Προκειμένου περὶ ὑπερπληθυσμιακῶν χωρῶν, πολυποικίλος οἰκονομικὴ ζωὴ συντελεῖ ὄχι μόνον εἰς τὴν ἔντασιν τοῦ μεταναστευτικοῦ ρεύματος ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν μεταναστῶν, διότι οἱ

ἐξερχόμενοι τῆς χώρας μετανάσται δύνανται εὐκόλως νὰ εὔρουν ἐργασίαν ὑπὸ καλοῦς ὄρους.

γ) Ἡ ἀνάπτυξις περισσοτέρων κλάδων παραγωγῆς αὐξάνει τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπαγγελματιῶν καὶ τοιουτοτρόπως συντελεῖ εἰς τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν πύκνωσιν τοῦ συγκοινωνιακοῦ δικτύου τῆς χώρας, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, περιορίζον τὴν παραγωγικὴν δρασίν τοῦ ἔθνους εἰς ἐλαχίστους μόνον κλάδους, παραλύει τὰς συγκοινωνιακὰς δυνατότητας τῆς χώρας.

δ) Αὐξάνει τὰς ἔθνικὰς προσόδους, διότι τὸ κέρδος τὸ προκύπτον ἐξ ἐκάστης ἀνταλλακτικῆς πράξεως παραμένει ἐξ ὁλοκλήρου ἐντὸς τῆς χώρας.

ε) Ἐξοικονομεῖ μεταφορικὰ ἔξοδα, τὰ ὁποῖα πολὺ ἐπιβαρύνουν τὴν κατανάλωσιν περισσότερο ἀπὸ ὅσον ἐπιβαρύνουν αὐτὴν οἱ φόροι καὶ οἱ δασμοί.

Μέσαι ἢ Συνδυάζουσαι Προστατευτικαὶ Θεωρίαι: Εἰς τὸν κύκλον τῶν θεωριῶν αὐτῶν ἰδιαίτερον θέσιν κατέχουν αἱ θεωρίαι τῶν Schmoller, Schuller καὶ Weber.

α) **Θεωρία Schmoller:** Ὁ Schmoller ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ εἴτε τοῦ ἐλευθέρου εἴτε τοῦ προστατευτικοῦ συστήματος ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἀνάγκης ἥτις ὑφίσταται ἐν ἐκάστη δεδομένη στιγμῇ. Προστασία, λέγει, καὶ ἐλεύθερον ἐμπόριον δὲν πρέπει νὰ ἀποτελοῦν ζητήματα ἀρχῶν ἀλλὰ διαδοχικῶς λαμβανόμενα μέτρα πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς θεραπευτικῆς καὶ διαιτητικῆς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ παρέχονται εἰς τὰς χώρας πὺν εὐρίσκονται εἰς τὸ στάδιον τῆς μεταβάσεως ἀπὸ τὴν γεωργικὴν εἰς τὴν βιομηχανικὴν οἰκονομίαν.

β) **Θεωρία Schuller:** Ἐφ' ὅσον ἡ βιομηχανία προμηθεύεται τὰς πρῶτας ὕλας ἀπὸ τὴν γεωργίαν, ἔπεται ὅτι πᾶσα αὐξήσις τῆς παραγωγῆς, ἐπιτυγχανομένη δι' ἐπεκτάσεως τῶν καλλιεργειῶν, ἐπιφέρει ἀνάλογον ὕψωσιν τῶν παραγωγικῶν ἐξόδων τῶν πρῶτων ὕλων. Ἔτσι ὃ Schuller συνιστᾷ τὴν προστασίαν τῶν κλάδων ἐκείνων τῆς παραγωγῆς εἰς τοὺς ὁποῖους ἡ ἔντασις ἐλαχίστων καὶ μεγίστων ἐξόδων εἶναι μικρά, ὅπου δηλ. δύνανται μὲ χαμηλὸν κόστος δασμοῦ νὰ πραγματοποιηθῆ μεγάλη αὐξήσις τῆς παραγωγῆς, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀνάγκη εἰσαγωγῆς ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν.

γ) **Θεωρία Weber:** Ὁ Weber διδάσκει ὅτι τὸν σπουδαιότερον καταμεριστικὸν παράγοντα τῆς παραγωγῆς ἀποτελοῦν τὰ μεταφορικὰ ἔξοδα. Ὡς ἐκ τούτου ἕκαστος παραγωγικὸς κλάδος δέον νὰ ἐγκαθίσταται εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην ὅπου θὰ ἔχη τὰ ὀλιγώτερα μεταφορικὰ ἔξοδα.

Ὅπως διὰ τοῦ συστήματος τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, τοιουτοτρόπως καὶ διὰ τοῦ συστήματος τῶν βραβείων δύνανται νὰ ἐπιτευχθῆ ἡ προστασία τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς. Τὰ βραβεῖα εἶναι χρηματικὰ βοηθήματα παρεχόμενα εἰς τοὺς παραγωγοὺς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς συναγωνιστικῆς ἰκανότητος τῶν ἐπιχειρήσεών των.

Τὰ βραβεῖα παρουσιάζουν πολλὰ πλεονεκτήματα.

Επιβαρύνεται ολιγώτερον ό έγχώριος πληθυσμός και ιδίως αί πτωχάι τάξεις, προστατεύεται άποτελεσματικώτερον ή έγχώριος παραγωγή και δέν παροτρύνεται, όπως από τόν δασμόν, ή παραγωγή προς συνεννόησιν και ίδρυσιν μονοπωλίων.

Μειονετήματα τών βραβείων είναι ότι ή προσμέτρησης και ό έλεγχος τών βραβείων προστασίας παρουσιάζει μεγάλας δυσχερείας, ιδίως εις τήν περίπτωση βιομηχανικής παραγωγής, όπου υπάρχει μεγάλη ποικιλία παραγωγής και τά προϊόντα ύφίστανται έπεξεργασίαν εις πολλά έργοστάσια.

ΝΕΟΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΙΣΜΟΣ

Από τοῦ 1869 μέχρι τοῦ 1914 εις τήν Ἀγγλίαν δέν ύφίσταντο δασμοί εκτός από ολίγους, που έλεβάλλοντο επί τών εισαγομένων άποικιακῶν προϊόντων. Εις τήν Ἀμερικὴν έφηρμόζετο τὸ προστατευτικόν σύστημα και οι δασμοί ήσαν κυρίως διαπαιδαγωγικῆς φύσεως. Τὰς έμπορικὰς τῶν σχέσεις τὰ κράτη έρρύνθιζον με ώρισμένας συμβάσεις περιεχούσας τήν ρήτραν τοῦ μάλλον εὐνοουμένου κράτους.

Μετά τόν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον ή έμπορικὴ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας έστηρίχθη εις δύο νομοθετήματα έξαιρετικῆς σημασίας τὸ «Overseas Trade act 1920» και τόν «Νόμον τών Βιομηχανικῶν Κλειδῶν 1921».

Συμφώνως προς τὸ δεύτερον νομοθέτημα έπεβλήθη δασμὸς 33% ad valorem (κατ' αξίαν) επί τῆς

εισαγωγῆς προϊόντων εκ τοῦ έξωτερικοῦ ώρισμένων βιομηχανιῶν τῆς Βρετανίας. Τὸ πρώτον νομοθέτημα τοῦ 1920 έχαρκτηρίζεν ως βιομηχανικὰς κλειδας τούς βιομηχανικούς εκείνους κλάδους οἵτινες παρήγον είδη άπαραίτητα διά τόν έπισιτισμόν ή τόν πολεμικόν έφοδιασμόν τῆς χώρας.

Ἡ κρίσις τοῦ 1929 «Κράχ» προεκάλεσε τόν λεγόμενον «Νεοπροστατευτισμόν». Πρὸς καταπολέμησιν τών άποτελεσμάτων τῆς κρίσεως, συμπληροῦνται τὰ τελωνειακά δασμολόγια τών διαφόρων χωρῶν δι' άμέσων περιορισμῶν ποσοτικῆς φύσεως, οι όποιοί ήρχισαν νά διαδραματίζουσι σπουδαιότερον ρόλον από τούς δασμούς. Εις τὸ μέτρον τοῦτο περιλαμβάνεται και ό περιορισμὸς τοῦ συναλλάγματος (Γερμανία), κατὰ τόν όποίον όλαί αί συναλλαγαι τοῦ έξωτερικοῦ έμπορίου υπήχθησαν εις κεντρικόν όργανισμόν, όστις εισήγγε προϊόντα από τὰς χώρας εκείνας που έδέχοντο νά πληρωθοῦν όχι εις χρῆμα αλλά εις γερμανικά προϊόντα. Από τοῦ 1931 ή Ἀγγλία και αί Η.Π.Α. έγκαταλείπουσι τήν χρυσήν βάση και όρίζουσι τὰς τιμὰς τοῦ συναλλάγματος τῶν εκ προθέσεως χαμηλάς, διά νά ενισχύσουσι τὰς έξαγωγὰς και τήν άπασχόλησιν. Ἡ Ἰαπωνία έφθασεν εις τὸ σημείον νά εφαρμόση «ντάμπιγκ» επί τοῦ συναλλάγματος. Ἡ Γαλλία καταφεύγει εις τὰς ποσοτώσεις, όπως πολλαί άλλαι χώραι. Τὸ μέτρον αυτό διήρκεσε μέχρι τών παραμονῶν τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, όποτε ήρχισε νά χαλαροῦνται, διά νά εισαχθοῦν είδη εκ τοῦ έξωτερικοῦ προς έφοδιασμόν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, Στ΄ 1.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ

Τὰ διάφορα οικονομικά μεγέθη (ό πληθυσμός, ή παραγωγή, ή κατανάλωσις κ.λπ.) δέν παραμένουν στάσιμα, αλλά μεταβάλλονται συνεχῶς. Δηλαδή ή οικονομία είναι δυναμική. Αί μεταβολαι τών μεγεθῶν, όφειλόμεναι εις αίτια φυσικά, τεχνικά, ψυχολογικά ή καθαρώς οικονομικά, άλλοτε έπέρχονται βαθμιαίως και άλλοτε άποτόμως. Εις τήν δευτέραν περίπτωσην προκαλοῦνται διαταραχαι, αί όποιαί είναι γνωσται ως Οικονομικαι Διακυμάνσεις.

Όνομάζονται Οικονομικαι Διακυμάνσεις κυρίως αί περιοδικαι ή ρυθμικαι μεταβολαι τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος και τών τιμῶν, ένδεχομένως όμως και άλλων οικονομικῶν φαινομένων, άκόμη και όταν δέν παρουσιάζουσι περιοδικότητα.

Όταν όμιλοῦμεν περι οικονομικῆς δραστηριότητος, έννοοῦμεν τήν παραγωγήν αγαθῶν και ύπηρεσιῶν, δηλαδή τὸ πραγματικόν εισόδημα τῆς κοινωνίας. Πρὸς τήν παραγωγήν ταύτην συμβαδίζει, ως είναι φυσικόν και εὐνόητον, και ή άπασχόλησις τών εργατικῶν δυνάμεων, διότι βεβαίως τὸ μέγεθος τῆς άπασχολήσεως ταύτης έξαρτᾶται από τὸ μέγεθος τῆς έν λόγω παραγωγῆς. Έξαρτῶνται δέ έν τελευταία αναλύσει τὰ μεγέθη ταῦτα από τήν έν τῇ κοινωνία ένεργ-

γῶς εκδηλουμένην ζήτησιν αγαθῶν και ύπηρεσιῶν (δηλ. ένεργόν ή έγχρημάτων ζήτησιν). Όταν όμως όμιλοῦμεν περι διακυμάνσεων τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος, δέν έννοοῦμεν μόνον διακυμάνσεις τῆς δραστηριότητος ταύτης, αλλά και διακυμάνσεις τών τιμῶν ή μάλλον τοῦ γενικοῦ επιπέδου τών τιμῶν. Διότι, ως διαφαίνεται ήδη εκ τών άνωτέρω λεχθέντων, αί περιοδοι αύξήσεως τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος είναι περιοδοι αύξήσεως και τῆς ένεργου ζήτησεως αγαθῶν και ύπηρεσιῶν, ένδεχομένως δέ και τών κυκλοφορούντων μέσων πληρωμῆς και έπομένως και ύψώσεως τών τιμῶν. Ένῶ αντίθετως αί περιοδοι τῆς μειώσεως τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος είναι περιοδοι μειώσεως και τῆς ένεργου ζήτησεως αγαθῶν και ύπηρεσιῶν, ένδεχομένως δέ και τών κυκλοφορούντων μέσων πληρωμῆς και έπομένως και πτώσεως τών τιμῶν.

Ἡ ιδέα τῆς ύπάρξεως τών Οικονομικῶν Διακυμάνσεων και ιδίως τών λεγομένων κυκλικῶν διακυμάνσεων τῆς οικονομικῆς δραστηριότητος, δηλ. ή ιδέα ότι ή δραστηριότης αύτη υπόκειται εις αύξομειώσεις περιοδικῶς και ρυθμικῶς εκδηλουμένης, είναι σχετικῶς νέα εις τήν οικονομικὴν έπιστήμην. Αρχικῶς ή έπιστήμη αύτη έξεκίνησεν από τήν ιδεάν ότι ή οικονομία

συνταράσσεται από καιρού εις καιρόν από κρίσεις, δηλ. απότομους μειώσεις της ενεργού ζήτησεως, των τιμών και της οικονομικής δραστηριότητας εν γένει. Αι απότομοι αύται μειώσεις θα έξεδιλούντο, κατα την αντίληψιν ταύτην, κατά χρονικά διαστήματα κατά τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀκανόνιστα, θα ὁμοιάζον δηλ. τρόπον τινὰ πρὸς καταγίδας, τῶν ὁποίων δὲν δυνάμεθα νὰ προβλέψωμεν τὴν ἐκδήλωσιν. Βαθμηδὸν ὅμως τὴν ἀρχικὴν ταύτην ἀντίληψιν ἀντικατέστησεν ἡ ἀντίληψις ὅτι αἱ κρίσεις αὗται, αἱ καταγίδες τῆς οἰκονομίας, εἶναι περιοδικαί, δηλ. ὑπόκεινται εἰς ρυθμικότητά τινα ἐπανερχόμενα καθ' ὄρισμένα χρονικά διαστήματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον σταθερά. Περαιτέρω καὶ ἡ ἀντίληψις αὕτη ἀντικατέστησεν ὑπὸ τῆς ἀντίληψεως ὅτι αἱ κρίσεις αὗται οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ὄρισμένα φάσεις τῆς πορείας, δηλ. τῆς ἐν τῷ χρόνῳ διαδρομῆς, τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, φάσεις χαρακτηριζόμεναι ἀπο μειωσιν ἢ ἀναστολῆν ἢ ἀκόμη καὶ ἐπιβράδυνσιν τῆς αὐξήσεως τῆς δραστηριότητος ταύτης. Οὕτως ἤρχισε βαθμηδὸν νὰ διαμορφοῦται ἡ ἀντίληψις περὶ τῆς ὑπάρξεως κυκλικῶν διακυμάνσεων τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ἀντίληψις κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ὅλη πορεία τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος συνίσταται ἀπὸ ἐναλλασσομένης φάσεις αὐξήσεως καὶ μειώσεως αὐτῆς, εἰς τρόπον ὥστε ἡ πορεία αὕτη νὰ παρουσιάσῃ κυματοειδῆ μορφήν κυκλικῆς ἐπανόδου εἰς ὁμοίας φάσεις, ἐξ οὗ καὶ ὁ ὅρος κυκλικῆ διακυμάνσις τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος.

Σήμερον ὑπάρχοντες πολλῶν εἰδῶν Οἰκονομικαὶ Διακυμάνσεις. Θὰ ἀσχοληθῶμεν συντόμως μὲ τὰ κυριώτερα εἶδη αὐτῶν, ἥτοι μὲ τὰς ἀπροόπτους, τὰς διαρθρωτικάς, τὰς ἐποχικάς καὶ εἰδικώτερον μὲ τὰς κυκλικὰς διακυμάνσεις.

ΑΠΡΟΟΠΤΟΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ

Αἱ Ἀπροόπτοι Διακυμάνσεις προκαλοῦνται ἐξ ἀπροβλέπτων γεγονότων φυσικῶν, ὡς αἱ θεομηνίαι, τεχνικῶν, ὡς ἡ ἀπότομος ἐφαρμογὴ ἐπινοήσεων θεμελιώδους σημασίας, πολιτικῶν, ὡς οἱ πόλεμοι, καὶ οἰκονομικῶν, ὡς ἡ ἀπότομος ἐφαρμογὴ τοῦ φιλελευθέρου ἢ τοῦ προστατευτικῶν συστήματος. Ἐκ τῆς φύσεώς των αἱ διακυμάνσεις αὗται δὲν ἔχουν κανονικότητα καὶ δὲν εἶναι προβλέψιμοι. Ἐκποῦν αἰφνιδίως ὡς καταγίς, τὴν ὁποίαν δὲν περιμένομεν. Τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὰς Ἀπροόπτους Διακυμάνσεις δημιουργοῦν γενικωτέρας ἀναταραχὰς εἰς τὴν οἰκονομίαν, λόγῳ τῆς ἀλληλεπιδράσεως τῶν διαφόρων μεγεθῶν (Ἡ παραγωγὴ ἐπιδορᾷ ἐπὶ τῶν τιμῶν, αἱ τιμαὶ ἐπὶ τῆς ζήτησεως κ.λπ.).

Εἰς τὸ ἀπώτερον παρελθὸν αἱ χῶραι αἱ πληττόμεναι ἐξ ἀπροόπτων γεγονότων ὑπέφερον εἰς βαθμὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν βαρύτητά των. Εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν ἡ ἀνάπτυξις τῶν συγκοινωνιῶν καὶ ἡ διεύρυνσις τῶν διεθνῶν οἰκονομικῶν σχέσεων ἠμβλυναν σημαντικῶς τοὺς δυσμενεῖς ἀντικτύπους τῶν Ἀπροόπτων Διακυμάνσεων.

ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ

Αἱ Διαρθρωτικάι Διακυμάνσεις εἶναι μὲν ἄρου-

θμοι, ὡς καὶ αἱ Ἀπροόπτοι, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπροβλέπτοι, διότι προκαλοῦνται ἐξ ἐνσυνειδήτων ἐνεργειῶν, γινομένων συνήθως βάσει σχεδίου ἐπιδιώκοντος τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ ἀπότομος συσσώρευσις ἐπενδύσεων δύνата νὰ προκαλέσῃ μεγάλην ἀναταραχὴν εἰς τὴν οἰκονομίαν, λόγῳ τῆς διαθέσεως μεγάλων ποσοτήτων χρημάτων ἄνευ χρονικῶς ἀντιστοίχου παραγωγῆς ἀγαθῶν (πληθωρισμός). Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν διακυμάνσεων τοῦ εἶδους αὐτοῦ γίνεται χρονικὴ κλιμάκωσις τῶν προγραμματῶν δημοσίων ἐπενδύσεων εἰς τὰς ὑπὸ ἀνάπτυξιν χώρας.

Αἱ Διαρθρωτικάι Διακυμάνσεις διακρίνονται ἀπὸ τὰς Ἀπροόπτους κατὰ τὸ ὅτι αἱ μὲν Διαρθρωτικάι ἀφοροῦν εἰς τὴν βασικὴν διαμόρφωσιν, δηλ. τρόπον τινὰ τὴν ἀνατομικὴν διάρθρωσιν τῆς οἰκονομίας, ἐνῶ ἀντιθέτως αἱ λεγόμεναι Ἀπροόπτοι Διακυμάνσεις εἶναι καθαρῶς λειτουργικῆς φύσεως. Ἐπὶ παραδείγματι ἡ μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν συγκέντρωσις τοῦ προσφυγικῶν πληθυσμοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ μετὰ τὸν Ἀ' Παγκόσμιον Πόλεμον ἐπιβολὴ περιορισμῶν ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως ὑπὸ τῶν Η.Π.Α. ἀπετέλεσαν μεταβολὰς διαρθρώσεως τῆς Ἑλληνικῆς Οἰκονομίας, ἥτοι Διαρθρωτικὴν Διακύμανσιν. Ἀντιθέτως μία κακὴ ἢ καὶ μία ἐξαιρετικῶς καλὴ ἐσοδεία, ἢ ἓνας χρηματιστηριακὸς ἢ καὶ γενικώτερος οἰκονομικὸς πανικὸς θ' ἀπετέλουν Ἀπροόπτους Διακυμάνσεις.

ΕΠΟΧΙΚΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ

Αἱ Ἐποχικάι Διακυμάνσεις εἶναι ρυθμικάι, ἐπαναλαμβανόμεναι εἰς χρόνον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον προβλέψιμον. Τὰ αἷτια τῶν Ἐποχικῶν Διακυμάνσεων εἶναι : (α) φυσικὰ, ὀφείλονται δηλαδὴ εἰς φυσικοὺς λόγους ἐπιφέροντας τὴν ἔντασιν ἢ τὴν πτώσιν τῆς δραστηριότητος εἰς ὄρισμένους τομεῖς (π.χ. οἰκοδομαί, τουρισμός) καὶ (β) ἐθιμικά, ἥτοι συνήθειαι ἐκ τῶν ὁποίων προκαλεῖται ἠϋξημένη ἐνεργὸς ζήτησις εἰς ὄρισμένας ἐποχὰς τοῦ ἔτους (π.χ. ἀγοραὶ εἰδῶν ἱματισμοῦ κατὰ τὰς παραμονὰς μεγάλων ἑορτῶν), τὰς ὁποίας διαδέχονται περίοδοι μειωμένης ζήτησεως.

Μολοντί καὶ ἐνταῦθα αἱ ἐπιδράσεις εἶναι γενικώτεραι, ἢ ἀντιμετώπισις τῶν διαταραχῶν εἶναι εὐκολωτέρα, λόγῳ ἀκριβῶς τῆς ρυθμικῆς ἐπαναληπτικότητος αὐτῶν. Οὕτω π.χ. οἱ ἔμποροι καὶ οἱ ἄλλοι ἐπιχειρηματῆαι ἐγκαίρως μερμονοῦν διὰ νὰ ἀντεπεξέλθουν εἰς τὴν ἠϋξημένην ζήτησιν.

ΚΥΚΛΙΚΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ

Αἱ Κυκλικαὶ Διακυμάνσεις ἐκδηλοῦνται μὲ τὴν κυματοειδῆ ἐξέλιξιν τῶν οἰκονομικῶν μεγεθῶν, ἥτοι μὲ τὰς ἐναλλασσομένης φάσεις τῆς οἰκονομικῆς ὑφέσεως (κατιοῦσα φάσις), ἐπαναλαμβανόμενας σχεδὸν σταθερῶς.

Ἐν συντομίᾳ ἡ μορφή τὴν ὁποίαν παρουσιάζουν αἱ Κυκλικαὶ Διακυμάνσεις, αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζουν τὰς βιομηχανικὰς χώρας τοῦ κόσμου κατὰ τὰ τελευταῖα ἑκατὸν πενήτηντα ἔτη, ἀφ' ὅτου ἡ πολύπλοκος καὶ ἀπὸ ἔντονον ἀλληλεξάρτησιν διεπομένη χρηματικὴ

οικονομία ήρχισε να αντικαθιστά την σχετικώς αυτάρκη προεμπορική κοινωνία, είναι ή εξέλιξη :

Την ευημερίαν διαδέχεται ο πανικός ή ή κρίσις και ή ύφεσις, καθ' ήν παρατηρείται μείωσις του έθνικου εισοδήματος, τής απασχολήσεως και τής παραγωγής, κάμψις των τιμών και των κερδών και άνεργία. Όταν τέλος ή ύφεσις φθάση εις έν κατώτατον σημείον, αρχίζει πάλιν ή ανάκαμψις. Η ανάληψις δυνατόν να γίνη με βραδύν ή ταχύν ρυθμόν, να μη ολοκληρωθή ή να έχη έντασιν οδηγούσαν εις νέαν απότομον άνοδον. Η νέα περίοδος ευημερίας δυνατόν να είναι μακρά, χαρακτηριζομένη από ύψηλόν επίπεδον ζητήσεως, άφθονίαν ευκαιριών απασχολήσεως, ύψηλās τιμάς και ύψηλόν βιοτικόν επίπεδον, δυνατόν όμως να είναι άπλώς μία σύντομος αναλαμπή πληθωρισμού εκδηλουμένη δι' ύψώσεως των τιμών και έντόνου κερδοσκοπίας, την όποίαν πρόκειται να ακολουθήση νέα καταστρεπτική ύφεσις.

Εϊδίσται να γίνεται διάκρισις των κυκλικών διακυμάνσεων με βάσιν την χρονικήν περίοδον διαδρομής ενός πλήρους κύκλου (άνιούσα και κατιούσα φάσεις), εις :

α) **Μακροχρονίου**, αι όποια είναι μέσης διάρκειας 50 περίπου έτών και περιλαμβάνουν δύο φάσεις, μίαν άνιούσαν διάρκειας 25 περίπου έτών και μίαν κατιούσαν τής αυτής περίπου διάρκειας.

β) **Μέσα**, διάρκειας 7 — 11 περίπου έτών. Αυται άφορούν κυρίως εις την βιομηχανικήν παραγωγήν και ακόμη ειδικώτερον την παραγωγήν αγαθών κεφαλαίου ή επενδύσεως. Αι άνιούσαι φάσεις των οικονομικών τούτων κύκλων χαρακτηρίζονται ιδίως από ταχείαν αύξησιν του κεφαλαιουχικού έξοπλισμού τής οικονομίας, από οικονομικήν επέκτασιν τής βιομηχανίας και, κατά συνέπειαν, αύξησιν τής παραγωγής κεφαλαιουχικών ιδίως αγαθών. Αντιθέτως αι κατιούσαι φάσεις των οικονομικών τούτων κύκλων χαρακτηρίζονται από την αναστολήν τής αύξήσεως ταύτης.

γ) **Βραχεία**, διάρκειας 3 περίπου έτών. Αυται φαίνονται να είναι περίπου τής αυτής φύσεως με τās Κυκλικās Διακυμάνσεις διακρινόμεναι αυτών μόνον καθ' όσον άφορά εις την μικροτέραν αυτών διάρκειαν.

Σπουδαιότεραι των τριών θεωρούνται αι μέσαι κυκλικαι διακυμάνσεις, αι όποια αναλύονται κατωτέρω .

Χαρακτηριστικά των Κυκλικών Διακυμάνσεων είναι :

α) **Η Έπαναληπτικότητα** : Αι δύο φάσεις, άνιούσα και κατιούσα, διαδέχονται άλλήλας διανύουσαι την πορείαν κύκλου, την διαδρομήν του όποιου συνεχώς επαναλαμβάνουν με διαφόρους όμως παραλλαγās ως προς την διάρκειαν και την έντασιν των διαταραχών. Το σημείον εις τό όποιον ή κατιούσα φάσις διαδέχεται την άνιούσαν, συμπίπτει προς τον χρόνον καθ' όν εκσπῆ ή Κρίσις. Το δε σημείον από του όποιου ή άνιούσα φάσις διαδέχεται την κατιούσαν, χαρακτηρίζεται ως 'Ανάκαμψις τής οικονο-

μικῆς δραστηριότητος.

β) **Η Γενικότης** : Τόσον ή ευημερία όσον και ή ύφεσις διαδίδονται από κλάδον εις κλάδον έντός τής οικονομίας εις την όποιαν έσημειώθη ή άναταραχή. Οι αντίκτυποι όμως δέν είναι όμοίμορφοι εις όλους τους κλάδους. Η βιομηχανία συνήθως ύφίσταται έντονωτέρους αντίκτύπους από την γεωργίαν, τής όποιας τὰ προϊόντα είναι άνελαστικής ζητήσεως. Άλλά και μεταξύ κλάδων του αυτου τομέως υπάρχουν διαφοραι. Τοιουτοτρόπως αι βιομηχανίαι παραγωγής ειδών καταναλώσεως πλήττονται όλιγώτερον των βιομηχανιών παραγωγής μηχανών.

γ) **Η Παγκοσμιότης** : Αι διαταραχαι μεταδίδονται από χώρας εις χώραν με παραλλαγās ως προς την έντασιν και την διάρκειαν. Κατά γενικόν κανόνα όσον περισσοτέρας δοσοληψίας μετά του έξωτερικού έχει μία χώρα και όσον περισσότερον είναι έξηρητημένη οικονομικώς από την χώραν εις την όποιαν έξέσπασεν ή κρίσις, τόσον περισσότερον ευαίσθητος εις τās διαταραχās είναι ή οικονομία τής.

Η διαδρομή του οικονομικού κύκλου ακολουθει την κάτωθι πορείαν :

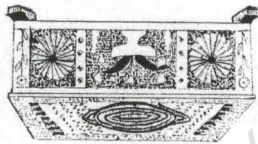
α) **Άνιούσα Φάσις** : Κατ' αυτην σημειούται αύξησις τής ζητήσεως και των τιμών των αγαθών, μείωσις των αποθεμάτων, αύξησις των επιχειρηματικών κερδών και των επενδύσεων, άνοδος των μισθών και του όγκου τής απασχολήσεως με περαιτέρω συνέπειαν την έτι μάλλον ηύξημένην ζήτησιν κ.λπ.

β) **Κρίσις** : Η άνωτέρω εξέλιξις κατά την περίοδον τής ευημερίας δημιουργει αισθημα υπερβολικής αισιοδοξίας με συνέπειαν την διενέργειαν μεγάλων επενδύσεων και την αύξησιν τής παραγωγής αγαθών, προς την όποιαν δέν ανταποκρίνεται ή ζήτησις. Ούτω δημιουργούνται αποθέματα με αποτέλεσμα την μείωσιν τής δραστηριότητος και τής απασχολήσεως. Έκσπῆ τότε ή κρίσις, ή όποια εκδηλούται με αύξητησιν και απότομον πτώσιν των τιμών εις τό χονδρικών έμποριον.

γ) **Κατιούσα Φάσις** : Κατ' αυτην διαπιστούται εις τὰ οικονομικά μεγέθη εξέλιξις αντίθετος προς την σημειωθείσαν κατά την άνιούσαν φάσιν. Ειδικώτερον, παρατηρείται κάμψις τής ζητήσεως, πτώσις των τιμών, μείωσις του όγκου των επενδύσεων, ελάττωσις τής παραγωγής, μείωσις των κερδών (ή και πραγματοποιήσις ζημιών), των μισθών και τής απασχολήσεως.

δ) **Άνάκαμψις** : Η άναζωογόνησις τής οικονομίας επαναρχίζει με την βαθμιαίαν ελάττωσιν των αποθεμάτων, τās επισκευās και τās τεχνικās ανακαινίσεις. Δίδει ούτω τό έναυσμα προς έντασιν τής οικονομικής δραστηριότητος και αύξησιν των επενδύσεων, άνοδον τής ζητήσεως, των άμοιβών κ.λπ.

Την άναζωογόνησιν τής οικονομίας υποβοηθοῦν πολλάκις τὰ κρατικά μέτρα, δια των όποιων ένθαρρύνονται αι ιδιωτικαι επενδύσεις και ή κατανάλωσις. Τοιαῦτα μέτρα είναι ή μείωσις του τόκου, αι άπαλλα-

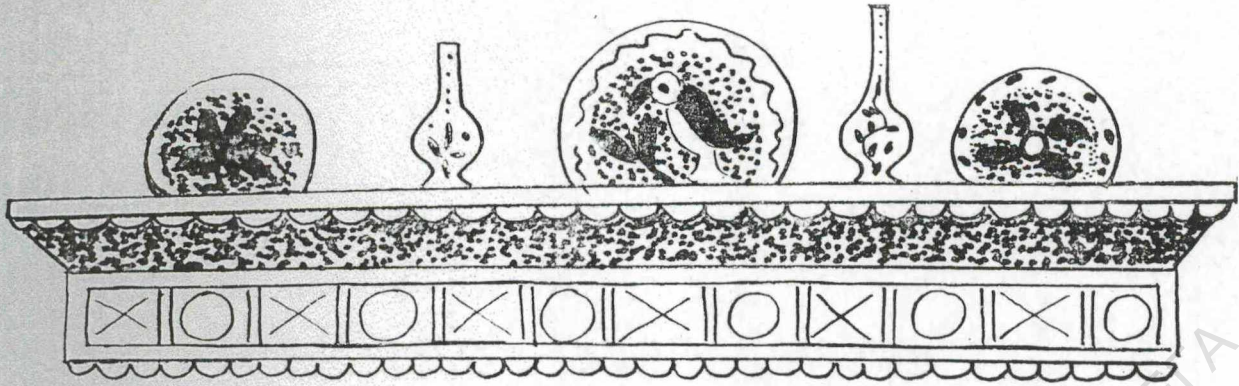

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΣΑΦΕΓΑ

ΕΘΕΦΙΝΟΣ ΚΑΗΡΙΑΗΣ, ΣΤ' 4

Από την έκδοση των ετησίων αναφορών, η οποία εκδίδεται από την Εθνογραφική Εταιρεία, προκύπτει ότι η κατάσταση της οικονομίας στην Ελλάδα είναι πολύ δύσκολη και η ανεργία αυξάνεται συνεχώς. Η κατάσταση αυτή οφείλεται κυρίως στην κρίση του τουρισμού, η οποία έχει επηρεάσει σημαντικά την οικονομία. Η κατάσταση αυτή είναι πολύ δύσκολη και η ανεργία αυξάνεται συνεχώς. Η κατάσταση αυτή οφείλεται κυρίως στην κρίση του τουρισμού, η οποία έχει επηρεάσει σημαντικά την οικονομία.

Η κατάσταση της οικονομίας στην Ελλάδα είναι πολύ δύσκολη και η ανεργία αυξάνεται συνεχώς. Η κατάσταση αυτή οφείλεται κυρίως στην κρίση του τουρισμού, η οποία έχει επηρεάσει σημαντικά την οικονομία. Η κατάσταση αυτή είναι πολύ δύσκολη και η ανεργία αυξάνεται συνεχώς. Η κατάσταση αυτή οφείλεται κυρίως στην κρίση του τουρισμού, η οποία έχει επηρεάσει σημαντικά την οικονομία.

ΔΕΚΑΡΑΝ ΕΝ ΑΕΙΖΒΙΣ
ΤΣΑΚΚΙΣΤΗΝ

Ἄν ἦταν ἡ ψυσιή σου ματσικόρουδον
τζι' ἔμοιαζεν νάκκοι με τὴν ὁμορτιά σου
τζι' ἔν ἦταν με ἀψή σγιάν τ' ἀρκοκρόμμυδον
ἡ ψωροεγώιστοια ἡ καρδιά σου,

Ἡ ψωροπερηφάνια τζιαὶ τὸ ἄπλωμαν
πού 'σαις ἂν ἦταν κάλλος τῆς καρτιάς
τζιαὶ τζεῖνον τῆς ζωῆς σου τ' ἀνακάτωμαν
ἦταν ἡ ἀγάπη μιᾶς σου ἀμμαδκιᾶς,

Ἄν ἦταν ἡ ψυσιή σου σγιάν τ' ἀρκόμελον
τζι' ἔσταζεν καλωσύνην ἡ καρδιά σου
τζι' οὐλλες οἱ ὁμορφκιές σου ἔναχ χαμόγελον
ἂν ἦταν τῆς ἀγάπης τζι' ἡ φωθιά σου,
ἔθεν νά σουν βασίλισσα τζιαὶ ρήγαινα
τζιαὶ τῆς ψυσιῆς ἀρχόντισσα σωστή
με τὴν κατζιάν ὅμως πού 'σαις πάνω σου
δεκάραν ἔν ἀξίτζεις τσακκιστήν.

ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΝΑΙΑ, Ε' 3

ΓΙΑΤΙ

Γιατί ὁ κόσμος πάντα νὰ θέλῃ τὸ κακὸς σου;
Πίσω σου νὰ σὲ κατηγορῇ
τῆς' οὐλλα τὰ λάθη νὰ θεωρῇ
τῆς' ἅγιος νὰ'ν ὀμπρός σου;

Γιατί νὰ μὲν ἔσῃ καρδιὰν τὸν πόνοσ σου νὰ νιώσῃ,
τῆς' αἰ νὰ σ' ἀφήνῃ στήφ φωθκιὰν
τῆς' αἰ νὰ σοῦ δικιᾷ τῆς' αἰ μιὰμ παδκιὰν
τέλεια νὰ σὲ σκοτώσῃ;

Λαλοῦσιν πὼς ὁ αἴτιος ἔν ὁ παρὰς ἀλώπως
τῆς' αἰ κάμνε ὅτι ἔθ' θεωρεῖς·
νὰ τὸν ἀλλάξῃς ἔμ μπορεῖς
ἔν ἄδικος ὁ κόπος.

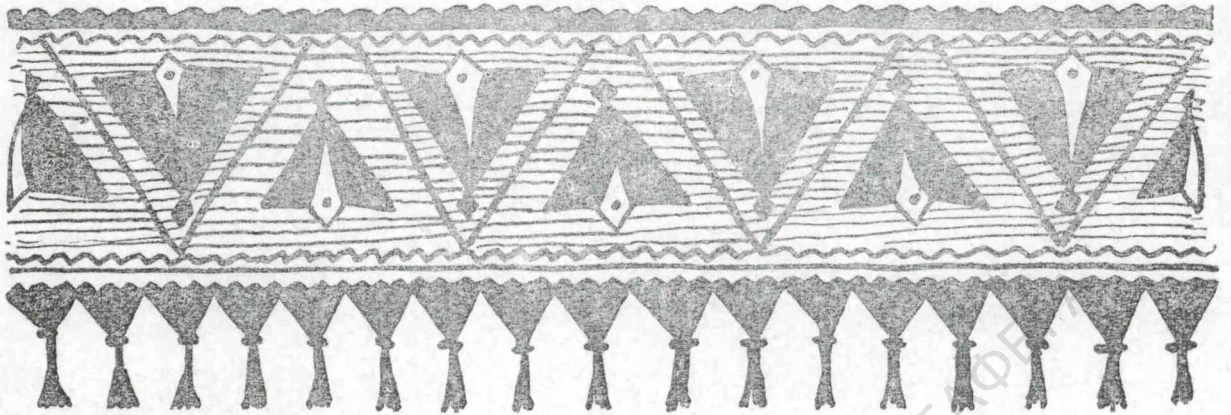
Ζῆσε τῆς' ἔσοῦ μὲς στήν ψευτιάν, ὅπως ἰζιοῦσιν τῆς' ἄλλοι·
νὰ ττακκουρᾶς εἰς τοῦ κουφού
ἀπὸ τὸ χάραμαν τοῦ φοῦ
τὸ φτίν του ἔσ σὲ βάλλει.

ΑΝΔΡΟΤΛΑ ΠΑΠΑΗΛΙΑ, Ε' 3

ΓΗΘΚΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΖΑΝΝΙΝ

Ἐντίπερα τοῦ ποταμοῦ ἐβλάστησεν τζίτρινοδ δεντρον
τζιαί πάνω τζίτρινα πουλιά
ἐκάμαν τζίτρινηφ φουλιά
ἐβάβλαν τζίτρινα αὐκά
τζι' ἐβκῆκαν τζίτρινα πουλιά.
Δίχως σκάλαν ἔβκηκα,
δίχως σιέρα τα 'πκασα,
δίχως μασιάριν τα 'σφαξα,
δίχως φωθκιάν τα 'ψησα,
δίχως ἄλας τα 'φασα.
Τζι' ἄν με πιστεύκης, ἂ ζαννί,
ἔλα κάτω νὰ με δῆς.

ΑΝΔΡΟΥΛΑ ΤΣΑΠΑΡΕΛΛΑ, Στ' 3
(Φρέναρος)

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΡΗΔΕΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΩΤΕΡΑ ΤΩΝ ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΩΝ

“Όλοι μας, λίγο πολύ, θά έχουμε ακούσει κάποιοι ποιητάρη νά τραγουδά, νά διηγῆται ἕνα γεγονός, μιὰ ιστορία ἢ ἕναν καιμὸ του σὲ μιὰ συγκέντρωση, ὅπως στὰ πανηγύρια καὶ στὶς γιορτές. Μιλώντας γιὰ τοὺς ποιητάρηδες τῆς Κύπρου, θά ἀναφερθῶ στὶς ἀσχολίες τους, στὰ χαρακτηριστικά τους, στὰ θέματά τους. Θά μιλήσω ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς ποιητάρηδες τῶν Κοκκινόχωριῶν.

Ποιητάρης εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος γράφει δι-κά του τραγούδια, ἐμπνευσμένος ἀπὸ τὴ ζωὴ του, καὶ ὁ ὁποῖος, στὴν πρώτη εὐκαιρία, θά τραγουδήσῃ τραγούδια του καὶ θά διαφημίσῃ τὴν ἀξία του.

“Όλοι σχεδὸν εἶναι ἀγρότες καὶ ἡ ζωὴ τους τοὺς δίνει πολλὰ θέματα γιὰ νά τραγουδήσουν. Τοὺς δίνεται ὁ καιρὸς νά σκεφτοῦν καὶ νά ἐρευνήσουν τὴ ζωὴ ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν ἀφήσει κάποιο ὄνομα, καί, μὲ τὴ σειρά τους, μᾶς τογίζουν τὴν ἀξία τους γιὰ νά μὴν τοὺς ξεχάσωμε. “Όλοι οἱ ποιητάρηδες τῆς Κύπρου ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, ἀπὸ τὴ φύση καὶ τὸν τρόπο ζωῆς τους, καὶ συνθέτουν τραγούδια, τὶς περισσότερες φορὲς ἀφηγηματικά, στὰ ὁποῖα ἱστοροῦν φονικά καὶ ἔρωτες, πατριωτικά κατορθώματα ἢ θαύματα Ἁγίων. Ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὰ οἱ ποιητάρηδες καταγίνονται καὶ μὲ σατιρικά ποιήματα, τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται στὴ μόδα, στὸ ντύσιμο τῆς γυναίκας καὶ τοῦ ἀνδρός. Ὑπάρχουν ποιήματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀποδοκιμάζουν ἢ διδάσκουν αὐτοὺς ποὺ τὸ ἔχουν ῥίξει στὸ πιτό, στὸ κάπνισμα καὶ στὸ χαρτοπαίγνιο. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν ποιημάτων εἶναι καὶ τὰ σατιρικά δίστιχα, τὰ καλούμενα «τσιαττίσματα», μὲ τὰ ὁποῖα ἀνταγωνίζεται ὁ ἕνας ποιητάρης τὸν ἄλλο μέχρι παραδοχῆς τῆς ἡττας τοῦ ἑνός. Οἱ ποιητάρηδες τῶν τσιαττισμάτων εἶναι συνήθως χωρικοὶ μὲ πολλὴ ἀγάπη γιὰ τὶς διασκεδάσεις, τοὺς γάμους, τὰ πανηγύρια καὶ τὰ συμπόσια. Τὸ τσιαττίσμα εἶναι πολὺ διασκεδαστικὸ καὶ εὐχάριστο μὲ τὶς ἔξυπνες ἀπαντήσεις τῶν ἀντιπάλων.

Παρ’ ὅλον ὅτι ὑπάρχουν ποιήματα Κυπρίων ποιητάρηδων πάρα πολὺ ὠραῖα ἀπὸ ἀπόψεως περιεχομέ-

νου, ἀπὸ ἀπόψεως στιχογραφίας εἶναι πολὺ ἄτεχνα, γιὰτὶ οἱ περισσότεροὶ ἀπ’ αὐτοὺς εἶναι ἀμόρφωτοι, ἔχουν μιὰ παρεξηγημένη ἀντίληψη γιὰ τὴν ποίηση καὶ κυνηγοῦν συνεχῶς τὴν ὁμοιοκαταληξία. Ἐξιστοροῦν αὐτὸ ποὺ θέλουν νά ποῦνε λεπτομερῶς μὲ στίχους δεκαπεντασύλλαβους συνήθως ἢ μὲ ὀκτασύλλαβους ἢ ἑπτασύλλαβους. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ λαϊκὰ δίστιχα.

Οἱ νέοι ποιητάρηδες ἔχουν πολλὲς διαφορὲς ἀπὸ τοὺς παλιούς καὶ στὸ περιεχόμενο καὶ στὴ στιχογραφία καὶ στὸν τρόπο διαδόσεως τῶν ποιημάτων των. Παραμελοῦν πολὺ τὸ δίστιχο ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς παλιούς. Διαφορὰ ὑπάρχει καὶ μεταξὺ τῶν νέων ποιητάρηδων. Ὁ κάθε ποιητάρης ἔχει τὸ δικό του τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον τραγουδᾷ καὶ γράφει.

Ἀναδείχτηκαν πολὺ καλοὶ ποιητάρηδες, τῶν ὁποίων τὰ τραγούδια ἀγαπήθηκαν καὶ ἀρκετὰ δημοτικοποιήθηκαν. Τέτοιοι εἶναι ὁ Χριστόφορος Παλαίσης καὶ ὁ Ἰωάννης Τσόκκος ἀπὸ τ’ Αὐγόρου, ποὺ ξεχωρίζουν ἀνάμεσα στὸ πλῆθος τῶν ἄλλων ποιητάρηδων. Ἐπίσης ὁ Τζιαπούρας, ὁ ὁποῖος ἀφήσῃ ἕνα πολὺ καλὸ ὄνομα γιὰ τὰ τραγούδια του καὶ γιὰ τὸν καλὸ του τύπο. Ὁ πρωτοποιητάρης αὐτὸς τῆς Κύπρου γεννήθηκε, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ Ἀντώνης Ἰντιάνος, ὁ ὁποῖος ἔκαμε πολλὲς μελέτες γιὰ τοὺς Κύπριους ποιητάρηδες, στὸ χωριὸ Κρήτου Τέρρα τῆς Πάφου. Σχολεῖα τὴν ἐλοχὴ του, γύρω στὰ 1850, δὲν ὑπῆρχαν. Τὰ λίγα γράμματα τὰ ἔμαθε ἀπὸ τὸν πατᾶ τοῦ χωριοῦ του. Ἦταν πολὺ φτωχὸς καὶ κατέφυγε γιὰ ἕνα χρονικὸ διάστημα στὴν Ἀλεξάνδρεια. Πουλοῦσε γλυκύσματα, γιὰ νά βγάλῃ λίγα λεφτὰ νά ζήσει. Γυρίζοντας ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο, ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦταν ἕνας πολὺ καλὸς δάσκαλος ἀπεχθανόμενος τὶς σωματικὲς ποινές, ἦταν καὶ ἀριστος στὸ τσιαττίσμα. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἴδρυσή τυπογραφείων στὴν Κύπρο, ὁ Τζιαπούρας ἐξέδωσε τὰ πρῶτα ποιήματά του.

“Όσοι γνωρίζουν γράμματα, πάρτε, ἂν ἀγαπάτε, ὅπως τὰ τραγουδᾷ ἐγώ, ἔτσι νά τραγουδάτε, γιὰ νά περιχαρίζετε, νά λέτε ὡς σπολλάτε.

Μ' αυτούς τους στίχους ο ποιητής Τζιαπούρας παρακινούσε το λαό ν' αγοράση φυλλάδες με ποιήματά του. Από το 1900 μέχρι του θανάτου του ο μόνος πόρος της ζωής του ήταν η ποίησή του. Με την πολλή του αγάπη για το ποίημα και ιδιαίτερα για το ταίριασμα, ίδρυσε την τζιαπουριστική σχολή.

Το ποιητικό του έργο είναι πολύ μεγάλο και αξιόλογο και βρίσκεται καταχωρημένο στα επίσημα μητρώα. Ένα από τα μεγάλα τραγούδια του Τζιαπούρα είναι το Τραγούδι του 'Απλα: 'Ο 'Απλας, έμπορος από το Βερούτι, εγκαθίσταται στο Κτήμα και έχει αρχίζει τις δασοληψίες με τους κατοίκους της Πάφου. 'Ο 'Αντρόλκος, πελάτης του, μετά από μίαν αγορά που έκαμε απ' αυτόν, δεν μπορεί να τον πληρώσει. 'Ο πεθερός του 'Αντρόλκου υποθηκεύει για το χρέος του γαμβρού του το μοναδικό τζιφλί του, το οποίο, όπως ήταν επόμενο, το κερδίζει ο 'Απλας, αφού η ημερομηνία πληρωμής πέρασε και το χρέος δεν ξεφλήθηκε. 'Ο 'Αντρόλκος τότε του στήνει καρτέρι ένα βράδυ και τον σκοτώνει με τη βοήθεια δυο φίλων του. Όμως, μὴν καταφέροντας να δραπετεύσουν, συλλαμβάνονται και καταδικάζονται σε θάνατο.

Καλά τραγούδια του είναι: 'Ο Χαραλαμπίης Τρουλιώτης, 'Ο Θάνατος της Βασιλοπούλας μας 'Αλεξάνδρας, 'Η Φτώχεια της Κύπρου, και ακόμη το τραγούδι της Πάλης του Διγενή με το Χάροντα, όπου μᾶς περιγράφει το ψυχομαχητό και το θάνατο του Διγενή. Είναι μια πολύ ενδιαφέρουσα διασκευή του δημοτικού τραγουδιού. 'Η Τύχη και ο Νοῦς είναι ένα χιουμοριστικό διδακτικό ποίημα, στο οποίο ο ποιητής υποστηρίζει ότι τύχη είναι ο άνθρωπος νοῦς. Πολύ συγκινητικό ποίημα είναι 'Ο Καυγᾶς της 'Ελεδιῶς και Λάσας, ακόμη και το Τραγούδι του Νικόλα Τσιακολῆ. Ένα ποίημά του θεησκευτικού χαρακτήρα είναι το Μέγα Θαῦμα του 'Αποστόλου 'Ανδρέα διὰ τὸν Παντελῆ Δερβίση.

'Ο Τζιαπούρας ἀνήκει στους ποιητές που τραγουδούν δικὰ τους στιχογραφήματα, θεησκευτικά, ιστορικά, πατριωτικά και ερωτικά. 'Ακόμη ἀνήκει σ' αυτούς που έχουν την εὐχέρεια ν' αὐτοσχεδιάζουν δίστιχα και νὰ τραγουδούν χορεύοντας σὲ γάμους, πανηγύρια και σ' ἄλλες διασκεδάσεις. 'Επαινεῖ πολὺ τὸν ἑαυτό του σὲ πολλά δίστιχα ἢ ἄλλον εἶδους ποιήματά του. 'Όμως ἐπαινεῖ, ὅπως και τόσοι ἄλλοι ποιητές, τὴ βρεταννικὴ δικαιοσύνη γιὰ τὴν προσοφειὰ της γιὰ πρόοδο τῆς Παιδείας μετὰ ἀπὸ τὴν τουρκικὴ κυριαρχία.

Τὸ ἔργο του εἶναι ἀνάμεικτο, ἐπικολυριστικὸ καὶ διδακτικὸ. Στὴ στιχογραφία του χρησιμοποιεῖ σχεδὸν πάντοτε τὸ δεκαπεντασύλλαβο καὶ τὸν οκτασύλλαβο. 'Η γλῶσσα εἶναι ἀκατάστατη, γεμάτη ἀπὸ ξένες λέξεις, ἰδίως τουρκικές. Μποροῦμε ὅμως ν' ἀπολαύσουμε τὸ ἔργο του Τζιαπούρα με τοὺς χιουμοριστικούς στίχους του, τοὺς ὁποίους τραγουδοῦσε ἀπὸ συνήθεια μετὰ ἀπὸ μιὰ περιγραφὴ κάποιου θλιβεροῦ ἐγκλήματος ἢ γεγονότος. 'Ο Τζιαπούρας εἶμειν ἀξέχαστος σὰν ἕνας ξεχωριστὸς ποιητῆς.

Ξακουστὰ ὅμως γιὰ τοὺς ποιητῆρες τοὺς εἶναι τὰ Κοκκινοχώρια. 'Όλα εἶναι γεωργικὰ χωριά. 'Η Δερύνεια, τὸ Παραλίμνι, ἢ 'Αγία Νάπα, ἢ Σωτήρα, τὸ Φρέναρος καὶ τὸ Λιοπέτρι, ὅλα χωριά τῆς ἐπαρχίας 'Αμμοχώστου, ἔχουν αὐτὴ τὴν κοινὴ ὀνομασία. 'Έχουν ὀνομαστῆ ἔτσι ἐξ αἰτίας τοῦ χαρακτηριστικοῦ κόκκινου χρώματός των, πὸ εἶναι ἐξ ἴσου κατάλληλο καὶ γόνιμο γιὰ τὴν σιτοκαλλιέργεια καὶ τὴν καλλιέργεια προΐμων λαχανικῶν. Στὴ Δερύνεια ἢ κυριώτερη ἀσχολία τῶν κατοίκων εἶναι ἡ γεωργία καὶ ἡ παραγωγή ἐσπεριδοειδῶν. Τὸ Παραλίμνι εἶναι φημισμένο γιὰ τὰ πρόμα λαχανικά του. Οἱ κάτοικοι ὅμως τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ ἔχουν ἀποτραβηχτῆ οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τὴν γεωργία, λόγω ἐλλείψεως νεροῦ, καὶ ἐργάζονται ἄλλοι σὰν λιμενεργάτες στὸ λιμάνι τῆς 'Αμμοχώστου καὶ ἄλλοι σὰν ὑπάλληλοι στὰ διάφορα καταστήματα ἢ γραφεῖα τῆς πόλεως 'Αμμοχώστου. Συμπληρωματικὴ καὶ ἀρκετὰ κερδοσκοπικὴ ἐργασία εἶναι τὸ πιάσιμο τῶν ἀμπελοπουλιῶν. Στὴν παραθαλάσσια 'Αγία Νάπα ἡ κυριώτερη ἀσχολία τῶν κατοίκων εἶναι τὸ ψάρεμα καὶ ἡ καλλιέργεια προΐμων λαχανικῶν, ἰδίως τῶν πεπονιῶν. Στὴ Σωτήρα εἶναι διαδεδομένη ἡ καλλιέργεια τοῦ γνωστοῦ κυπριακοῦ φυτοῦ, τοῦ κολοκασιοῦ, καὶ τῶν πατατῶν. Στὸ Φρέναρος καὶ Λιοπέτρι κυριώτερη ἀπασχόληση τῶν κατοίκων εἶναι ἡ καλλιέργεια πατατῶν καὶ καρπουζιῶν, τῶν ὁποίων τὸ μεγαλύτερο μέρος ἐξάγεται σ' ἄλλες χῶρες, ἰδίως στὶς χῶρες τῆς Κοινοπολιτείας.

Παράλληλα μετὰ τὶς βιοτικὲς μερίμνες τῶν ἀγροτῶν προχωροῦν καὶ οἱ πνευματικοὶ ἀγῶνες. 'Η κυριακὴ ποίηση, ἢ δημιουργημένη μέσα στὶς καρδιὲς τῶν ἀγροτῶν, τονίζει καὶ αὐτὴ τὰ ἰδανικά καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ 'Ελληνα Κυπρίου. Πολλοὶ Κύπριοι ἀγρότες, ἰδίως τῶν Κοκκινοχωριῶν, ἐμπνεόμενοι μπροστὰ σ' ἄλετρι καὶ στὸ σκαλιστῆρι κάμνουν ποιήματα, πὸν διακρίνονται γιὰ τὸ θεησκευτικὸ καὶ τὸν ἐθνικὸ τους χαρακτήρα. Μετὰ τὴν ἰδιάζουσα ποιητικὴ των ἔκφραση προσελκύουν ὄχι μονάχα τὸν κυπριακὸ ἀγροτικὸ κόσμον ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρο τὸν ἑλληνικὸν κόσμον. Μέσα στὰ Κοκκινοχώρια οἱ ποιητῆρες εἶναι ἑξακουστοὶ ὄχι μονάχα γιὰ τὰ θεησκευτικὰ ποιήματά των, ὅπως τὸ Τραγούδι τοῦ 'Αγίου Γεωργίου, τὸ Νεκάλισμα τῆς Παναγίας καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὰ τραγούδια τῆς ἀγάπης καὶ τὰ πατριωτικά.

Κάθε Κυπρίου ἢ φυσικὴ ἠφαιστειὸν ἐγίνην
τῆσαι ἐκόλλει φλόγες τῆσαι καπνοὺς σάβ ἐκόλλει τὸ
(καμίνιν
κάμνουσιν οἱ καπνοὶ καμπές, ψηφία στὸν ἀέραν
τῆ ὁμολογοῦσιν ἔνωσιν τῆσαι Κύπρου ἐλευθέραν.

Αὐτοὶ οἱ στίχοι εἶναι παρμένοι ἀπὸ ἕνα ποίημα τοῦ ποιητῆρος Ξενῆ Πάτσалу ἀπὸ τὸ Παραλίμνι. Εἶναι ἕνας ἠλικιωμένος ἀγρότης.

Καλοὶ ποιητῆρες, πὸν δὲν ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸ ταίριασμα, εἶναι ὁ Λοῖζος Τσολάκης, ὁ 'Ελευθέριος Οἰκονόμου καὶ ὁ 'Αποστολῆς Τσακόπου. Κατάγονται ἀπὸ τὸ Παραλίμνι καὶ ἀσχολοῦνται μετὰ τὴν γεωργία. 'Ο Γιωρκάτζης Οἰκονόμου εἶναι ἀπὸ τοὺς καλύτερους ποιητῆρες τῶν τραγουδιῶν τῆς ἀγάπης. Μετὰ πολλὴ ἐξυπνάδα μᾶς δηλώνει τοὺς σκοποὺς του καὶ ἀποκαλύ-

να,
, ἔ-
καὶ
οὖν
δε-
1 ἔ-
καὶ

ἀπὸ
για
Πα-
πα-
τά-
μέ

ὁ-
στι-
σης
ορί-
ων.
καὶ
τύ-
ρη-
ὁ ὁ-
τά-
ἔχο-
χαν.
χω-
ἕνα
γλυ-
υρί-
πο-
ποι-
ιετὰ
ρας

πτεϊ τὸν ἀνδρικό του ἔγωισμό.

Π' ἀγκρίστην ἔν τήν ἀγκαλιῶ, νὰ τρῶν οἱ δικηγόροι,
νὰ κάμνουσιν τὰ ψέματα ἀλήθειαι με τὸ ζῶριν.
"Ἐν νὰ τήφ φήκω στὸθ Θεόν, τζι ἄς κλώση, ἄν ἡμπόρη.

Ἐπάρχουν πολὺ καλὰ ποιήματά τους ἀπὸ ἀπόψε-
ως στιχουργίας καὶ περιεχομένου. Πολλὰ βραβεύτηκαν.

Μὰ καὶ στ' ἄλλα Κοκκινοχώρια οἱ ποιητάρηδες δὲν
εἶναι λίγοι. Ὁ Πέτρος Χατζηπέτρου ἀπὸ τῆ Σωτήρα
σὲ πολὺ μεγάλη ἡλικία δὲν ξεχνᾷ τις δόξες τῆς Ἑλλά-
δας καὶ τὰ ὄνειρα τῶν Κυπρίων. Εἶναι καὶ αὐτὸς πολὺ
καλὸς ποιητάρης.

Πῶς καὶ πότε Ἐκρηύχθη ὁ Τρωικός Πόλεμος

1200 π.Χ. στήμ παλαιάν Τρωάδαν
ἔγένην ἕνας πόλεμος, γράφει στήν Ἰλιάδαν,
τζι οἱ Ἀχαιοὶ ἐπήσασιν οἰλλοὶ με τήν ἀρμάδαν,
τοὺς Τρῶες ἐνίκησασιν,
γιατὶ τοὺς ἀπατήσασιν
με τέχνην τζι ἐξυπνάδαν.

Ἄρκετὰ καλὰ εἶναι καὶ τὰ παρακάτω:

Ὁ Πόθος μας γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολην.

Τζιαμαὶ κοντὰ στὸβ Βόσπορον μιὰ νύφη στολισμένη
ἔμ μέραν νύχτας σκυθρωπὴ τζαὶ κάτι περιμένει
τζαί, ὅπως γράφουν οἱ γραφές, τὸ δίκαιον ἔν τζεῖνον
πού περιμένει βασιλᾶσ στὸθ θρόνο Κωνσταντίνον
νὰ συντομέψη τὸν τζαιρόν· εἶθε ὁ Θεὸς νὰ δώση
ἄγγελος πού τὸν οὐρανὸν νὰ τὸν ἔστεφανώση
τζαὶ τήγ κομμένῃ λουτουρκὰν τότε νὰ τὴν τελειώση.

Ὁ Πόθος τῆς Κύπρου μας

"Ἐχουμεν τζαὶ τὴν Κύπρον μας σκλάδαν εἰς τόσους
(χρόνους

με ἀλύσους νὰ περνᾷ, με βάσανα, με πόνους,
τὴν Ἀφροδίτην τὴθ θεᾶγ γιατί τὴθ βασανιοῦσιν
ἔφ' ὅσον ἔσει δίκαιον, γιατί δὲν τῆς τὸ θκυοῦσιν;
Μόνον ὁ Ἅγιος Θεὸς τζεῖνος ἄμα θελήση,
τότε θὰ σπάσουν τὰ δεσμὰ τζαὶ θὰ πανηγυρίση
τζαὶ χαρμοσύνας θὰ χτυπᾷ τῆς Κύπρου ἢ καμπάνα
ν' ἀγκαλιαστῆ, νὰ φιληθῆ ἢ κόρη με τὴμ μάναν.
Χριστὸς Ἄνέστη νὰ ψαλῆ με τὴθ δοξολογίαν
τζαὶ τότε νὰ δοξάζουμεχ Χριστὸν τζαὶ Παναγίαν.

Ποιητάρηδες, καὶ αὐτοὶ γεωργοί, εἶναι καὶ ὁ Κο-
στῆς Χατζηνικόλα ἀπὸ τὴν Ἁγία Νάπα, ὁ Πιερῆς Χα-
μᾶλης, ὁ Πέτρος Πεσκέσης ἀπὸ τὸ Φρέναρος, ὁ Δη-
μήτριος Ττάκκας ἀπὸ τὸ Λιοπέτροι, ὁ ὁποῖος, ἀρκετὰ
κοσμογύριστος, δὲν ἀπουσιάζει ἀπὸ τις συγκεντρώ-
σεις τῶν ποιητάρηδων.

Ἡ Δεϋνεία, ἡ μόνη πού ὑστερεῖ ἀρκετὰ, ἔχει
καὶ αὐτὴ ἔστω καὶ λίγους ποιητάρηδες, ὅπως ὁ Γεώρ-
γιος Κατσαντώνης, πού εἶναι ἕνας πολὺ καλὸς ποιητάρ-
ης. Πολλὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια του βραβεύτηκαν, ὅπως
ἡ ξακουστὴ Ποροκαλιά.

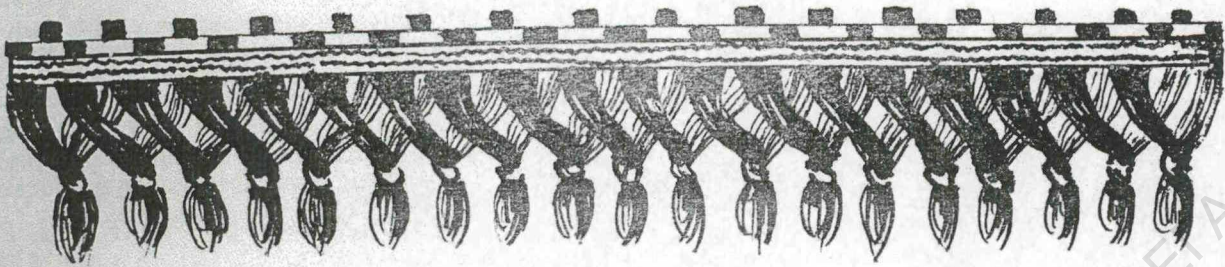
"Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ του ἐρωτικά εἶναι τὸ τραγούδι

Τὴν Ὄραμ ποῦν νὰ Ξυφρχῶ

Τὴν ὄραμ ποῦν νὰ ξυφρχῶ
ἔλα τζιαμαὶ κοντὰ μου,
πιάσε με τὸ δαχτύλισ σου
σάλιομ πού πᾶς στὰ σείλη σου,
βάρτο πᾶς στὰ δικά μου
τζ' ἔν νὰγ γιὰ μεμ παρηορκά'
ἢ τζοινωνιά τζ' ἢ λουτουρκά
εἶνταμ ποῦν νὰ μοῦ κάμου;

ΜΑΡΙΑ ΤΟΦΑ, Στ' 3

SOURIS

Un homme regarde,
maintenant,
rien n' existe, rien,
à part quelques feuilles
dispersées,
les feuilles
d' un coeur.
Il se demande,
sa vie...
était le train qu' s'enfuit?
Mais non!...
Le ciel est bleu, encore,
les enfants jouent
les arbres fleurissent
la vie se continue,
et toi,
mon frère...
souris...

ELLADA DEMETRIOU D1.

POURQUOI J'ÉTUDE LE FRANCAIS

Dans le monde entier les gens parlent de plus en plus la langue Française.

Alors il faut que nous l' apprenions surtout, pour que nous puissions nous améliorer en étudiant la littérature Française qui est très intéressante.

Aussi cette langue peut nous aider au point de vue professionnel. Quand nous con-

naissons le Français parfaitement nous pouvons réussir comme professeurs, traducteurs, guides pour les touristes Français e.t.c.

C' est pourquoi j' étudie cette belle langue. Je crois qu' elle m' aide beaucoup, puisque la connaissance de Français est utile pour chacun de nous.

ANGÈLE ZANNETIDES, D1

GÉRARD DENERVAL 1808 - 1855

Gérard de Nerval s' est imposé comme l' un des plus importants précurseurs du lyrisme moderne et contemporain. Il a le sens de l'

irréel et du fantastique quine separe pas de la poésie elle même.

UNE ALLÉE DU LUXEMBOURG

Elle a passé, la jeune fille
Vive et preste comme un oiseau
A la main une fleur qui brille
A la bouche un refrain nouveau.

C' est peut-être la seule au monde
Dont le coeur au mien répondrait;
Qui, venant dans ma nuit profonde,
D' un seul regard l' éclairerait!...

Mais non, -ma jeunesse est finie...
Adieu, doux rayon qui m'as lui-
Parfum, jeune fille, harmonie...
Le bonheur passait, -il a frui!

Gérard de Nerval l'auteur de ce poème
quand il voit la fille vive et preste il la compare

à l'oiseau qui vole sans penser. Elle tient
la main une fleur qui évoque la jeunesse.

Il pense qu'elle pouvait éclairer la nuit
sa vieillesse. Mais, puis, il fait face à la réalité
Sa jeunesse est finie et il dit adieu à la belle
fille qui lui a donné quelques moments heureux

CHRISTINE IOANNOU, E

UNE EXCURSION

La semaine dernière nous avons décidé d'
aller à la montagne. Le trajet était très agréable.

Quand nous avons préparé toutes nos affaires nous sommes partis. Pendant le trajet nous chantions et nous voyions de beaux paysages.

Quand nous sommes arrivés il faisait très

beau le ciel était bleu, la forêt était verte.
C'était midi quand nous sommes partis et nous
avons fait une promenade tandis que nos parents
préparaient le dîner.

Les oiseaux volaient joyeux et chantaient.
Puis quand nous avons fini le dîner, nous sommes
allés à la montagne. Le trajet était très agréable
et amusant.

HELENE IOANNOU, E

UN MARIAGE A LA CAMPAGNE

Dimanche dernier nous sommes allés à la
campagne. Ma cousine Marie a épousé un paysan
Sotos. La mariée était très belle.

L'après-midi à 4 heures, les deux époux
sont allés à l'église du village pour le mariage
religieux. M. le curé a chanté la grand-messe.

Enfin vers midi on est revenu à la maison.
En tête venait la mariée donnant le bras à son
mari. Les musiciens ont joué de vieilles danses.

Puis le père de Marie venait avec la belle-
mère de sa fille ensuite le père de Sotos avec
la belle-mère de son fils, les garçons d'honneur
avec les demoiselles d'honneur. Les autres

invités suivaient.

Les deux époux ont pris des cadeaux et ils
étaient très contents.

Les invités sont entrés dans le hangar
qui était décoré de fleurs où le
banquet était servi. On a
mangé beaucoup et longtemps. Puis on a dansé
toute la nuit.

A 11 heures les deux époux ont dansé et les
invités chantaient et dansaient avec les deux
époux.

DINA KARAGIORGI, F

A REAL STORY

One day, while it was raining outside, I
heard my cat, Twinkle, crying and calling me
to help her, and suddenly I saw her babies in
the fire-place, behind some burning wood.
Twinkle was looking at them and trying to get
out. But the heat from the fire was very strong
and she could not go near them.

Then I realized that Twinkle could not do
anything by herself and so I called my mother
to come and help the poor kittens. She came as
soon as she could and asked me to bring her a
blanket to put out the fire. I ran to the bed-room
and a moment later I was down again near the
fireplace. I gave my mother the blanket and she
covered the fire with it. Immediately the fire
went out and so we could take the cats out. The
cats were a little bit burnt, and they were pleased

that they had their mother near them. Twinkle
took them one by one and put them in their
basket which was very far from the fire-place.

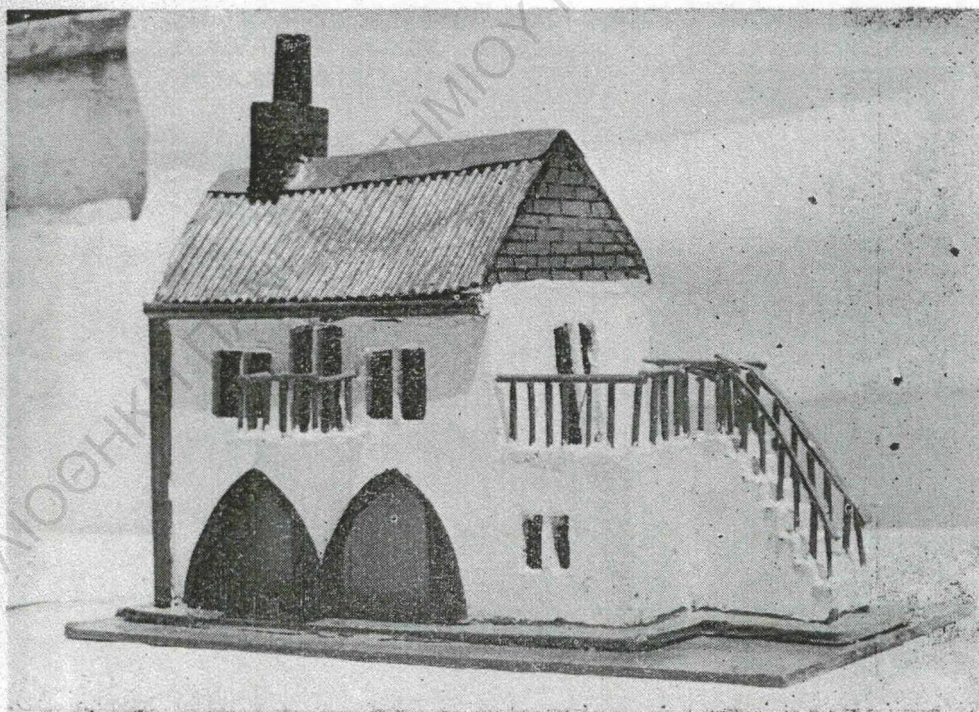
After this, she came near my mother and
me and began to thank us crying for all we had
done for her and for her babies. A few minutes
later my mother took some milk from the refrigerator
and put it near the basket. That moment
all of them came out and began to drink it.
Twinkle was looking at them and she was very
happy, because her kittens were alive and because
she was near them.

When we saw them all happy, we went out
of the room and we realized that animals feel
and understand everything like other people!

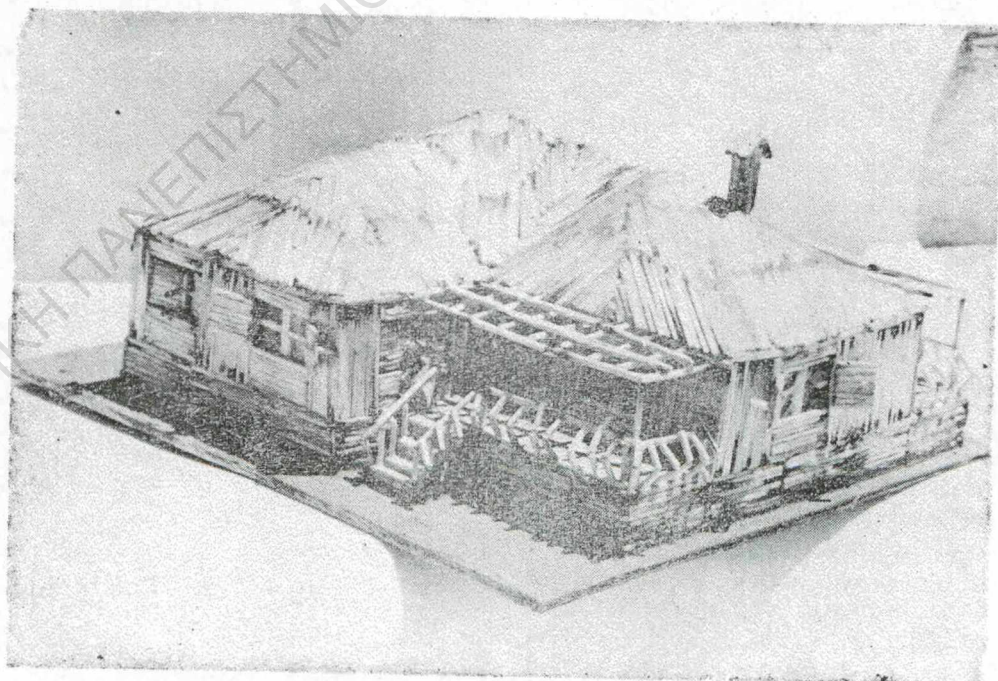
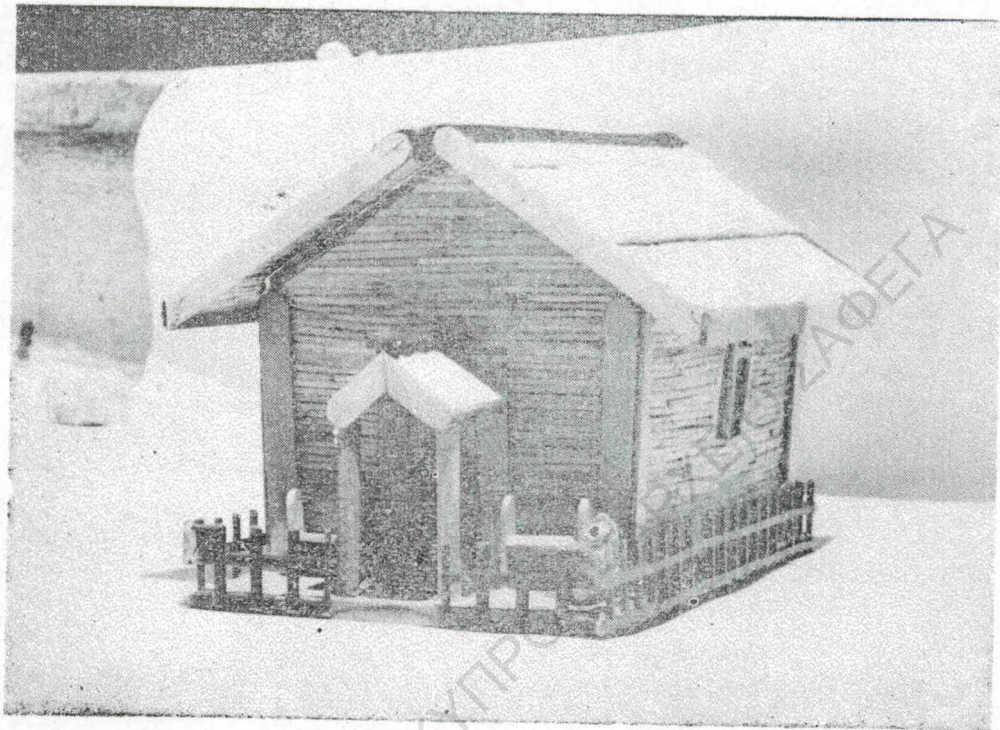
LELIA G. SPYRIDONOS, E3.

Η ΤΕΧΝΗ

ΜΑΣ

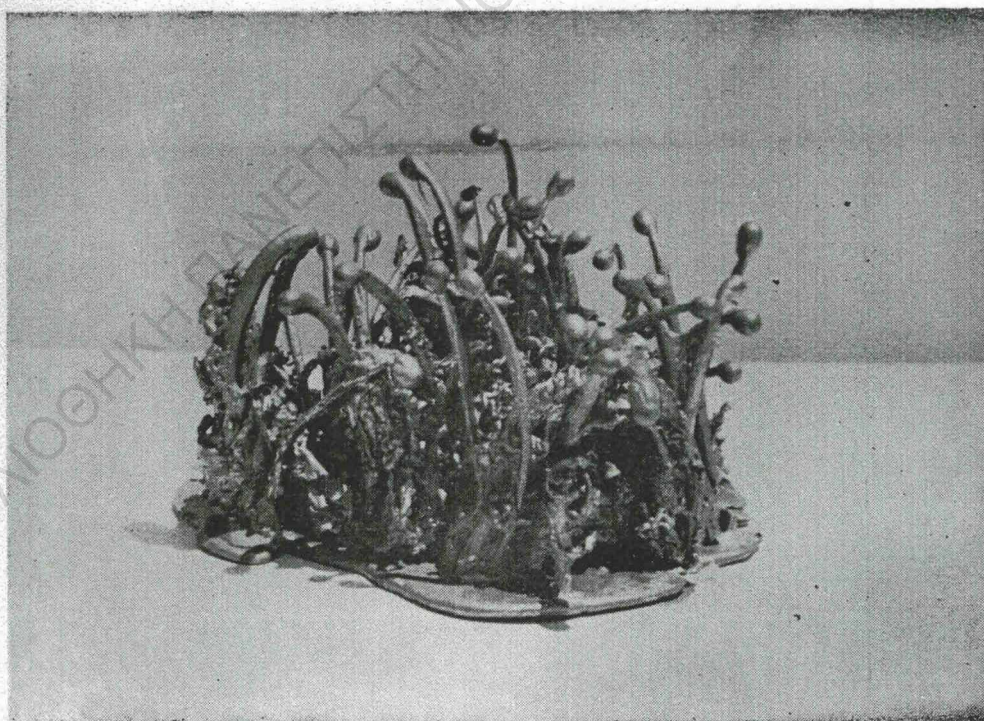
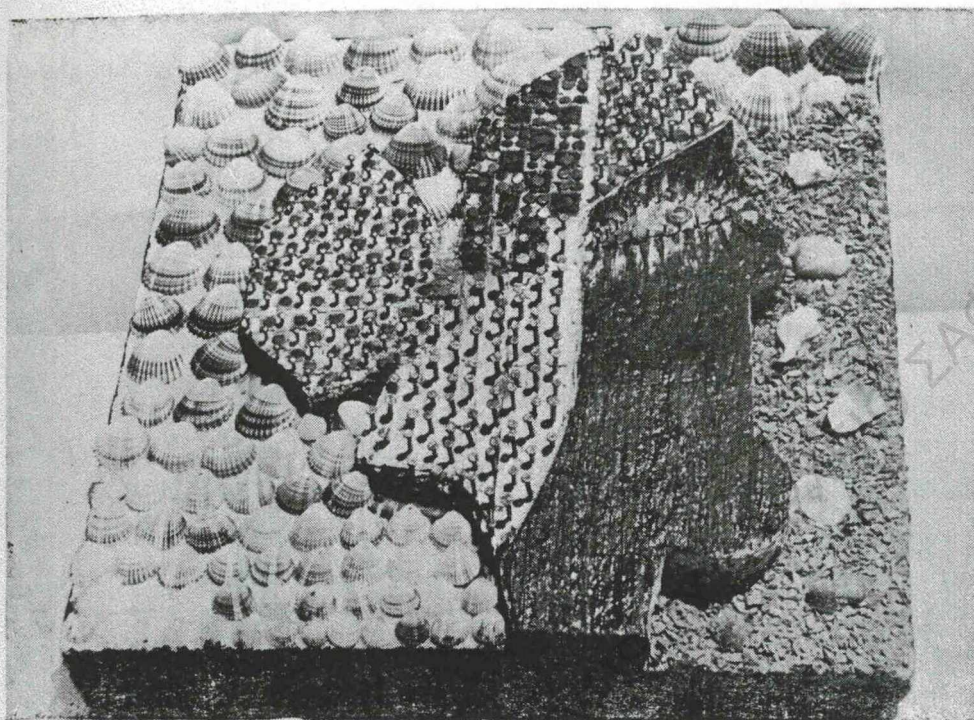

ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΣΠΙΤΙ, Κίτης 'Ηροδότου, Α' 1

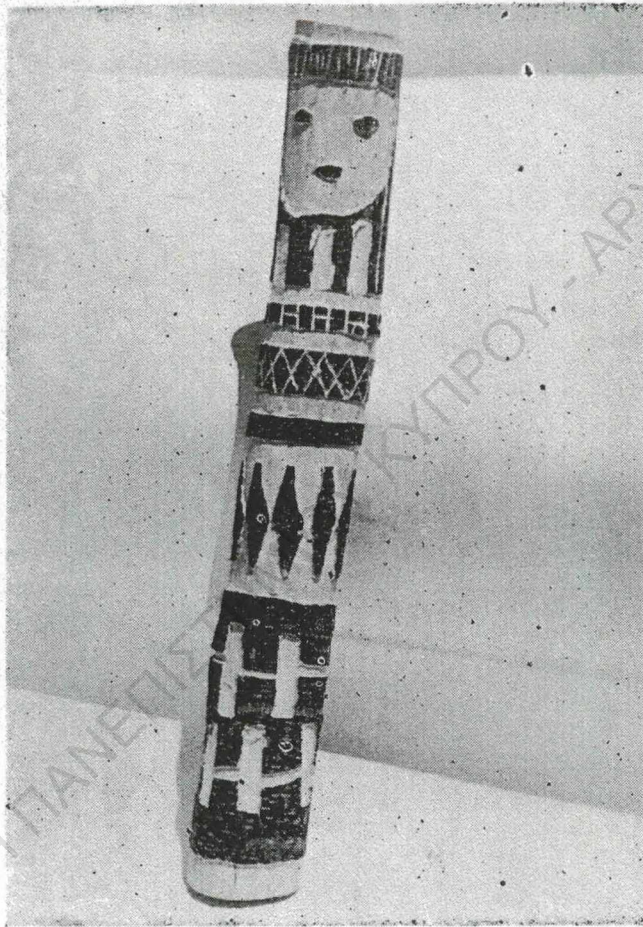
II ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΦΛΟΓΑ

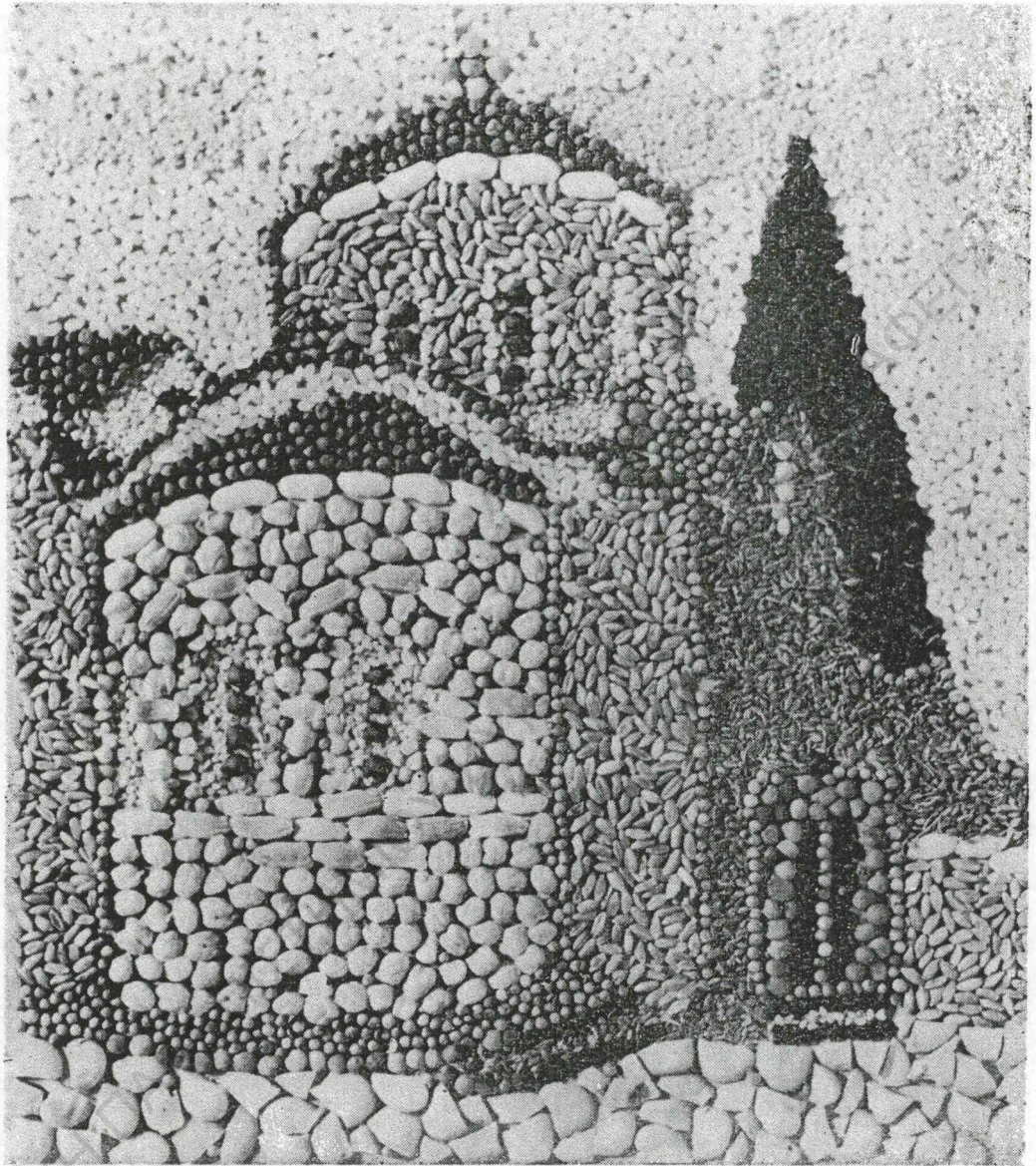
ΣΠΙΤΑΚΙ, Γεώργιος Γεωργίου, Α' 1
ΕΠΑΥΛΗ, Μάκης Γεωργίου, Β, 1

ΚΕΦΑΛΙ, Ίωάννης Κουζαρίδης Γ' 1
ΒΥΘΟΣ, Κώστας Μ. Κουνιάς, Β' 2

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Η Ζ Ω Η Τ Ο Υ Σ Χ Ο Λ Ε Ι Ο Υ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1970-1971
ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ Κ. ΣΠ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ

Πανοσιολογιώτατε,
Κύριε Βοηθὲ Ἐπαρχε,
Κύριε Βουλευτά,
Κύριε Στρατιωτικὲ Διοικητά,
Κύριοι Σχολικοὶ Ἐφοροί,
Κύριοι Συνάδελφοί,
Κυρίαί καὶ Κύριοι,

Μὲ τὴν συναντίληψιν τοῦ Θεοῦ τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀμμοχώστου διήνυσεν ἔν ἀκόμῃ διδακτικὸν ἔτος καὶ συνεπλήρωσε τὴν πρώτην δεκαετιάν τῆς λειτουργίας του ὡς Δημοσίου Σχολείου.

Πρὸ μιᾶς δεκαετίας ἔν Ἰδιωτικὸν Σχολεῖον, ἔχον ἰδίαν ἱστορίαν καὶ γραμμὴν πλεύσεως, ἀγορασθὲν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοτικῆς Συνελεύσεως, ἐνετάσσετο ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου 1961 εἰς τὰ Δημόσια Ἑλληνικὰ Σχολεῖα, ὑποχρεούμενον νὰ ἀλλάξῃ πορείαν καὶ νὰ γράψῃ νέαν ἱστορίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου χρῆζον ἰδιαιτέρας βοήθειας καὶ ἄξιον πάσης συμπαθείας ὄχι μόνον ἐκ τῶν ἀμέσως καὶ ἐμμέσως εὐθινομένων διὰ τὴν εὐδόκιμον σταδιοδρομίαν του ἀλλὰ καὶ παντὸς φιλοπροόδου ἀνθρώπου.

Ἡ διαρρέυσασα δεκαετία 1961—1971, ἰδίως κατὰ τὰ πρώτα αὐτῆς ἔτη, προσφεύστατα δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἐκπαιδευτικὴ πορεία μετὰ πολλῶν ἐμποδίων διὰ τὸ Β' Γυμνάσιον Ἀμμοχώστου. Ὅχι ὀλίγα καὶ συνήθη ἐμπόδια ὑπεχρέωθη νὰ ἀντιμετωπίσῃ. Πρὸς φανεράς καὶ ἀφανεῖς ἐναντιότητες οὐχὶ εὐκαταβλήτους ἠναγκάσθη νὰ παλαίσῃ. Ὅπλισθὲν ὅμως μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ θάρρος, μὲ ἐπιμονὴν καὶ πίστιν εἰς τὴν ἀποστολὴν του, ἀνέλαβεν ἀγῶνα διαρκείας πρὸς ἐξουδετέρωσιν ὅλων τῶν ἐμποδίων τούτων, ἅτινα ἀνέστειλλον τὴν πρὸς τὰ πρόσω πορείαν του.

Σήμερον δὲ μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἰκανοποιήσεως διαπιστοῖ ὅτι οἱ ἄγρυπνοι μόχθοι του καὶ ἡ συνεχὴς πάλη του ἐπέτυχον νὰ ἐκμηδενίσουν τὰς πλείστας τῶν ἐναντίων του ἐχθρικῶν ἀντιστάσεων καὶ νὰ καταστήσουν οὕτως εὐχερέστερον καὶ ἀποδοτικώτερον τὸ ἔργον του. Ἐάν δὲ ἐξετάσῃ κανεὶς τοὺς ἀπολογισμοὺς τοῦ ἔργου του κατὰ τὴν διανυθεῖσαν δεκαετιάν, μετὰ χαρᾶς θὰ ἴδῃ τὸ παθητικὸν αὐτοῦ διαρκῶς ἐλατούμενον καὶ τὸ ἐνεργητικὸν συνεχῶς αὐξανόμενον.

Οὕτω, ὡς Σχολεῖον ἐιδικῆς, δηλ. οικονομικῆς, καὶ γενικῆς μορφώσεως, ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σήμερον, ἐκτὸς εὐδοκιμούντων ἐπαγγελματιῶν καὶ ὑπαλλήλων Ἐμπορικῶν Οἴκων καὶ Τραπεζῶν, ἰκανὸν ἀριθμὸν σπουδαστῶν εἰς Ἀνωτάτας Σχολάς, ἐπιστήμονας, ἐκπαιδευτικοὺς καὶ δημοσίους ὑπαλλήλους. Συνεχῆ αὐξήσων παρουσιάσων ἐπίσης καὶ αἱ ἐπιτυχίαι τῶν τροφίμων του πρὸς ἀπόκτησιν ἐιδικῶν πιστοποιητικῶν.

Ὁ συνεχῶς δὲ αὐξανόμενος ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἄλλων Σχολῶν προσερχομένων πρὸς φοίτησιν εἰς τὸ τμήμα οικονομικῆς κατευθύνσεως τοῦ Γυμνασίου μαθητῶν καταδεικνύει ὅτι ἔχει ἐκλείψει σχεδὸν ἢ παλαιὰ κατὰ τοῦ Σχολείου προκατάληψις καὶ ἀπολαύει τοῦτο σήμερον ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης, τόσον ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν.

Κατὰ τὸ λήξαν διδακτικὸν ἔτος 1970—71 τὸ Γυμνάσιον ἀντιμετώπισε τὸ ἀπὸ δεκαετίας καταθλιπτικὸν στεγαστικὸν πρόβλημα εἰς τὴν δευτέραν αὐτοῦ μορφήν. Ἐχον ἀνάγκην εἰκοσιτεσσάρων αἰθουσῶν διδασκαλίας, διέθετε μόνον εἴκοσι. Μὴ δυνάμενον δὲ νὰ πράξῃ ἄλλως, εἰσηγήθη εἰς τὴν σεβαστὴν Σχολικὴν Ἐφορείαν τὴν ὀλιγώτερον ἐπώδυνον λύσιν, ἥτοι τὸν χωρισμὸν τῆς αἰθούσης Γυμναστικῆς εἰς τρεῖς αἰθούσας διδασκαλίας καὶ τὴν ἐκχώρησιν ὑπὸ τῆς γειτονικῆς Α' Ἀστικῆς Σχολῆς Ἁγίου Νικολάου μιᾶς ἀκόμῃ αἰθούσης. Ἐκ τῆς τοιαύτης ὅμως διευθετήσεως προέκυψε νέον πρόβλημα, ἡ ἐξεύρεσις δηλ. χώρου καταλλήλου ἐντὸς τῆς ἀσφυκτικῶς πεπληρωμένης μικρᾶς αὐτῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὰς μαθητριάς.

Πρὸ διετίας, ὅτε ἀπεφασίσθη ἡ ἀνέγερσις τῶν σήμερον οἰκοδομουμένων ἐξ αἰθουσῶν, ἐπιστεύετο ὅτι, ἔστω καὶ διὰ μικρὸν τι διάστημα, θὰ ἐλύετο μερικῶς τὸ στεγαστικὸν πρόβλημα διὰ τὸ Β' Γυμνάσιον. Τὰ σημερινὰ ὅμως δεδομένα καταδεικνύουν ὅτι, καίτοι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους αἱ αἰθουσαι διδασκαλίας τοῦ Σχολείου θὰ αὐξηθῶν κατὰ ἕξ, ἀνερχόμεναι ἀπὸ εἴκοσιν εἰς εἴκοσιν ἕξ, τὸ στεγαστικὸν ἤτο καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἄλυτον διὰ τὸ Β' Γυμνάσιον, διότι αἱ ἀνάγκαι αὐτοῦ προπορεύονται τῶν στεγαστικῶν δυνατοτήτων του.

Οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων μία καὶ μόνη λύσις ἐναπομένει, διὰ νὰ παύσουν αἱ ταλαιπωρίαι του: ἡ μεταφορὰ τοῦ Σχολείου εἰς τὸ παρὰ τὴν Τεχνικὴν Σχολὴν ἀνεγερθησόμενον νέον Γυμνάσιον, τοῦ κτηριακοῦ συγκροτήματος τοῦ Β' Γυμνασίου ἐκχωρουμένου εἰς τὸ Γυμνάσιον Θηλέων, ἢ τὸ Β' Γυμνάσιον Θηλέων, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασισθῆ ἡ διαίρεσις τῶν σημερινῶν μεγάλων ἐκπαιδευτικῶν μονάδων εἰς μικροτέρας.

Καίτοι αἱ μικραὶ μονάδες θεωροῦνται ἀντιοικονομικαί, τὸ πλῆθος τῶν παρουσιαζομένων σήμερον εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν προβλημάτων καὶ ἡ ἐπιχειρουμένη ἐξατομίκευσις τῆς ἐργασίας ἀπαιτοῦν ὅπως τὰ μεγάλα σχολεῖα διαιρεθῶν εἰς μικρότερα ἢ ἀνεγερθῶν τριτάξια Γυμνάσια εἰς τὴν ὑπαιθρον, διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολούθησις καὶ καθοδήγησις ἐνὸς ἐκάστου μαθητοῦ καὶ οὕτω βελτιωθῇ αἰσθητῶς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον. Μόνον διὰ τῆς με-

ταφορᾶς τοῦ Σχολείου θὰ θεραπευθοῦν αἱ πολλαὶ σημεριναὶ του ἀνάγκαι, ὅπως εἶναι ἡ ἀπόκτησις γρηπῆδου διὰ τὴν Γυμναστικὴν καὶ τὰς Ἀθλοπαιδιάς, βοηθητικῶν αἰθουσῶν διὰ τὰς Προβολάς, τὴν Μουσικὴν, τὰ Τεχνικά, τὴν Δακτυλογραφίαν κ.λπ.

Τὸ Γυμνάσιον παρὰ τὰς σημαντικὰς ἐλλείψεις του, χάρις εἰς τὴν φιλοπονίαν καὶ τὸν ζῆλον τῶν διδασκόντων πρὸς τὸ ἔργον των, ἐλειτούργησε καθ' ὅλας τὰς ἐργασίμους ἡμέρας κανονικῶς καὶ ἀποδοτικῶς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δραστηριότητός του. Τὰ ἀποτελέσματα δὲ τῆς καθόλου ἐργασίας του, κρινόμενα συμφώνως πρὸς τὰ σημερινὰ δεδομένα τῆς γενικῆς μειώσεως τῶν σχολικῶν διαφερόντων τῶν μαθητῶν, ἰδίως τῶν ἀνωτέρων τάξεων, δύνανται νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἱκανοποιητικά. Εἰδικώτερον διὰ τὰς μαθητείας τοῦ Γυμνασίου μεθ' ἱκανοποιήσεως δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἐσημείωσαν κατὰ τὸ διανυθὲν διδακτικὸν ἔτος ἐπίδοσιν ἀρκούντως ἱκανοποιητικὴν, φοίτησιν κανονικὴν καὶ διαγωγὴν ἐξαιρετικὴν. Ἡ φιλοπονία, ἡ ἐπιμέλεια, ἡ προθυμία, ἡ τάξις, ἡ συμμόρφωσις πρὸς τοὺς σχολικοὺς κανονισμοὺς, ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ καὶ ἡ ἀμύλλα διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπὴν, εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐνδοσχολικῆς ζωῆς των.

Τοὺς χαρακτηρισμοὺς ὅμως αὐτοὺς ἀδυνατῶ νὰ χρησιμοποιήσω καὶ δι' ὅλους τοὺς μαθητάς, ἰδίως τῶν ἀνωτέρων τάξεων. Μὲ λύπην μου ἀναφέρω πρὸς ὑμᾶς ὅτι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν καλῶν μαθητῶν μειοῦται, ἐνῶ ἀντιθέτως αὐξάνει ὁ ἀριθμὸς τῶν κακῶν. Ἡ ἐπίδρασις τῶν ξένων ἀήθων ἠθῶν ἐπὶ τῆς σχολικῆς νεολαίας καθίσταται δυστυχῶς συνεχῶς μεγαλυτέρα. Τὰ κρούσματα τῆς φυγοπονίας, τῆς ἀμελείας καὶ τῆς ἀδιαφορίας πρὸς τὸ σχολικὸν καθήκον, τῆς καταπατήσεως πάσης ἀξίας τῆς ἑλληνικῆς ζωῆς, τῆς ἐσκεμμένης πρὸς ἐξάρθρωσιν τοῦ σχολικοῦ μηχανισμοῦ παραβάσεως τῶν σχολικῶν διατάξεων, τῆς ἀγενοῦς καὶ ἀναισχύντου συμπεριφορᾶς, διαρκῶς γίνονται περισσότερα.

Διὰ ταῦτα θὰ ὑποχρεωθῆ τὸ Σχολεῖον ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους νὰ λάβῃ αὐστηρότερα μέτρα, ἐξικινούμενα μέχρι καὶ τῆς τελείας ἀποκοπῆς ἐκ τοῦ σχολικοῦ κόρμου μαθητῶν, οἵτινες ἔνεκα τοῦ κακοῦ χαρακτηρισμοῦ των ἀποβαίνουν μολυσματικαὶ ἐστία καὶ καθίστανται λίαν ἐπικίνδυνοι διὰ τοὺς πολλοὺς. Πολύτιμος χρόνος διὰ σχολικὸν δημιουργικὸν ἔργον ἠναλώθη ἐφέτος ὄχι ὀλίγος, ἀνωφελῶς καὶ ματαίως, ἐξ αἰτίας τοιούτων μαθητῶν. Ὁ διδασκαλικὸς πατρικὸς συναισθηματισμὸς, αἱ νουθεσίαι καὶ αἱ συστάσεις ἔπαυσαν πλέον νὰ θεωρῶνται ὄχι ὑπὸ ὀλίγων τροφίμων τῶν Γυμνασίων μας ὡς ἐκδηλώσεις στοργικοῦ πατρικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀποβλέπουσαι ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἠθικὸν των καλόν. Τοῦναντίον ἐκλαμβάνονται αὐτὰ ὡς ἔκφρασις ἀδυναμίας καὶ κατωτέρας νοημοσύνης, ἀξίας ἐμπαιγμῶν καὶ γελοιοποιήσεως.

Κατὰ τὸ διανυθὲν σχολικὸν ἔτος κατεβλήθησαν λίαν ἐξαντλητικαὶ προσπάθειαι καὶ φροντίδες, διὰ νὰ κρατηθῆ τὸ σχολικὸν σάφους εἰς τὴν ὁρθὴν πορείαν του. Ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀνάγκη σήμερον περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν οἱ γονεῖς νὰ ἐπισκέπτονται τακτικῶς τὸ Σχολεῖον καὶ νὰ συνεργάζωνται στε-

νῶς μετ' αὐτοῦ. Ἄνευ τῆς συνεχοῦς καὶ συστηματικῆς συνεργασίας Σχολείου καὶ οἰκογενείας εἶναι ἀδύνατος σήμερον ἡ μόρφωσις τῶν περισσότερων νέων. Οἱ μαθηταὶ ἔχουν ἀνάγκην σήμερον ἀδιαλείπτου καθοδηγήσεως καὶ παρακολουθήσεως εἰς τὴν ἐξωσχολικὴν ζωὴν των ὑπὸ τῶν γονέων των, διότι ἐκεῖ εἰσδέχονται ὀλεθρίας ἐπιδράσεις, αἱ ὁποῖαι μεταβάλλουν τὴν εὐπλαστον ψυχικὴν ζύμην τοῦ νέου εἰς σκληρότατον ἀκατέργαστον γρανίτην, ἀνεπίδεκτον καλλιέργειας ἐκ μέρους τοῦ Σχολείου. Εἶναι ἀνάγκη οἱ γονεῖς νὰ ἀναλάβουν καὶ τὴν ἀπόλυτον εὐθύνην τῆς κατ' οἶκον ἐργασίας τῶν μαθητῶν.

Κατὰ τὸ διαρροῦσαν διδακτικὸν ἔτος οἱ ἐγγράφοντες ἀνῆλθον εἰς 945. Ἐκ τούτων οἱ 598 ἦσαν μαθηταὶ καὶ αἱ 347 ἦσαν μαθήτριά. Οὗτοι κατενεμηθήσαν εἰς 25 τμήματα, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν τῶν τμημάτων κυμαινόμενον μεταξὺ 32 καὶ 43. Μετενεγράφησαν 8 καὶ διέκοψαν τὴν φοίτησιν 14 ἔνεκα διαφόρων λόγων. Ἐκ τῶν 923 μαθητῶν, οἵτινες ἐφοίτησαν κανονικῶς, προήχθησαν 781 καὶ παρεπέμφθησαν εἰς συμπληρωματικὴν κατὰ Σεπτέμβριον ἐξέτασιν ἢ ὑπερχειρώθησαν νὰ ἐπαναλάβουν τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως 142.

Ἡ Διεύθυνσις καὶ οἱ κ.κ. Καθηγηταί, πιστεύοντες ὅτι ἡ πειθαρχία ἀποτελεῖ τὴν βασικὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐδράζεται ἡ εὐρυθμία καὶ ἀποδοτικὴ λειτουργία τοῦ Σχολείου, ἐπέμεναν ὅπως ἐντὸς τοῦλάχιστον τοῦ Σχολείου τηρῶνται οἱ σχολικοὶ κανονισμοί. Καί, ὡς ἔχω ἀναφέρει, αἱ μαθήτριά καὶ οἱ πλείστοι τῶν μαθητῶν συνεμορφώθησαν πρὸς τὰ παραγγελόμενα.

Τὸ Γυμνάσιον ὡς παιδαγωγοῦν Σχολεῖον ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ θρησκευτικοῦ τοῦ ἠθικοῦ καὶ τοῦ κοινωνικοῦ συναισθηματικῶν τῶν τροφίμων του. Οὕτω συνέχισε καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὸν ἀνὰ δεκαπενθήμερον ἐκκλησιασμὸν τῶν μαθητῶν καὶ τῶν μαθητριῶν του καὶ προέτρεψε τούτους νὰ φοιτήσουν εἰς τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα. Οἱ θεολόγοι καθηγηταὶ τοῦ Γυμνασίου συνέχισαν καὶ ἐφέτος τὴν καθ' ἕναστον Σάββατον δεκάλεπτον ὁμιλίαν των ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τῆς Κυριακῆς. Κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα μαθηταὶ καὶ μαθήτριά τοῦ Θρησκευτικοῦ Ὁμίλου ἐπεσκεπθήσαν τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου μας καὶ προσέφεραν εἰς αὐτοὺς ψυχαγωγίαν καὶ γλυκύσματα. Πολλάκις μετὰ τὴν καθιερωμένην πρωινήν προσευχὴν ἐξ ἀφορμῆς σχολικῶν παραβάσεων ἐγένοντο παρατηρήσεις καὶ ἐδόθησαν συμβουλαί. Ἐξ ἀφορμῆς δὲ καλῶν πράξεων ἢ ἀξιολόγων ἐπιδόσεων τὸ Σχολεῖον ἐπήνεσε καὶ συνεχάρη τοὺς καλοὺς χαρακτήρας καὶ τοὺς ἀξιόους μαθητάς του.

Κατὰ τὴν νηστείαν τῶν Χριστουγέννων καὶ τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστὴν τὸ Γυμνάσιον ἐκάλεσε Πνευματικὸν καὶ πλείστοι τῶν τροφίμων του προσῆλθον εἰς τὸ μυστήριον τῆς Θεῆς Μετανοίας. Τὴν 23ην Δεκεμβρίου καὶ τὸ Σάββατον τοῦ Λαζάρου τὸ Σχολεῖον ἐκκλησιάσθη ὁλόκληρον καὶ ἐτέλεσεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Ζώνης τὴν θείαν λειτουργίαν, εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας πολλοὶ τῶν μαθητῶν προσῆλθον εἰς τὴν Θεῖαν Κοινωνίαν.

Ίδιαίτερα προσοχή ἐδόθη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας. Οὕτω, ἐκτὸς τῶν καθιερωμένων ἑορτασμῶν μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν Γυμνασίων καὶ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς τῶν Ἐθνικῶν Ἐπετείων μας, τὴν 15ην Ἰανουαρίου, ἐπέτειον τοῦ ἐνωτικῆς δημοψηφίσματος, τὸ Γυμνάσιον προσεκάλεσε τοὺς Ἀξιωματικούς τῆς 1ης Ἀνωτέρας Τακτικῆς Διοικήσεως, παρουσίασεν ἑορταστικὸν πρόγραμμα καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐδεξιώθη αὐτοὺς, μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου τῶν Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δὲ τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ ἔτους Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας ὠργάνωσεν ἐνδοσχολικοὺς ἑορτασμοὺς, μετέσχε δι' ὁμιλητῶν Καθηγητῶν καὶ τῆς Χορωδίας του μηνμοσύνων ἡρώων μαθητῶν καὶ ἀποφοίτων του, πεσόντων ὑπὲρ πατρίδος. Διενήργησε μετὰ τῶν τροφίμων του δι' ἔθνικους καὶ φιλανθρωπικούς σκοποὺς 11 ἐράνους, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς 155 λίρας, καὶ διὰ συντόμων ἑορταστικῶν προγραμμάτων μετὰ τὴν πρωινήν προσευχὴν ἐξῆρεν καὶ ἐτίμησεν ἄλλας Ἱστορικός Ἐπετείους καὶ τὸ ἔργον ἀξιολόγων προσωπικότητων.

Διὰ νὰ καλλιεργήσῃ δὲ τὴν πρωτοβουλίαν, τὴν αὐτενέργειαν καὶ τὴν ἰδιαίτεράν κλίσιν τῶν μαθητῶν του εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα, ὠργάνωσε συστηματικώτερον τὴν λειτουργίαν τῶν Μαθητικῶν Ὁμίλων, καίτοι τὸ ὄρολόγιον πρόγραμμα τῶν ἀνωτέρων τάξεων εἶναι λίαν βεβαρημένον. Οὕτω ἐλειτούργησαν 8 Μαθητικοὶ Ὁμίλοι, ἦτοι ὁ Πνευματικὸς Ὁμίλος, ὁ Ἱστορικὸς Ὁμίλος, ὁ Θεατρικὸς Ὁμίλος, ὁ Ἐθνικῆς Διαφοτίσεως, ὁ Ὁμίλος Φυσικῆς, ὁ Ὁμίλος Οὐνέσκο, ὁ Ὁμίλος Φιλοτελιστῶν καὶ ὁ Θρησκευτικὸς Ὁμίλος.

Ἐκ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Γυμνασίου, ἐχούσης ἤδη 4250 τόμους βιβλίων, οἱ μαθηταὶ ἐδανείσθησαν 6435 τόμους.

Καὶ εἰς τὸν ἀθλητικὸν τομέα, καίτοι τὸ Σχολεῖον στερεεῖται Γυμναστηρίου καὶ ὁ φόντος τῶν μαθημάτων εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν ἀνωτέρων τάξεων εἶναι μεγάλος, τὸ Γυμνάσιον κατέλαβε καλὴν θέσιν μετὰ τῶν ἄλλων Σχολείων.

Ἀξίαι μνείας εἶναι καὶ αἱ καλλιτεχνικαὶ δραστηριότητες τοῦ Σχολείου, ἦτοι ἡ ὀργάνωσις τῆς καθιερωμένης Χριστουγεννιάτικης ἑορτῆς, ἡ συμμετοχὴ αὐτοῦ δι' ἄρματος εἰς τὴν ἑορτὴν τῆς πορτοκαλιᾶς, αἱ δραστηριότητες τοῦ Χορευτικοῦ Ὁμίλου τοῦ Γυμνασίου καὶ αἱ ἐκθέσεις Τέχνης, Ζωολογίας, Φυτολογίας, Βιολογίας, τὰς ὁποίας δύνασθε νὰ ἴδητε ἐντὸς τῶν ἐναντί σας αἰθουσῶν εἰς τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς.

Τὸ Σχολεῖον ἐμερίμνησε καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ οικονομικὴν ἀρωγὴν τῶν ἀπόρων μαθητῶν του. Οὕτω διὰ τὴν πληρωμὴν διδάκτρων, τὴν ἀγορὰν εἰδῶν ἐνδύσεως καὶ ὑποδήσεως καὶ ἰατροφαρμακευτικὴν περιθαλμὴν διέθεσε τὸ ποσὸν τῶν 1052 λιρῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο προῆλθεν ἐξ εἰσφορᾶς 620 λιρῶν ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας, 342 λιρῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Μαθητικῆς Προνοίας καὶ 90 λιρῶν ὑπὸ τοῦ Τα-

μείου τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων.

Ἀπὸ 2 Νοεμβρίου 70 μέχρι 30 Μαΐου 71 τὸ Γυμνάσιον παρεῖχεν εἰς 180 ἀπόρους μαθητὰς καθ' ἑκάστην ἓνα σάντουιτς, διαθέσαν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ ποσὸν τῶν 703 λιρῶν.

Πρὶν ἀπευθύνω τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐφετεινοὺς τελειοφοίτους, ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὸ Σεβαστὸν Ἰπουργεῖον Παιδείας διὰ τὴν πληρωμὴν 2972 λιρῶν διὰ χορήγησιν ὑποτροφιῶν εἰς 252 μαθητὰς τοῦ Γυμνασίου καὶ τὴν συνεχῆ φροντίδα αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς ὁμαλῆς καὶ ἀποδοτικῆς λειτουργίας τοῦ Σχολείου, τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν τῆς Μητρῶς Πατρίδος διὰ τὴν δωρεὰν χορήγησιν τῶν βιβλίων εἰς τοὺς μαθητὰς, τὴν Σεβαστὴν Ἐπιτροπέαν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων διὰ τὴν πάσης φύσεως πολύτιμον συνδρομὴν τῆς εἰς τὸ Σχολεῖον, τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδριτὴν π. Εὐστάθιον, τὸν αἰδεσιμώτατον Ἱερέα π. Ἐλευθέριον Χριστοδούλου διὰ τοὺς κόπους των πρὸς πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν τροφίμων τοῦ Γυμνασίου καὶ τὴν ὄντως πολύτιμον συνδρομὴν των εἰς τὸ παιδευτικὸν ἔργον τοῦ Σχολείου.

Εὐχαριστῶ τοὺς Διευθυντὰς τῶν ἀδελφῶν Γυμνασίων καὶ τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς διὰ τὴν εὐκρινῆ καὶ πρόθυμον συνεργασίαν των. Εὐχαριστῶ ὅλους τοὺς συναδέλφους μου, διότι μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας ἐπετέλεσαν τὸ ἔργον των. Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἀνέπτυξαν πρωτοβουλίαν εἰς τοὺς τομείους τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Γυμνασίου καὶ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ὡς μέλη Ἐπιτροπῶν ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐξυπηρέτησαν τὸ Σχολεῖον. Εὐχαριστῶ τοὺς Β. Διευθυντὰς τοῦ Γυμνασίου διὰ τὴν πάντοτε πρόθυμον συνδρομὴν των εἰς τὸ σχολικὸν ἔργον καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὸν διοικητικὸν τομέα. Εὐχαριστῶ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Γονέων καὶ Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας διὰ τὴν οικονομικὴν καὶ πάσης φύσεως βοήθειάν των πρὸς τὸ Σχολεῖον. Εὐχαριστῶ τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας, οἵτινες τακτικῶς ἐπεκονιάωνουν μετὰ τοῦ Σχολείου καὶ προσέφερον τὴν συνδρομὴν των πρὸς εὐδῶσιν τοῦ σχολικοῦ ἔργου.

Εὐχαριστῶ τοὺς ἀθλοθετήσαντες βραβεῖα, τοὺς βοηθήσαντας διὰ χρηματικῶν εἰσφορῶν καὶ ὅλους ἐκείνους οἵτινες ποικιλοτρόπως ἐβοήθησαν τὸ Σχολεῖον εἰς τὸ ἔργον του. Ἰδιαίτερος εὐχαριστῶ τὸ φιλόμουσον ζεῦγος κ. Ρίκας καὶ κ. Πτολεμῆ Γαλανοῦ, διότι διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ὁμωνύμου Ἰδρύματος Ἰποτροφῶν καὶ τῆς προικοδοτήσεως αὐτοῦ διὰ 15000 λιρῶν ὑπ' αὐτῶν ἔχουν ἀποσταλῆ μέχρι σήμερον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν δι' ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας σπουδὰς 5 ὑπότροφοι, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ 2 εἶναι ἀπόφοιτοι τοῦ Β' Γυμνασίου.

Εὐχαριστῶ καὶ ὅλους ὑμᾶς, διότι, διὰ τῆς προσελύσεώς σας, ἐτιμήσατε τὴν σημερινὴν τελετὴν μας. Τέλος συγγαίρω τοὺς ἀπολυομένους, τοὺς μαθητὰς οἵτινες ἀνέπτυξαν πρωτοβουλίαν καὶ διεκρίθησαν εἰς τὰς δραστηριότητάς τοῦ Σχολείου, τοὺς ἀριστεύσαντας καὶ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἠγωνίσθησαν νὰ γίνουν καλύτεροι εἰς τὸ ἦθος καὶ νὰ σημειώσουν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ μαθήματα.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Καὶ τώρα ἐπιτρέψατέ μου νὰ στρέψω τὸν λόγον πρὸς τοὺς ἐφετεινοὺς τελειοφοίτους :

Ἀγαπητοί μου τελειόφοιτοι,

Ἐξέρχεσθε τοῦ ἱεροῦ τούτου γυμνασιακοῦ χώρου, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐπὶ μίαν ἑξαετίαν ὑπὸ τὴν συνεχῆ πατρικὴν καθοδήγησιν τῶν καθηγητῶν σας ἠγωνίζεσθε τοὺς ὠραίους ἀλλὰ καὶ δυσκόλους ἀγῶνας τῆς σοφίας καὶ τῆς ἀρετῆς, διὰ νὰ εἰσέλθητε, οἱ ἄρρενες ἐξ ὑμῶν, ἀφοῦ ἐκπληρώσητε τὸ ἅγιον πρὸς τὴν πατρίδα χρέος σας, ἄλλοι εἰς Ἀνωτάτας Σχολὰς διὰ περαιτέρω μόρφωσιν, καὶ ἄλλοι, οἱ περισσότεροι, εἰς νέον εὐρύτερον ἀγωνιστικὸν χώρον, τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, ὅπου καθ' ὄλον τὸν βίον σας ὀφείλετε νὰ ἀγωνίζεσθε ἀγῶνας εὐγενεῖς, διὰ νὰ κατακτήσητε μίαν ἐπιζήλον θέσιν καὶ νὰ ἐκπληρώσητε τὸν προορισμὸν σας.

Τὸ Γυμνάσιόν σας, καθ' ὄλον τὸν χρόνον τῆς εἰς αὐτὸ φοιτήσεώς σας, δὲν ἐφείσθη φροντίδων καὶ κόπων, διὰ νὰ πλάσῃ ὠραία τὰ σώματά σας, διὰ νὰ πλουτίσῃ τὴν διανοίαν σας μὲ ὅσας ἡδύνατο περισσότερας γνώσεις, ἀλλὰ καὶ ἦθος χριστιανικὸν καὶ ἑλληνικὸν νὰ ἀναστήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν σας καὶ νὰ σᾶς καταστήσῃ οὕτω καλοὺς Ἕλληνας καὶ Χριστιανούς, ἀληθεῖς ἀνθρώπους, προσωπικότητας ὠλοκληρωμένας, διανοουμένας καὶ δρώσας πάντοτε κατ' ἰδίαν προαίρεσιν, σύμφωνον πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ οὐδέποτε παρασυρομένας καὶ ὑποκυπτούσας εἰς ἀλόγους ἐπιθυμίας καὶ ζῶδῃ ἐνστικτα.

Ἐκαμα ὑπερβολικὴν χρῆσιν τῆς λέξεως ἀγών, διότι θέλω νὰ σᾶς τονίσω διὰ τελευταίαν φορὰν ὑπὸ τὴν διδασκαλικὴν μου ιδιότητα τὴν μεγάλην ἀλήθειαν ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ καταξιώθῃ, πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς ἀγὼν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μέχρι τοῦ τέλους τῆς. Ὁ σοφὸς ἐκπαιδευτικὸς Κωνσταντῖνος Γεωργούλης ἐμφαντικῶς εἶπεν : «Οἱ ἀνθρώποι ἐρχόμενοι στὸν Κόσμον μοιάζουν μὲ δεσμῶτες ἀλυσσοδεμένους μέσα σὲ σκοτεινὸ σπῆλαιον. Ὁ καθένας μας ἔχει χρέος σπάζοντας τὰ δεσμά του νὰ γίνῃ ἐλεύθερος, καὶ, μόνον ἂν συνεχίσῃ καθε στιγμὴ αὐτῆ του τὴν προσπάθεια, θὰ κατορθώσῃ νὰ κρατηθῇ στὴν περιοχὴ τῆς ἐλευθερίας. Σὲ καθε στιγμὴ τῆς ζωῆς του ὁ ἀνθρώπος εἶναι ὑποκείμενος στὴ δούλωσιν».

Χρειάζεται, λοιπόν, ἐπίμονος καὶ διαρκὴς ἀγὼν διὰ τὴν ἀπόκτησιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς ἠθικῆς ἐλευθερίας. Τοῦτο δὲ εἶναι ἕνιστον καθήκον τοῦ ἀνθρώπου, διότι, καθὼς πειστικώτατα μᾶς ἀπεκάλυψεν ὁ μέγας ἱστορικὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ὁ Θεουκιδίδης, ὁ ἀνθρώπος μόνον εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ εὕρῃ τὴν εὐτυχίαν καὶ ὄχι εἰς τὰ πλούτη καὶ τὰς ὑλικὰς ἀπολαύσεις, ὅπως ἐπίστευον καὶ πιστεύουν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἀγῶνος τούτου ἀξιοθαύμαστον δημιούργημα ὑπῆρξεν ὁ ἰδεώδης ἀνθρώπος καὶ πολίτης τῶν Ἀθηνῶν τῆς ἐποχῆς τοῦ Περικλέους. Διὰ τοῦ συνεχοῦς ἀγῶνός του κατώρθωσεν οὗτος τὰ ἀδύνατα νὰ κάμῃ δυνατὰ καὶ τὰ ἀσυμβίβαστα νὰ συμβιβάσῃ.

Ἐπέτυχεν ὁ Ἀθηναῖος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰς ἐντὸς τοῦ ἀντιρρόπου καὶ ἀντιμάχους δυνάμεις νὰ συμφιλώσῃ καὶ νὰ ἰσορροπήσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε νὰ μεταβάλῃ αὐτὰς εἰς δημιουργικὰς ἀξίας τῆς ζωῆς. Οὕτω ἐπιτυχὼν νὰ συμβιβάσῃ τὴν δημοκρατικὴν μὲ τὴν ἀριστοκρατικὴν πίστιν, τὴν ἰσονομίαν μὲ τὴν ἀπ' ἀρετῆς προτίμησιν, τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν μὲ τὴν ὑποταγὴν εἰς τοὺς ἀρχοντας, τοὺς γραπτοὺς καὶ τοὺς ἀγράφους νόμους, τὴν χαρὰν τῆς εἰρηνικῆς ζωῆς μὲ τὴν καρτερίαν τῶν δοκιμασιῶν τοῦ πολέμου, τὴν φιλοκαλίαν μὲ τὴν ἀπλότητα, τὴν φιλοσοφίαν μὲ τὴν ἀνδρείαν, τὴν φροντίδα τῶν οἰκογενειακῶν μὲ ἐκείνην τῶν πολιτικῶν πραγμάτων, τὴν ὁμολογίαν τῆς πενίας μὲ τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ πλούτου, τὴν δρᾶσιν μὲ τὴν σκέψιν, τὸν λόγον μὲ τὸ ἔργον, ἐνεφάνισεν ἐκεῖνο τὸ ἀνεπανάληπτον μέχρι σήμερον ἐπίτευγμα, τὸ ὁποῖον καλεῖται χρυσοῦς αἰὼν τοῦ Περικλέους.

Τοιαῦτα ἔργα ἀναμένει ἡ Ἑλληνικὴ Πατρίς καὶ ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος νὰ ἴδῃ πλαστουρούμενα ὑπὸ τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων. Ἀσφαλῶς ἡ πραγματικὴ τῶν δὲν εἶναι εὐκολος. Ὅμως σεῖς ἔχετε κληρονομήσει τὴν ἀλάθητον πυξίδα διὰ τὴν δρθὴν πορείαν σας ἀπὸ τοὺς πατέρας σας. Αὐτοὶ σᾶς ἔχουν κληροδοτήσῃ τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας, τῆς εὐδοκίμῆσεως καὶ τῆς δημιουργίας τῶν μεγάλων ἀνθρωπίνων ἐπιτεύξεων. Τοῦτο εἶναι ὁ μετὰ προσοχῆς προγραμματιζόμενος καὶ μετ' ἀκριβείας ἐκτελούμενος συνεχῆς ἀγὼν τῆς ἀνοδικῆς πορείας. Ποθήσατε νὰ μιμηθῆτε τοὺς τελείους ἐκείνους Ἀθηναίους πολίτας. Διαθέσατε τὴν περίσσειαν τῶν ἀκμαίων δυνάμεών σας εἰς προσφορὰν καὶ οἰκοδομὴν ἔργων προόδου ἰδικῆς σας καὶ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Φιλοδοξήσατε νὰ υπερβῆτε ἀλλήλους εἰς ἔργα ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς ἀνώτερα.

Ἐχετε ποτε σκεφθῆ διὰ ποίαν αἰτίαν ἡ ἐλευθερία, ἡ ὁποία προσφέρει εἰς τὸν ἀνθρώπον τὴν εὐδαιμονίαν, εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἀξιών; Ἀπλούστατα, διότι ἡ κατάκτησις καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῆς ἀπαιτοῦν ἀγῶνας συνεχεῖς καὶ ἐντατικούς, ἐγρηγόρησιν καὶ ἐτοιμότητα διαρκῆ. Ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ ἀνθρώπος καὶ προπάντων ὁ νέος κινδυνεύει νὰ χάσῃ τὴν ἐλευθερίαν του, διότι ἐχθροὶ πολλοὶ ὑπολοὶ καὶ φανεροί, παρουσιαζόμενοι ὡς φίλοι του τὸν παρακολουθοῦν εἰς καθε του βῆμα καὶ τὴν δουλείαν του μηχανῶνται καὶ ἐπιζητοῦν.

Ἄλλοιμονον εἰς τοὺς νέους καὶ τὴν κοινωνίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ζοῦν, ἂν ἡ εὐελπίς νεότης ἡττηθῇ ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῆς. Τότε οἱ νέοι ἀπὸ κτίσται καὶ δημιουργοὶ μεταβάλλονται εἰς κρημιστὰς καὶ καταλυτὰς τῶν ἀνθρωπίνων ἔργων. Ἄντι νὰ ἀνυψῶνουν ἔργα ἀμιλλώμενα πρὸς ἐκεῖνα τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, ἐπιδιώκουν νὰ κρημνίσουν καὶ νὰ ἐπισωρεύουν χαλάσματα ἐπὶ ἐρειπίων. Ἀπὸ φωτοδόται καὶ δαδοῦχοι τοῦ ἱεροῦ φωτός τῆς ἐθνικῆς κληρονομίας, γίνονται ἀρνηταὶ καὶ φωτοσβέστα. Ἄντι νὰ ἀναβαίνουν πρωτοπόροι εἰς κορυφὰς ὑψηλοτέρων κατακτήσεων κρατούντες ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῶν ἐθνικῶν ἰδανικῶν, ὑποστέλλουν αὐτὴν καὶ βαδίζουσιν τὸν κατωφερῆ τῆς ἀπωλείας δρόμον. Ἄντι τοῦ καλῶς ἀγωνίζεσθαι, προτιμοῦν τὸ φεύγειν καὶ ἀντι τῆς περιλάμπρου νίκης τὴν ἐπαίσχυντον ἦτταν.

Μόνον ὁ ἐλεύθερος ἀνθρώπος δύναται νὰ ἀναδει-

χθῆ ὑπεράνθρωπος πιστοποιῶν οὕτω τὴν θεϊὰν καταγωγὴν του. Τοῦναντίον ὁ ἀνελεύθερος ἄνθρωπος ὑποβιβάζει καὶ ἐξομοιώνει ἑαυτὸν πρὸς τὰ ἄλογα κτήνη, ἐξευτελίζων καὶ μεταβάλλων αὐτὸν ἀπὸ ἀγαθοποιὸν εἰς κακοποιὸν ὄν, λίαν ἐπικίνδυνον ὡς διαθέτον ἄλογον λογικόν. Ἡ ἀνελευθερία ἀποσπᾷ τὸν ἄνθρωπον ἐκ τοῦ φωτὸς τῆς χαρᾶς τῆς δημιουργίας καὶ βυθίζει αὐτὸν εἰς τὸ σκότος τῆς ἀθλιότητος καὶ τῆς καταστροφῆς.

Συμβαίνει πολλάκις νὰ καυχώμεθα ὅτι ζῶμεν σήμερον εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνολογικῶν ἐπιτεύξεων καὶ τῶν διαστημικῶν πτήσεων, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔχει καταργηθῆ ἡ δουλεία. Κι ὁμως τὰ πλήθη τῶν σκλάβων ὑπάρχουν καὶ σήμερον καὶ διαρκῶς αὐξάνουν. Ἰδιαιτέρως τὸ κῆμα τῆς ἀνελευθερίας ἔχει λάβει ἀνησυχητικὰς διαστάσεις μεταξὺ τῆς νεολαίας ὠρισμένων χωρῶν καὶ δυστυχῶς διαρκῶς ἐξ απλοῦται περισσότερο καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μας νεότητα, διὰ τοῦτο εἶναι δικαιολογημένα αἱ ἀνησυχίαι τῶν μεγαλύτερων διὰ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος.

Ἀγαπητοί μου τελειόφοιτοι,

Τὸ ἀψευδὲς στόμα τῆς Ἱστορίας μας φωνάζει ὅτι οἱ πατέρες μας ἐμεγαλοῦρησαν ὅταν εἶχον κάμει βίωμα τῶν τῆν ἐλευθερίαν. Τοῦναντίον ἐπεσώρευσαν πολλὰ δεινὰ εἰς ἑαυτοὺς καὶ τοὺς ἀπογόνους των, ὅταν ἀνεπαισθήτως περιῆλθον εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ἀνελευθερίας. Οἱ στίχοι τοῦ ἔθνικοῦ ποιητοῦ μας Διονυσίου Σολωμοῦ:

«Πόσον λείπει στοχασθῆτε,
πόσο ἀκόμη νὰ παρθῆ»

οἶς εἶναι πολὺ πρόσφατοι. Πράγματι ὑπολείπεται ἀκόμη πολὺ νὰ παρθῆ. Δὲν ἔχομεν ὀλοκληρώσει τὴν ἐθνικὴν μας ἐλευθερίαν. Ἐξ αἰτίας δὲ τῆς παρουσίας ξένων εἰς τὴν πατρίδα μας ἔχομεν οἰκονομικὴν εὐχέρεϊαν, ζῶμεν ἄνετον ζῶην καὶ ὅχι λίγοι ἔχουν τὴν ψευδαίσθησιν ὅτι τὰ πάντα θαίνουσι καλῶς, ἀφοῦ διάγομεν ἐν

ἡσυχίᾳ καὶ ἀπολαύομεν τὰ ἀγαθὰ τῆς ἀνησούχου εἰρήνης. Ἡ πραγματικότης ὅμως βοᾷ ὅτι τὸ προσεχὲς μέλλον μας δὲν θὰ εἶναι εἰρηνικόν καὶ εὐχάριστον, ἀφοῦ διαρκῶς πρὸ τῶν πυλῶν μας εὐρίσκειται ὕπουλος ἐχθρὸς δεικνύων ἀπειλητικῶς τοὺς ὀδόντας του, ἀφοῦ τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυροτέρου καὶ τὸ ἄνομον συμφέρον ἐξακολουθοῦν νὰ κυβερνοῦν ἀκόμη τὸν κόσμον.

Ἐπὶ τοιαύτας συνθήκας ζῶντες ἔχομεν πρῶτον καθῆκον νὰ ὀλοκληρώσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας. Ὅμως ἡ ἐλευθερία κατακτάται μόνον ὑπὸ ἀνδρῶν ἐλευθέρων. Οἱ ἀνελεύθεροι κατακτῶνται ὑπὸ τῆς δουλείας. Ἄν ἐρωτηθῶμεν καὶ θελήσωμεν νὰ γίνωμεν ἀντικειμενικοὶ κριταὶ τοῦ ἑαυτοῦ μας, εἰς ποίαν κατηγορίαν θὰ κατατάξωμεν αὐτόν; Εἰς τὴν πρῶτην ἢ τὴν δευτέραν; Μήπως ἡ σημερινὴ ραστώνη ἐλαττώνει τὴν ἀγωνιστικότητα καὶ τὸν δυναμισμὸν μας; Δικαιοῦμεθα, ἐνῶ διαρκῶς ἀπειλεῖται ὁ οἶκός μας, ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ καὶ ἡ περιουσία, τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὀσια μας, νὰ μὴ θέλωμεν νὰ βλέπωμεν τὴν ἀλήθειαν, ἢ ὁποία ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν καλεῖ πάντας εἰς συναγερομὸν διὰ τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα; Ἀγῶνες διὰ τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς πατρίδος, ἀγῶνες διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν συναδέλφωσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀγῶνες πολλοί, ἀγῶνες πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν εἶναι τὸ αἶτημα τῶν σημερινῶν καιρῶν. Εἰς τοὺς ἀγῶνας τούτους καλούμεθα πάντες. Τὸ προσκλητήριον ὅμως τοῦτο ἀπευθύνεται κυρίως πρὸς σᾶς, τὴν ἄλκιμον νεότητα, διότι σεῖς διανύετε τὴν ἡλικίαν τῆς περισσῆς καὶ ἀνεξάντλητου ζωτικότητος, ἢ ὁποία σᾶς ἐδόθη δι' ἓνα καὶ μοναδικὸν σκοπὸν: διὰ τὴν πάλην, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς νίκας.

Ἀγῶνες καὶ νίκαι ἄς εἶναι τὸ σύνθημά σας. Ἀγῶνες εὐγενεῖς καὶ νίκαι ἄς εἶναι τὸ αἶτημά σας πρὸς τὸν Δυνατὸν τῶν δυνατῶν. Ἀγῶνες, νίκαι καὶ στέφανοι εἶναι καὶ αἱ εὐχαὶ τῶν καθηγητῶν σας καὶ αἱ ἰδικαί μου δι' ὅλους σας.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΥ Θ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Ἐξὶ χρόνια πέρασαν... Ἦταν τὸ χτές. Ἐξὶ χρόνια στέκονται μπροστά μας ἡ ἀξιολόγησις τοῦ σήμερα!

Μιάς ἐξαετίας ἀπολογισμός...

Οἱ ἀναμνήσεις μᾶς πνίγουν, ἢ λύπη σκιαρίζει τὴν χαρὰ. Μὰ ἐπὶ τέλος ὁ ἥλιος ἔρχεται: τὰ σκοτάδια διαλύονται, θρῆσκόμεστε ν' ἀνεγίζουμε τὸ μικρὸ κῆμα στὴν ἀπεραντοσύνη τοῦ πελάγου. Ἡ κοινωνία ἀπλώνεται μπροστά μας, μᾶς τριζέει τὰ δόντια τῆς κακίας τῆς, πρέπει νὰ παλαίψουμε. Ἀλήθεια, πρέπει νὰ παλαίψουμε ἐνάντια στὸ κακό, ἐνάντια στὴ λήθη...

Συναίσθηματα ἀνάμεικτα, ἀναμνήσεις μερδεμῆνες, κρυφὸ δάκρυ μᾶς βασανίζουν τὴν ψυχὴ. Εἴμαστε ὅλοι παρόντες: τελειόφοιτοι 183.

Ἀριστοτέλης ὁ χρόνος σημειώνει τὸ πέρασμά

του στίς ἀναμνήσεις τῆς μαθητικῆς μας ζωῆς. Ἀναπολοῦμε σήμερα τίς παλιές ἐκεῖνες μέρες, πὺν πρωταγωνιστοῦσε ὁ μικρὸς μας ἑαυτοῦλης. Φανόταν τεράστιο τὸ σκηρικὸ τοῦ Γυμνασίου τότε, στὴν Α' τάξη. Ἴσως κι αὐτὸ νὰ ἦταν ἓνα «σὺν» τῆς ἐγωιστικῆς μας περηφάνειας, πὺν ἀγκάλιαζε ὀλόκληρο τὸν κόσμο. Ἦταν γι' αὐτὴν ἢ γῆ ὀλόκληρη ἓνας ἀπειροελάχιστος περιπάτος τοῦ παιδικοῦ μας ὄνειρου, ἦταν γι' αὐτὴν ἢ κοινωνία ἓνας στίβος, πὺν περιμένε ἐμᾶς εἰδικὰ νὰ τερματίσωμε πρῶτοι. Ἀπὸ τότε τὸ σκηρικὸ ἄρχισε νὰ μικραίνει μπροστά στὸ ἀπὸ σκαλί σὲ σκαλί ἀνέβασμά μας, οἱ ἀπρόσιτοι ἐκεῖνοι ἄνθρωποι τῆς ἔδρας νὰ κατεβαίνουν δίπλα μας. Συνειδητοποιήσαμε τὴν πνευματικὴν τους καθοδήγησι καὶ τοποθετήσαμε αὐτοὺς πρῶτα καὶ ἔπειτα τὸν ἑαυτὸ μας. Ἡ γῆ παρέμεινε στὴ θέσιν τῆς, ἢ κοινωνία τὸ ἴδιο. Ἐμεῖς ἀλλάξαμε. Βοήθαμε τὴν εὐτυχία τοῦ εἶναι μας στὴν ἐργασία μας γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ, μάθαμε ν' ἀντιμετωπίζουμε τίς ἐχθρικές προσ-

βολές μ' ένα και μόνο χαμόγελο. Συμφωνούσαμε και συμφωνούμε σ' αυτό με τή Θρησκεία μας. Τό ανάβλυσμά του όμως δέν ήταν για μᾶς ἐπιδίωξη, ήταν βαθμιαία ἐξέλιξη τῆς ἠθικῆς ἀναγκαιότητας τῆς ἐφηβικῆς μας ζωῆς.

Εἴμαστε νέοι: γιά πολλοὺς τὰ στιβαρὰ χέρια τῆς νέας γενιᾶς· γιά ἄλλους ἡ ἀπόγνωση τῶν γονιῶν καὶ τῶν δασκάλων μας. Ἀφορμή: οἱ πρόσφατες ἐξτρεμιστικὲς τάσεις τῆς νεολαίας σ' ὅλο τὸν κόσμο, ὁ χιπι-σμός, τὰ ναρκωτικά, οἱ τεκτυμποῖσοι... Εἶπε κάποτε ὁ Ἀμερικανὸς Βάσκος Robert Kennedy: "Some people see things as they are and say: Why? I dream things that never were and say: Why not?".

«Μερικοὶ ἄνθρωποι βλέπουν τὰ πράγματα ὅπως ὑπάρχουν καὶ ρωτοῦν: Γιατί; Ἐγὼ νειρευόμην πράγματα ποὺ δέν ὑπῆρξαν ποτὲ καὶ λέω: Γιατί ὄχι;». Ἀσφαλῶς ὁ Robert Kennedy δὲ θὰ εἶχε τὰ ναρκωτικά ἢ τοὺς τεκτυμποῖσους ὑπ' ὄψη του, παρὰ τὸν αὐτοσεβασμὸ καὶ τὴν ἀλληλοκατανόηση.

Δέν ὑπάρχει καμμιά ἀμφιβολία πὼς πάντοτε θὰ ὑπάρχουν ἀλληλοσυγκρουόμενες ἀντιλήψεις καὶ συμπεριφορές. Μερικοὶ μάλιστα προχωροῦν καὶ λέν ὅτι ὁ πόλεμος εἶναι ἀναγκαῖο κακὸ κατὰ τῆς ὑπερπληθυσματικῆς ἀνάπτυξης. Ὅλ' αὐτὰ εἶναι ἐπακόλουθο τῆς κοινωνικῆς συμβίωσης καὶ τῆς ἀνθρώπινης ἀτέλειας.

Ἐννοεῖς δύσκολες, κρίσεις ἀλληλοσυγκρουόμενες, ποὺ ὁ Χριστὸς διέλυσε μὲ δυὸ λέξεις: «ἀγαπάτε ἀλλήλους», ἔγιναν βίωμα τῆς σημερινῆς γενιᾶς, τῆς δικῆς μᾶς γενιᾶς, ποὺ προτάσσει τὸ «ἐμεῖς» πρῶτα, πάνω ἀπὸ τὸ «ἐγώ».

Μᾶς γέννησαν Ἕλληνες. Ἀκολουθώντας τὴ χαραγὴ τῆς φυλῆς μας γινόμαστε λάτρεις τοῦ φυσικοῦ καὶ τοῦ ἀπλοῦ. Ἡ ὁμορφιά, κατὰ τὴν ἑλληνικὴ ἀντίληψη, βρίσκεται στὴν ἀπλότητα, τὴ συμμετρία, τὴ φυσικότητα. Δὲ χρειάζεται, δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ στολίδια. Σημασία παραπάνω ἔχει ὁ πλοῦτος τοῦ πνεύματος καὶ στὴν κορυφὴ βρίσκεται ἡ ὁμορφιά τῆς ψυχῆς. Ἀπὸ τ' ἀρχαῖα χρόνια ὁ Ἕλληνας ἔχει μάθει νὰ διαφέρει ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ἔχει μάθει νὰ εἶναι ἐλεύθερος ἄνθρωπος. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἔχει δημιουργήσει τὴν ἀνεπανάληπτη δημοκρατία, τὴ δημοκρατία τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν. Εἶχε φτάσει στὴν ἀκρατὴ ἐκείνη ἀντίληψη τῆς δημοκρατίας, γιατί ἀπέφυγε τὴ δουλικὴ ὑποταγὴ του στὴν ὕλη. Ἐξῆψωσε τὸ πνεῦμα, τὸ θεοποίησε, τὸ ὑπερέβησε ὅσο κανεὶς ἄλλος. Μὲς στοὺς αἰῶνες βλαστάρια τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ξεπήδησαν οἱ Λεωνίδες, οἱ Κολοκοτρώνηδες, οἱ Διγενῆδες. Μᾶς ἄφησαν εὐχή — κατὰ τὴ φύλαξη τῶν ἑλληνοχριστιανικῶν ἰδεωδῶν, ποὺ ἀντρώνουν τὴ φυλὴ μας, κάνουν ἐμᾶς νὰ ὑψώνουμε τὸ χέρι γιά τὸν ὄρκο τοῦ κοῦ καταισχνῶ ὄπλα τὰ ἱερά...». Οἱ σημερινοὶ καιροὶ εἶναι χαλεποί. Στρέφουμε ὅμως τὸ βλέμμα στὸν Παρθενῶνα, εἶναι ἀρκετό. «Οὐς νῦν ἡμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὐδαμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δ' ἐλεύθερον τὸ εὐψυχον κρίναντες μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους». Δεύτεροι Περικλήδες, στοχαζόμαστε πὼς εὐτυχία σημαίνει λευτεριά, λευτεριά σημαίνει ψυχὴ δυνατὴ, καὶ δὲ δειλιάζουμε μπροστὰ στοὺς κινδύνους τοῦ πολέμου. Αὐτὸ

μᾶς κάνει νὰ σκεφτοῦμε πὼς ἡ ἐλευθερία εἶναι μιὰ πραγματικότητα, ποὺ ἢ τὴ ζοῦμε ἢ δέν τὴ ζοῦμε. Γινόμαστε δούλοι ἢ ἐλεύθεροι μόνο ἐξ αἰτίας μας. Δὲ γεννιέται ὁ ἄνθρωπος ἐλεύθερος. Ἡ κατάκτηση τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἀγώνας τῆς ζωῆς του.

Ἡ Κύπρος «πολλοὺς ἀφέντες ἄλλαξε, δέν ἄλλαξε καρδιά». Παρέμεινε καὶ θὰ παραμείνῃ ἑλληνικὴ.

Ὁ πόθος τῆς Ἐνώσεως τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἐλάχιστη ἀπότιση φόρου τιμῆς στοὺς τόσους ἥρωες ποὺ προχώρησαν τραγουδώντας στὴ θυσία, στὴν ἀγχόνῃ, στὸ δλοκαῦτωμα. Ἄν παρεκκλίνουμε ἀπὸ τὸ δρόμο ποὺ χάραξαν, τί θὰ ποῦμε «σ' ὅσους ἦλθαν καὶ πέρασαν, σ' ὅσους θὰ ὀρθοῦν καὶ θὰ περάσουν», καὶ ποιά θὰ εἶναι ἡ δικαιολογία μας σ' ὅλους αὐτοὺς «τοὺς ἀγέννητους καὶ τοὺς νεκροὺς μας»;

Δέν μπορεῖ οἱ ἥρωες ἀγῶνες τοὺς νὰ ἔχουν καταντήσει «περασμένα μεγαλεῖα», ὄχι. Ἦταν, μάλιστα, μεγαλεῖα. Εἶναι ὅμως ὅλα μαζί τὰ μεγαλεῖα τῶν αἰῶνων ποὺ συνθέτουν αὐτὸ ποὺ λέγεται Μητέρα — Ἑλλάδα. Ἡ ψυχὴ μας ἀτσάλωθηκε, ἀδημονοῦμε νὰ βοηθήσουμε καὶ ἐμεῖς τὴν ἰδιαίτερὴ μας πατρίδα. Ὁ στρατὸς μᾶς ἀνοίγει τίς πύλες του.

Ὁ Χριστιανισμὸς ξεκίνησε ἄοπλος καὶ κατάχτησε τὸν κόσμο, γιατί εἶχε κάμει κτῆμα τοῦ τὰ ἀκαταμάχητα ὄπλα τῆς λευτεριάς, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἠθικῆς. Μὲ τὴν ἀκατάβλητη αὐτὴ δύναμη τοῦ Χριστιανισμοῦ, ποὺ τὸν ἐξοπλίζουν τὸ δίκαιο καὶ ἠθικὸ περιεχόμενο τοῦ ἀγῶνα του, θὰ προχωρήσει καὶ ὁ κυριακὸς Ἑλληνισμὸς γιά τὴν πραγματοποίησιν τοῦ μακροχρονίου του ὄνειρου.

Ἡ Πολιτεία μᾶς προσκαλεῖ. Εἶναι φυσικὸ τοῦ ἄντρα ἢ ἀντροῖα, εἶναι γνώρισμα τῆς Ἑλληνίδας ἢ ἀποξένωση ἀπὸ τὴ δειλία. Δὲ δειλιάζουμε.

Μπαίνουμε στὴ ζωὴ μὲ ὄπλα γερά: τὸ ἐξάχρονο ἐκεῖνο σμίλημα τοῦ δασκαλοῦ-πελεκητῆ. Εἶναι ἕνας πυρήνας μόνο, τὸ ξέρουμε. Ὅμως μ' αὐτὸν ἀρχή, γερὸ θεμέλιο, τὸ οἰκοδόμημα θὰ τὸ κτίσουμε ψηλὸ. Φτάνει μόνο νὰ μὴ θελήσουμε νὰ γίνουμε ἀετοί, παρὰ νὰ παραμείνουμε ἄνθρωποι. Δέν ὑπάρχει ὠραιότερο πρᾶγμα στὸν κόσμο γιά τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸ νὰ εἶναι ἄνθρωπος. Σεβόμενος τὸν ἑαυτὸ του ξέρει καλὰ πὼς τὰ κτίσματα δέν περιμένουν παρὰ τὸν κτίστη. Κτίστης μπορεῖ νὰ γίνῃ ὁ καθένας μας, φτάνει νὰ μὴν περιμένῃ «τὸ βουνὸ νὰ πάῃ στὸ Μωάμεθ», παρὰ αὐτὸς ὁ ἴδιος νὰ κινηθῇ πρῶτος, μὲ εὐελιξία νὰ ἀντισταθμίσει τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατὰ, νὰ ἀξιολογήσῃ τὸν κόπο του. Τότε θὰ πετύχῃ.

Ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἐπιτυχία εἶναι ἀγώνας συνεχῆς. Ἡ ζωὴ εἶναι δύσκολη, οἱ δυσκολίες ἀφόρητες, οἱ ἀπαιτήσεις πολλές, τὸ ρέμα ἀπειλητικὸ. Ἄν μᾶς παρασύρῃ τὸ ρέμα, χαθήκαμε. Ἡ κοινωνία σήμερα δέν ἀνέχεται «ἄχθη ἀρούρης». Τὰ παράσιτα τὰ σκοτώνει μὲ παρασιτοκτόνα, ἂν δέν προλάβουν ν' ἀλληλοφαγωθοῦν.

Σὲ λίγο ἀποχαιρετοῦμε τὸ σχολεῖό μας τὸ ἀγαπημένο. Τοῦ ὑποσχόμαστε παντοπινὴ θέση στὴν καρδιά μας.

Τις αναμνήσεις μας θὰ ξαναζωντανέψουν νέοι μαθητές, νέες μαθήτριες. Σ' αὐτοὺς εὐχόμαστε νὰ ὠρμάσουν καὶ νὰ παραμείνουν γιὰ πάντα εὐγενικοί.

Ὁ χρόνος πασίζει νὰ περάσῃ τὸ σφουγγάρι του πάνω στὶς παιδικές μας θύμησες. Εἶναι δεξιότηχνης ὁ ἀσπρομάλλης γέρος στὸ νὰ σήνῃ μικρολεπτομέρειες.

Τὸν παρακαλοῦμε νὰ μᾶς ἀφήσῃ τὶς αναμνήσεις τῶν μαθητικῶν μας χρόνων.

Μέσα στὸ πλήθος διακρίνουμε τοὺς δασκάλους μας.

Τοὺς ἀπευθύνουμε, μ' ὅλη τὴν καρδιά μας, τὸ τελευταῖο «εὐχαριστῶ».

★

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Πρόεδρος
 ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Ἀντιπρόεδρος
 ΚΙΑΓΙΑΣ ΜΙΧΑΗΛ Γραμματεὺς
 ΜΕΡΤΑΚΑΣ ΜΙΧΑΗΛ Ταμίας
 ΚΟΥΝΝΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
 ΧΑΤΖΗΓΙΩΡΓΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΤΟΥΜΑΖΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
 ΤΟΥΜΑΖΟΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ
 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

★

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ

ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Πρόεδρος
 ΚΟΥΝΝΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ Ἀντιπρόεδρος
 ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ Γραμματεὺς
 ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ταμίας
 ΚΑΖΑΜΙΑΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ
 ΜΑΡΑΓΚΟΣ ΛΟΥΚΑΣ
 ΚΟΥΤΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ
 ΤΣΑΠΠΑΡΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
 ΕΠΑΙΝΕΤΟΥ ΝΙΤΣΑ
 ΙΩΑΝΝΟΥ ΛΟΛΑ
 ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΑΣΟΥΛΑ
 ΚΑΛΑΦΑΤΗ ΗΒΗ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γυμνασιάρχης
ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Β. Διευθυντής
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΘΕΟΔΟΣΗΣ Β. Διευθυντής
ΠΑΝΑΟΥΡΗ ΛΕΛΛΑ Β. Διευθύντρια
ΤΣΙΚΚΙΝΗ ΔΑΝΑΗ
ΚΟΝΤΟΥ ΣΟΦΙΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΝΟΡΜΑ
ΧΑΪΛΟΥ ΕΛΠΙΣ
ΤΣΟΛΑΚΗΣ ΑΔΑΜΟΣ
ΧΑΤΖΗΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΣΩΤΗΡΙΑΔΟΥ ΧΙΟΝΟΥΛΑ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΑΝΝΑ
ΤΣΙΚΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ
ΚΑΛΟΓΗΡΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΠΟΥΛΛΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΙΕΡΙΔΗΣ ΠΙΕΡΗΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ
ΞΕΝΗ ΞΕΝΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΑΒΕΡΩΦ
ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΥΚΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΥ ΟΛΒΙΑ
ΓΑΣΙΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ
ΜΙΧΑΗΛ ΣΑΒΒΑΣ
ΠΑΝΤΕΛΙΔΗΣ ΜΙΚΗΣ
ΜΙΘΗΛΛΟΣ ΛΟΥΚΑΣ
ΦΩΤΙΟΥ ΜΑΡΙΑ
ΑΚΥΛΑ ΗΒΗ
ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΔΟΥ ΣΤΕΛΛΑ
ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ ΓΕΝΕΘΛΙΟΣ
ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΧΑΤΖΗΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ΜΑΘΑΙΟΥ ΙΑΚΩΒΟΣ
ΧΑΪΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ
ΒΡΑΧΙΜΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΚΡΟΝΙΔΗΣ ΣΑΒΒΑΣ
ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΣΑΒΒΑ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗ ΜΑΡΩ
ΜΟΥΖΟΥΡΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΕΛΛΗ

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΦΩΤΙΟΥ ΜΙΧΑΗΛ
ΛΥΡΑΚΙΔΟΥ ΕΛΕΝΗ
ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ ΦΑΝΟΥΡΙΟΣ

*

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΠΡΟΖΥΜΑ ΜΑΡΙΤΣΑ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ
ΚΩΣΤΑ ΣΤΕΛΛΑ
ΑΔΑΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

*

ΑΠΟΦΟΙΤΟΙ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1970 - 1971

1. Ἀβραὰμ Παναγιώτα Λουκά	36. Καρανικόλα Ἀνδρούλα Πατρόκλου
2. Ἀγαθαγγέλου Παναγιώτα Εὐαγγέλου	37. Κασιάκκη Μαρούλα Γιαννῆ
3. Ἀγγελῆ Σωτήρα Χρυσοστόμου	38. Κάστανου Εἰρήνη Ζουβάνη
4. Ἀδωνῆ Παναγιώτα Πέτρου	39. Χρίστου Χριστίνα Λαμπριανοῦ
5. Ἀναστάση Σταυρούλα Ἰωάννου	40. Κεφάλα Παναγιώτα Ἀνδρέου
6. Ἀντωνίου Ἀναστασία Χαραλάμπους	41. Κολοκούδια Ἀναστασία Ἀνδρέου
7. Ἀντωνίου Ἐλευθερία Γεωργαλλῆ	42. Κουμπάρου Κίκα Παναγῆ
8. Ἀντωνίου Μαρία Ἀνδρονίκου	43. Κουννᾶ Θεοδώρα Βάσου
9. Ἀσπρου Μαρούλα Δημητρίου	44. Κουρρῆ Κυριακῆ Ἀνδρέου
10. Ἀσπρόφτα Φώτα Μαρίνου	45. Κυθραιώτου Ἀννίτα Χρίστου
11. Ἀσσια Μαρία Δημητρίου	46. Κυριάκου Κίκα Ἀνδρέου
12. Ἀσιώτου Ἐλισάβετ Ἀνδρέου	47. Κωνσταντίνου Κωνσταντία Κυριάκου
13. Βλίττη Μαρία Ἀνδρέου	48. Κωνσταντίνου Χριστίνα Μέμνονος
14. Γεωργαλλίδου Δήμητρα Ἰωάννου	49. Κώτσιου Φωτούλα Ἀνδρέου
15. Γεωργιάδου Ἀντωνία Χρίστου	50. Λαουτάρη Εἰρήνη Ἀντωνίου
16. Γεωργίου Γεωργία Ἀντωνίου	51. Λουκᾶ Καίτη Παναγιώτου
17. Γεωργίου Νίκη Πέτρου	52. Λουκᾶ Κατερίνα Παναγιώτου
18. Γιάγκου Γιαννούλα Ἀνδρέου	53. Λουκᾶ Σοφία Ἀνδρέου
19. Γιάγκου Ἰουλία Παναγιώτου	54. Μαραγκοῦ Γεωργία Λουκᾶ
20. Χατζηπροδρόμου Δέσποινα Βίκτωρος	55. Μάρκου Ἐλευθερία Ἀριστείδου
21. Δημητρίου Ἐλένη Πολυδώρου	56. Μαρκουλίδου Χριστίνα Παύλου
22. Δημητρίου Ἐλεονώρα Χρίστου	57. Μαφίσιη Ἀνδριανῆ Ἀνδρέου
23. Δημητρίου Θεοδοσία Βαρνάβα	58. Μελιφρονίδου Θέμις Νικολάου
24. Δημητρίου Ἰουλία Ἀνδρέου	59. Εὐαγγέλου Ἄννα Ἰωάννου
25. Δημητρίου Μάρω Χριστάκη	60. Μονογιουῦ Ζωή Σάββα
26. Ζάνη Γιαννούλα Ἀνδρέου	61. Νικολάου Μάρω Λοῖζου
27. Ζαχαρίου Μαργαρίτα Ἰωάννου	62. Ὄθωνος Ἄννα Ἀντωνίου
28. Ἡλία Μαίρη Ἀνδρέου	63. Παναγῆ Μαρία Σπύρου
29. Γεωργίου Γεωργία Θεοδώρου	64. Παντελῆ Αἰκατερίνη Παύλου
30. Θεοφάνους Παρασκευῆ Ὀμήρου	65. Πάντη Δημητρούλα Ἀριστοδήμου
31. Θωμᾶ Εὐαγγελία Γεωργίου	66. Παπαηλία Φωτεινῆ Γρηγορίου
32. Ἰωάννου Σιμούλα Ἀνδρέου	67. Παπαϊωάννου Εὐτυχία Μοδέστου
33. Καλοφιδιώτου Παρασκευούλα Πέτρου	68. Παπακυριακοῦ Κυριακούλα Μωϋσῆ
34. Κανάρη Κατερίνα Ἀντωνίου	69. Παρπέρη Δήμητρα Γεωργίου
35. Καραγιώργη Ντίνα Γεωργίου	70. Πάσιουρου Ἐλένη Γεωργίου

71. Πατσιᾶ Ειρήνη Χαραλάμπους
72. Πασιγάλη Μαρούλα Παναγιώτου
73. Πέκα Γεωργία Έλευθερίου
74. Περικλή Μηλίτσα Χριστοδούλου
75. Πηλείδου Μαρία Δημητρίου
76. Πόστατζη Νέλλα Άνδοέου
77. Σάββα Εύτυχία Δημητρίου
78. Σιαμασία Παναγιώτα Κυριάκου
79. Σκίτινη Κατερίνα Κυριάκου
80. Σκούρου Γεωργία Άνδρέου
81. Σταύρου Άνδρούλα Κώστα
82. Στυλιανού Σοφία Όρθοδόξου
83. Συμεού Άνδρούλα Νικολάου
84. Σκορδή Μαρίτσα Χαμπή
85. Τρίττη Κυριακή Δημητρίου
86. Χριστοφόρου Μαρία Άνδρέου
87. Τσαππαρέλλα Άνδριανή Γεωργίου
88. Τσομαλλούρη Φουρεγκού Μιχαήλ
89. Τρεμετουσιώτου Έλενίτσα Χριστάκη
90. Φοιτηρή Μαρία Γεωργίου
91. Φώτη Κυριακού Δημήτρη
92. Φωτίου Μαρία Γεωργίου
93. Χαραλάμπους Έλένη Σωτηρίου
94. Χατζηγιάννη Λουκία Άνδρέου
95. Χατζηγιάννη Μάρω Πιερή
96. Χατζηγιώργη Χρυσταλλίνη Άνδρέου
97. Χατζηπασγάλη Σταυρούλα Άνδρέου
98. Χατζηπέτρου Ζηνοβία Άνδρέου
99. Χοιρόματου Μαρία Καλλή
100. Χριστοδούλου Αϊμιλία Θεράποντος
101. Χριστοδουλίδου Άναστασία Ιωάννου
102. Ζαχαρίου Σωτηρούλα Χριστοδούλου
103. Χρίστου Φωτεινή Άντωνίου
104. Χριστοφή Έλενίτσα Άντωνή
105. Χρυσάνθου Έλένη Λοΐζου
106. Χρυσάφη Κυριακή Άνδρέου
107. Χρυσοστόμου Εύτυχία Παναγιώτου
108. Χρυσοστόμου Καλλιόπη Σωτηρίου
109. Άντωνίου Κωστάκης Άνδρέου
110. Άττᾶς Μάριος Χριστοφόρου
111. Γεωργίου Γεώργιος Βασιλείου
112. Γρηγορίου Άνδρικός Έλευθερίου
113. Δημητριάδης Θεοφάνης Μενελάου
114. Δημητρίου Άνδρέας Άντωνίου
115. Δημητρίου Άνδρέας Χαραλάμπους
116. Δημητρίου Δημητράκης Άνδρέου
117. Δημητρίου Ηρόδοτος Νίκου
118. Ζαννέτου Χαράλαμπος Μιχαήλ
119. Ζαχαρουδιού Άνδρέας Ιωάννου
120. Ζορμπής Άνδρέας Εὐαγγελίου
121. Θεοδοσίου Άνδρέας Ιωάννου
122. Θεοκλέους Πετράκης Χαραλάμπους
123. Θεοχαρίδης Κωνσταντίνος Άνδρέου
124. Ίακώβου Γεώργιος Άνδρέου
125. Ίωακείμ Γεώργιος Άνδρέου
126. Καζέλας Σάββας Παπανδρέου
127. Κληρίδης Θεόφιλος Άντωνίου
128. Κουλλαπής Παναγιώτης Άνδρέου
129. Κουρούσης Κωνσταντής Γεωργίου
130. Κουρρή Κοσμάς Μάρκου
131. Κουρρή Νίκος Κοσμᾶ
132. Κτωρίδης Πάνος Κυριάκου
133. Κυρρή Παναγιώτης Χριστοφή
134. Κωνσταντίνου Άνδρέας Μιχαήλ
135. Κωνσταντίνου Κυριάκος Άνδρέου
136. Κωνσταντίνου Νεόφυτος Άνδρέου
137. Λευτέρη Γεώργιος Κυριάκου
138. Λοΐζου Παναγιώτης Άνδρέου
139. Μανούσιος Κυριάκος Γεωργίου
140. Μάρκου Μᾶρκος Σωκράτους
141. Μενόικου Μιχαήλ Άντωνίου
142. Χρίστου Σωτηράκης Ροδοσθένους
143. Μπέρου Κωστάκης Άνδρέου
144. Νεοφύτου Νικόλαος Άναστασίου
145. Νικολάου Νίκος Άργυρού
146. Νικολάου Πανίκος Βασιλείου
147. Νικολάου Σταυράκης Γεωργίου
148. Όρφανού Γεώργιος Άνδρέου
149. Παλουρτή Παναγιώτης Άντωνίου
150. Παναγιώτου Πανίκος Θεμιστοκλέους
151. Παπακάκουρας Ροβέρτος Γεωργίου
152. Παπαλουκά Λουκάς Χρίστου
153. Πάπουλλος Άνδρέας Ίακώβου
154. Πέτεβης Κίκη Ιωάννου
155. Πίγκου Άνδρέας Μιχαήλ
156. Πιπερίδης Κώστας Γεωργίου
157. Πιτσιλλίδης Άντωνιος Φώτου
158. Ποταμός Νίκος Κώστα
159. Ποῦλλος Γεώργιος Νικολάου
160. Σαββίδης Χριστάκης Χρίστου
161. Σμυρίλλης Άνδρέας Γεωργίου
162. Σταυρινίδης Παναγιώτης Ιωάννου
163. Σταύρου Σταῦρος Άνδρέου
164. Στεφανή Γεώργιος Πολυκάρπου
165. Στυλιανού Θεόδωρος Χριστοφή
166. Στυλιανού Στυλιανός Μιχαήλ
167. Στυλιώτης Γεώργιος Άντωνίου
168. Συμεού Σωτήρης Χριστοδούλου
169. Τσιήσιος Δημήτριος Γεωργίου
170. Φιλίππου Στέλιος Χριστοδούλου
171. Φλουρέντζου Ιωάννης Παρασκευᾶ
172. Χαραλάμπους Γεώργιος Μιχαήλ
173. Χαραλάμπους Σωτήριος Δημητρίου
174. Χατζηαθανασίου Δημήτριος Άναστασίου
175. Χατζηλευτέρη Τάσος Γιαννή
176. Χατζηλουκά Άναστάσης Άντωνίου
177. Χατζηχριστοδούλου Άδάμος Κωνσταντή
178. Χριστοφή Παναγιώτης Γεωργίου

ΒΡΑΒΕΙΑ

Α' ΒΑΣΕΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

1. ΑΔΑΜΑΝΤΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ Διαχειριστικῆς Ἐπιτροπῆς εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ ἐπὶ σειράν ἐτῶν διατελέσαντος Δημάρχου Ἀδάμ Ἀδάμαντος, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς Ε' ἢ Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἀρχαῖον ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Θέμα : «Σοφοκλῆς».

Ἀπενεμήθη ἐξ ἴσου εἰς τοὺς τελειόφοιτους Δημητριάδην Θεοφάνη τοῦ Μενελάου καὶ Κυπρῆ Παναγίωτην τοῦ Χριστοφῆ.

2. ΣΑΒΒΙΔΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς κ. Ἄννης Σαββίδου — Θεοδώρου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ τῆς Νίκου Σαββίδη, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ ἱστορικοῦ θέματος.

Θέμα κληρωθὲν : «Ποῖοι Παράγοντες Συνέβαλον εἰς τὴν Διατήρησιν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνότητος κατὰ τὴν Περίοδον τῆς Ἀγγλοκρατίας».

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Δημητρίου Ἀνδρέαν τοῦ Χαράλαμπος.

3. ΒΡΑΧΙΜΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἐλένης Ν. Βραχίμη, Ἐλένης Σαβ. Σαββίδου, Ἄδασ Χριστοδουλίδου καὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου Σ. Βραχίμη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ συγγραφέως Νίκου Σ. Βραχίμη, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀναφερομένου εἰς τὴν Νεοελληνικὴν Λογοτεχνίαν.

Θέμα : «Ἡ Ζωὴ καὶ τὸ Ἔργον τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη».

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

4. ΒΡΑΧΙΜΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῶν κ.κ. Ἐλένης Ν. Βραχίμη, Ἐλένης Σαβ. Σαββίδου, Ἄδασ Χριστοδουλίδου καὶ τοῦ κ. Ἀντωνίου Σ. Βραχίμη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου καθηγητοῦ καὶ συγγραφέως Νίκου Σ. Βραχίμη, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀναφερομένου εἰς τὴν Λογιστικὴν.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Στυλιανὸν Θεόδωρον τοῦ Χριστοφῆ.

5. ΚΑΤΣΟΥΡΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς εταιρείας «Ἀδελφοὶ Κατσούρη Λτδ», εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἰδρυτοῦ τῆς Ἐταιρείας Ἰωάννου Π. Κατσούρη, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος Ἐμπορικοῦ.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

6. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΜΠΟΡΙΚΟῦ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟῦ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ (€20)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε σημειώσει τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ Ἐμπορικά μαθήματα κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς φοιτήσεώς του/της, διαγωγὴν Κοσμιωτάτην καὶ διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον, τὴν ἰδιωτικὴν πρωτοβουλίαν καὶ τὸν ρόλον των εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς ἐλευθέρου κοινωνίας.

Ἀπενεμήθη ἐξ ἴσου εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου καὶ τὸν Δημητριάδην Θεοφάνη τοῦ Μενελάου.

7. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΝΟΡΘΩΣΕΩΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΩΝ ΗΡΩΙΚΩΣ ΠΕΣΟΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΑΤΤΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΠΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ Ε.Ο.Κ.Α. 1955 — 59 (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου «ΑΝΟΡΘΩΣΙΣ» εἰς μνήμην τῶν ἡρωικῶς πεσόντων μελῶν αὐτῆς καὶ μελῶν τῆς Ε.Ο.Κ.Α. Γρηγόρη Αὔξεντιου, Κυριάκου Μάτση καὶ Παναγιώτη Τουμάζου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α. 1955 — 59.

Θέμα κληρωθὲν : «Ποῖα Ἰδεώδη Ἐνέπνευσαν τὴν Ἐπανάστασιν τῆς 1ης Ἀπριλίου».

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Δημητριάδην Θεοφάνη τοῦ Μενελάου.

8. ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΗΛΙΑ Γ. ΠΑΠΑΚΤΡΙΑΚΟῦ» (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Γ. Παπακυριακοῦ εἰς μνήμην τοῦ ἡρωικῶς πεσόντος κατὰ τὸ ὄλοκάτωμα τοῦ ἀχυρῶνος τοῦ Λιοπετρίου ἀδελφοῦ του Ἡλία Γ. Παπακυριακοῦ, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν μαθητὴν/μαθήτριαν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων ὅστις/ἥτις ἤθελε διακριθῆ εἰς διαγωνισμόν ἐπὶ θέματος ἀνα-

φερομένου εις τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τῶν ἐτῶν 1955—59.

Θέμα κληρωθέν: «Ἡ Σημασία τῆς Πρώτης Ἀπριλίου διὰ τὴν Ἐξέλιξιν τοῦ Κυπριακοῦ

Ἑλληνισμοῦ».

Ἀπενεμήθη κατὰ τὴν Ἑορτὴν τῶν Γραμμάτων εἰς τὸν τελειόφοιτον Δημητριάδην Θεοφάνη τοῦ Με-
νελάου.

Β' ΕΠΙΔΟΣΕΩΣ ΚΑΙ ΔΙΑΓΩΓΗΣ

9. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΤ ΟΙΚΟΤ ΤΑΚΗ Κ. ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Τάκη Χριστοφίδη, ἐλεγ-
κτοῦ, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς
Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις θὰ ἐλάμβανε τὸν μεγαλύτερον
βαθμὸν εἰς τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα (Λογιστικὴν, Χη-
μείαν καὶ Οἰκονομικὰ Μαθηματικά) καὶ διαγωγὴν Κο-
σμιωτάτην.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γε-
ωργίου.

10. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΣΤΥΝΔΕΣΜΟΤ ΛΑΓΙ-ΟΝΣ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Λάιονς Ἀμμο-
χώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν τελειόφοιτον ὅστις/ἥ-
τις ἤθελε σημειώσῃ τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ
Ἐμπορικὰ καὶ τὴν Δακτυλογραφίαν.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γε-
ωργίου.

11. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΟΤ ΣΤΥΛΛΟΓΟΤ (€6)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου
τοῦ Β' Γυμνασίου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν
μαθήτριαν ὅστις/ἥτις ἤθελε λάβῃ τὸν μεγαλύτερον
γενικὸν βαθμὸν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς φοι-
τήσεώς του/της καὶ διαγωγὴν Κοσμιωτάτην.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γε-
ωργίου.

12. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΗΘΟΤΣ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗΣ (€3)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συνδέσμου Μητέρων Ἀμ-
μοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὴν καλλίστην τὸ ἦθος καὶ
ἀρετὴν τελειόφοιτον.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Μελιφρονίδου Θέμιν τοῦ Νι-
κολάου.

13. ΛΟΤΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Λοῦη Λου-
ῆου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρός του, ἀπονέ-
μεται εἰς τὸν/τὴν τελειόφοιτον ὅστις/ἥτις ἤθελε ση-
μειώσῃ τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ Ἑλληνικά,
Μαθηματικά καὶ Ἱστορίαν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔ-
τη τῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ φοιτήσεώς του/της.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γε-
ωργίου.

14. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΤ ΣΤΥΛΛΟΓΟΤ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΤ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Φιλοπτώχου Συλλόγου Ἀμ-
μοχώστου εἰς μνήμην τῶν εὐεργετῶν τοῦ Συλλόγου
ἀειμνήστων Νικολάου καὶ Θεογονώσας Μενόικου, ἀπο-
νέμεται εἰς τὸν/τὴν ἀριστον/ἀρίστην ἀπορον τελει-
όφοιτον.

Ἀπενεμήθη ἐξ ἴσου εἰς τὸν Κυρῶ Παναγιώ-
την τοῦ Χριστοφῆ καὶ τὴν Μελιφρονίδου Θέμιν τοῦ
Νικολάου.

15. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΣΤΥΛΛΟΓΟΤ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗ- ΔΕΜΟΝΩΝ ΔΙΑ ΤΟΤΣ ΠΡΩΤΕΥΣΑΝΤΑΣ ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΗΝ ΤΑΞΙΝ (ἐκ λιρῶν 5 δι' ἑκα- στον)

Τοῦτο ἀπονέμεται ὡς ἐξῆς:

Τάξις Α' Χατζηπασχάλης Κωνσταντίνος Ἀνδρέου γεν.
βαθμ. 19.7/11 — Τάξις Β' Γιαννίτσαρος Παρασκευ-
ᾶς Ἀνδρέου γεν. βαθμ. 19.1/11 — Τάξις Γ' Θεοκλῆς
Γεωργάκης Λουκά, Μπάκας Βασίλειος Σταύρου γεν.
βαθμ. 19.3/13 — Τάξις Δ' Τρικωμίτου Ἄρτεμις
Ἀνδρέου γεν. βαθμ. 18.11/12 — Τάξις Ε' Τζυρκαλι-
ῆ Σωτήρα Κυριάκου γεν. βαθμ. 19.3/13 — Τάξις
Στ' Παρπέρη Δήμητρα Γεωργίου γεν. βαθμ. 19.
12/15.

16. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΤ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κη-
δεμόνων τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται
εἰς τὸν μαθητὴν μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ
Ἀθλητικά.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν μαθητὴν τῆς Γ' τάξεως
Τζιαλλῆν Βασιλάκην τοῦ Πέτρου.

17. ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΚΩΣΤΑΚΗ Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ- ΝΟΤ» (€5.500 μίλς)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Μερίμνης καὶ
τοῦ Καθηγητικοῦ Συλλόγου εἰς μνήμην τοῦ μαθητοῦ
τῆς Στ' τάξεως τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1966—67 Κων-
σταντίνου Κωστάκη τοῦ Νικολάου, ὅστις ἀπέβισε
κατόπι μοιραίου τραυματισμοῦ εἰς μαθητικούς θαλασ-
σίους ἀγῶνας, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν μὲ τὴν κα-
λυτέραν ἐπίδοσιν εἰς τὸν κλασσικὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὰ
θαλάσσια ἀγωνίσματα.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν τελειόφοιτον Θεοκλέους Πε-
τράκην τοῦ Χαραλάμους.

18. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΜΑΡΙΑΣ Π. ΙΩΑΝΝΟΥΤ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς φιλομούσου μακαριτίδος Μαρίας Π. Ἰωάννου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου τῆς Παναγιώτη Ἰωάννου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε λάβει τὸν μεγαλύτερον βαθμὸν εἰς τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, Νέα Ἑλληνικά καὶ Ἱστορίαν.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

19. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ῬΟΤΑΡΙΑΝΟΥ ΟΜΙΛΟΥ (Ἀρχυροῦν Ἐπαθλον)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν τῆς Στ' τάξεως ὅστις ἤθελε προσφέρει ἀνιδιοτελῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸ σχολεῖόν του καὶ ἐπιδείξει ἀλτρουϊσμόν καὶ αὐταπάρησιν.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν Δημητριάδην Θεοφάνη τοῦ Μενελάου.

20. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΟΝΕΩΝ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΩΝ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Συλλόγου Γονέων καὶ Κηδεμόνων τοῦ Β' Γυμνασίου Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν ἀριστον/ἀρίστην τὸ ἦθος καὶ τὴν ἐπίδοσιν μαθητὴν /μαθήτριαν τοῦ Γυμνασίου ἀνεξαρτήτως τάξεως.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν τελειόφοιτον Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

21. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΜΙΧΑΛΑΚΗ ΘΩΜΑΪΔΗ (τόκος κατατεθέντος κεφαλαίου £300)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς κ. Βαλεντίνης Θωμαΐδου καὶ τοῦ κ. Ἰγνατίου Θωμαΐδη εἰς μνήμην τοῦ συζύγου καὶ ἀδελφοῦ των Μιχαλάκη Θωμαΐδη, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν τελειόφοιτον ὅστις/ἥτις ἤθελε σημειώσει τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ Ἐμπορικά.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

22. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΚΕΑΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ΚΕΑΝ Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν μαθητὴν ἢ τὴν μαθήτριαν τῆς Γ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε σημειώσει τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς ἅπαντα τὰ μαθήματα τῆς τάξεώς του/της.

Ἀπενεμήθη ἐξ ἴσου εἰς τοὺς Θεοκλῆ Γεωργάκη τοῦ Λουκά καὶ Μπάκαν Βασιλείον τοῦ Σταύρου.

23. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΑΒΡΑΑΜ (βιβλία)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Παναγιώτη Ἀβραάμ, Διευθυντοῦ τῆς ἐταιρείας «Πολίτης καὶ Ἀβραάμ» Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τοὺς/τὰς τρεῖς μαθητὰς/μα-

θητριάς τῆς Γ' τάξεως οἵτινες /αἵτινες ἤθελον συγκεντρώσει τὴν μεγαλύτεραν βαθμολογίαν.

Ἀπενεμήθη εἰς τοὺς Θεοκλῆ Γεωργάκη τοῦ Λουκά, Μπάκαν Βασιλείον τοῦ Σταύρου καὶ Κουζαρίδην Ἰωάννην τοῦ Ἀνδρέου.

24. ΜΟΤΡΟΤΖΕΙΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀειμνήστου Γεωργίου Μουρούζη, Α' Γυμνασιάρχου Ἀμμοχώστου καὶ καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γυμνασίου Ἀμμοχώστου εἰς μνήμην αὐτοῦ, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν τελειόφοιτον μαθητὴν / μαθήτριαν τὸν/τὴν ἔχοντα / ἔχουσαν ἀριστον ἦθος καὶ τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὰ Ἀρχαῖα Ἑλληνικά, Νέα Ἑλληνικά καὶ Ἱστορίαν κατὰ τὰ τρία τελευταῖα ἔτη τῆς φοιτησῆώς του/της.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

25. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ «ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΦΕΛΛΑ» (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποθανόντος ἀειμνήστου Γυμνασιάρχου Χαραλάμπους Φελλά εἰς μνήμην αὐτοῦ, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν μαθητὴν/μαθήτριαν τῆς Στ' τάξεως ὅστις/ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὴν μεγαλύτεραν βαθμολογίαν εἰς τὸ μάθημα τῶν Μαθηματικῶν καὶ διαγωγὴν Κοσμιωτάτην.

Ἀπενεμήθη εἰς τὴν Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου.

26. ΒΡΑΒΕΙΟΝ Α' ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΚΟΤ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΥ (€10)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Α' Συνεργατικοῦ Παντοπωλείου Ἀμμοχώστου, ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν τελειόφοιτον ὅστις/ἥτις ἤθελε συγκεντρώσει τὴν μεγαλύτεραν βαθμολογίαν εἰς τὰ Ἀγγλικά καὶ Γαλλικά καὶ διαγωγὴν Κοσμιωτάτην.

Ἀπενεμήθη ἐξ ἴσου εἰς τὰς Παρπέρη Δήμητρα τοῦ Γεωργίου καὶ Κυθραιώτου Ἀννίταν τοῦ Χριστοῦ.

27. ΒΡΑΒΕΙΟΝ «ΝΕΑΣ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ» (€5)

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀθλητικοῦ Σωματείου «Νέα Σαλαμίς», ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν ἀθλητὴν/ἀθλήτριαν μὲ τὴν καλύτεραν γενικὴν ἐπίδοσιν.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν μαθητὴν τῆς Δ' τάξεως Ἀρτέμην Γεωργίου τοῦ Χριστοῦ.

28. ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ «ΕΥΡΗΚΑ»

Ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τῆς ἐταιρείας «ΕΥΡΗΚΑ», ἀπονέμεται εἰς τὸν/τὴν μαθητὴν/μαθήτριαν τῆς Δ' τάξεως μὲ τὴν μεγαλύτεραν ἐπίδοσιν εἰς τὸ μάθημα τῆς Τέχνης.

Ἀπενεμήθη εἰς τὸν Χριστοφόρου Χριστόν τοῦ Ἠλία.

ΟΝΟΜΑΤΑ ΕΠΙΤΥΧΟΝΤΩΝ ΕΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

THE LONDON CHAMBER OF COMMERCE

BOOK - KEEPING

SPRING EXAMINATION

INTERMEDIATE

Καραγιώργη Ντίνα
Διάκου Κωνσταντία

Παρπέρη Δήμητρα
Στυλιανού Θεόδωρος

ELEMENTARY

Χαραλάμπους Πορφύριος
Νικολέττης Ἀντώνιος
Τρεμετουσιώτου Φροσούλα
Μουσουλιώτης Γεώργιος
Νικολάου Γεώργιος
Νικολάου Χριστάκης
Ἰωακείμ Ἰωακείμ
Παπαηλία Ἀνδρούλα
Φωτίου Γεωργία
Βασιλείου Πολυξένη
Χατζηπασγάλη Γεωργία
Πιερῆ Ἐλένη
Σαββίδου Δέσπω
Περιστιάνη Ἀνδρούλα
Πολυδώρου Δώρα
Σιμητρᾶ Ἀνδρούλα
Χατζηλοῖζου Ἀντώνιος
Μάγος Φῶτος
Χρίστου Ἐπαμεινώνδας
Καλλῆ Σταῦρος
Ἀγρότης Δημητράκης
Παναγῆ Βασιλικῆ
Χριστοφόρου Γεώργιος

with
distinction

Παναγιώτου Παναγῆς
Προδρόμου Παναγιώτης
Στασουλλῆ Μηλίτσα
Φωτίου Κυριακῆ
Πόστατζη Τασούλα
Τριανταφυλλίδου Κωνσταντία
Χρίστου Μαρία
Στυλιανού Θεοδώρα
Χατζηγιάννη Λένα
Παπαϊωάννου Μαρία
Ἀγγελῆ Ἀνδρούλα
Θεοδώρου Βαρβάρα
Λορτζές Μάρκος
Ἐλευθερίου Γεώργιος
Ἰωάννου Γιαννῆς
Εὐθυμίου Εὐθύμιος
Ζενιέρης Δημήτριος
Ἰωάννου Γιαννάκης
Ἡροδότου Παναγιώτης
Κίζας Δημήτριος
Κωνσταντίνου Χρίστος
Παπακώστα Μαίρη

SUMMER EXAMINATION

INTERMEDIATE

Πολυκάρπου Ἀμαλία
Συμεοῦ Θέκλα
Τζυρκαλλῆ Σωτήρα
Τσίρη Καλλιόπη
Φάρκωνα Ἀντώνια
Χατζηγεωργίου Φλώρα
Χατζηθεοχάρους Ἀνδρούλα
Κατσαντώνης Ἀντώνης
Νικολάου Χριστάκης
Πιπερίδης Μάριος
Τσίγκης Ἀχιλλέας
Χαραλάμπους Πορφύριος
Παπαηλία Ἀνδρούλα
Παναγιώτου Σπυρούλα

Κωστή Παναγιώτα
Κονῆ Ἀνδριανῆ
Κοκκίνου Παναγιώτα
Κάρουλα Μαρία
Ἡλιώτου Ἀργυρούλα
Ζεμενίδου Χριστίνα —
Ζάρπα Ντίνα
Δημητριάδου Φωτούλα
Γιασεμῆ Ἄννα
Ἀλκιβιάδου Φλώρα
Κωνσταντινίδου Ἐλένη
Παναγῆ Στέλλα
Χρίστου Ἐπαμεινώνδας

ELEMENTARY

Χατζηπασγάλη Άννίτα	} with } distinction	Κίζα Έλενη
Χριστοφόρου Μάγδα		Κοντόλουκα Άνδρούλα
Χριστοφόρου Εὐφροσύνη		Κοντοῦ Θεοδοσία
Τρικωμίτου Ἄρτεμις		Κούρτης Μόδεστος
Περίδου Φοίβη		Λόρδος Δημήτριος
Ζαχαρίου Κώστας		Μουκτάρης Κώστας
Χριστοφόρου Χρῖστος		Οἰκονόμου Βαρνάβας
Χατζηγιάννης Γιαννάκης		Νικολάου Νίκος
Χατζηγιάννης Μιχαήλ		Λαζάρου Κωστάκης
Παύλου Παῦλος		Κωνσταντινίδης Ἄνδρέας
Παρπέρη Παναγιώτης		Παναγιώτου Παναγιώτης
Κονῆ Παντελῆς		Σάρδαλου Γεώργιος
Κωνσταντίνου Χρῖστος		Χατζηστεριώτης Τοφαλῆς
Πιερῆτις Ἄνδρέας		Ἄλεξάνδρου Ἄνδρέας
Δημητρίου Ἑλλάς		Ἄνδρέου Γεώργιος
Παναγῆ Κίκα		Ἄνδρέου Χαράλαμπος
Λοττάρη Ἀγγέλα		Ἄντωνίου Ἰωάννης
Κωνσταντίνου Μαρία		Ἀρτέμη Γεώργιος
Κυθραιώτου Ἄννα		Γιωργαλλῆ Θεόδωρος
Κουλλαπῆ Χαράλαμπία		Δημητρίου Θεόδωρος
Κυριάκου Εἰρήνη		Ἡλία Ἀντώνης
Λοῖζου Θεοδώρα		Θεοχάρους Ἰωάννης
Μαυρίδου Ἄνδρούλα		Ἰακώβου Κώστας
Μελανίδου Ἰωάννα		Πράστίτου Μαρία
Μελετίου Κατίνα		Σοφούλη Ἑλλη
Μιχαήλ Ἑλένη		Στυλιανοῦ Ἑλένη
Παναγῆ Ἑλενα		Σωτηρίου Νίκη
Παντελῆ Εὐαγγελία		Χρῖστου Ἄνδρούλα
Παττίχη Καλλισθένη		Ρούθα Παρασκευῆ
Κυπρῆ Σωτηρούλα		Παναγῆ Ἄννα
Ἀρέστη Ἄνδρούλα		Κουμπάρης Παναγῆς
Γρηγορίου Βαθούλα		Εὐθυμίου Εὐθύμιος
Θεμιστοκλέους Θέμις		Κολόμβου Ἀνδριανῆ
Θεοδώρου Εὐτυχία	Παναγιώτου Σπυρούλα	
Κάκκουρα Εὐφροσύνη	Τουσούνα Εὐα	
Καλλῆ Ἄνδρούλα		

TYPEWRITING

Χρυσοστόμου Εὐτυχία

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Παρπέρη Δήμητρα

ALLIANCE FRANCAISE

CERTIFICAT DE LANGUE FRANCAISE

Περίδου Φοίβη
Μαρκουλίδου Χριστίνα

Δ Ε Ξ Ι Ω Σ Ι Σ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1971, 11 Π. Μ.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

I

1. Ἀθάνατη Ἑλλάδα
(Κοκκίνου)	ἄσμα ὑπὸ τῆς Χορωδίας τοῦ Γυμνασίου.
Διευθύνει ἡ δ. Δ. Μουζούρη.
2. Εἰσαγωγικὴ Ὁμιλία	ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Σπ. Σωτηροπούλου
3. Ὁμιλία	ὑπὸ τοῦ τελειοφοίτου μαθητοῦ
Θεοφάνους Δημητριάδη
4. Κύπρος
(Κ. Παλαμᾶ)	ἀπαγγελία ὑπὸ τοῦ τελειοφοίτου μαθητοῦ
Κωστάκη Ἀντωνίου
5. Προσφώνησις	ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Μαυροκορδάτου, Προέδρου τοῦ
Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου Γονέων
καὶ Κηδεμόνων τῶν Μαθητῶν
τοῦ Β' Γυμνασίου
6. Προσφώνησις καὶ Ἐπίδοσις
Ἀναμνηστικῆς Ἀργυρᾶς Πλακᾶς	ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου κ. Σπ. Σωτηροπούλου
7. Ταῦγετος
(Δημοτικὸ)	ἄσμα ὑπὸ τῆς Χορωδίας τοῦ Γυμνασίου.
Διευθύνει ἡ δ. Δ. Μουζούρη.
8. Καλῶς τους, Καλῶς ἤρτετε
(Δ. Θ. Λιπέρτη)	ἀπαγγελία ὑπὸ τῆς μαθητρίας τῆς Δ' τάξεως
Κάλιας Κοντοῦ
9. Ἀντιφώνησις	ὑπὸ τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ
κ. Ἀλεξάνδρου Διαμαντοπούλου

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

II

Δεξίωσις, Ἐθνικοὶ Χοροὶ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Κυρίες, Δεσποινίδες και Κύριοι,
Αγαπητοί Μαθηταί και Μαθήτριαι,

«Αξιοῦμεν ἔνωσιν καὶ μόνον ἔνωσιν», διεκήρυξαν μὲ πόνον ἀλλὰ καὶ μὲ ἐθνικὴν πίστιν καὶ ὑπερηφάνειαν οἱ ἀλύτρωτοι Ἕλληνες τῆς Κύπρου τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1950. «Αξιοῦμεν ἔνωσιν καὶ μόνον ἔνωσιν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος», ἐβροντοφώνησαν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην οἱ Ἕλληνες τῆς Μεγαλονήσου μας πρὸς τὴν κυρίαρχον Δύναμιν. Πάντες οἱ δυνάμειοι νὰ προσέλθουν εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς κατέκλυσαν τὸν χώρον αὐτῶν καὶ οὕτως, ἐκ τῶν ἐχόντων δικαίωμα ψήφου, ποσοστὸν 95,7% ἤξιωσε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του εἰς τὰς δέλτους τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐθναρχούσης Κυπριακῆς Ἐκκλησίας διενεργηθέντος ἐνωτικῶν Δημοψηφίσματος τὴν Ἐνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Μητρὸς Ἑλλάδος.

Ὅμως, ὅταν τὸ ἀποτέλεμά του ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ τότε ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου τοῦ Β' πρὸς τὸν Ἀγγλὸν κυβερνήτην Σέρ Ἀντριου Ράιτ, οὗτος ἠρνήθη νὰ ἀναγνωρίσῃ αὐτό, προσθέσας ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἐνώσεως ἦτο κλειστὸν, δηλ. ἀνύπαρκτον, διὰ τὴν Μεγάλην Βρετανίαν.

Καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ Ἕλληνες κατόπιν ἀγῶνων μετὰ πέντε ἔτη νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ὄπλα καὶ ἔγραψαν καὶ πάλιν οἱ ὀλίγοι, διὰ τοῦ ἠρωισμοῦ, τῆς αὐτοθυσίας καὶ τῶν ὀλοκαυτωμάτων των, τὸ ἀπαράμιλλον εἰς δόξαν καὶ λαμπρότητα πρόσφατον κυπριακὸν ἔπος, καταισχύναντες τοὺς πολλοὺς.

Καὶ ἡ ἠττηθεῖσα εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς κρατοῦσα Δύναμις, διαθέτουσα μεγάλην ἐμπειρίαν εἰς τὴν ὑποὺλον παρασκηνακὴν δρᾶσιν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀνόμων συμφερόντων της, ἐπεστράτευσεν ἐναντίον ἡμῶν ὅλας τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις, ἐξάψασα ἐπικινδύνως τὴν ἀκόρεστον τουρκικὴν βουλμίαν καὶ περιπλέξασα τὸ ἐνωτικὸν ζήτημά μας τόσον, ὥστε νὰ εὐρισκώμεθα σήμερον εἰς τὴν τραγικὴν θέσιν τοῦ συνεχοῦς ἐκβιασμοῦ πρὸς ἀπάρηξιν τοῦ ἱεροῦ καὶ ἀπαραγράπτου δικαίωματος τῆς ἐνώσεώς μας μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

Διερχόμεθα ὄντως χαλεπὰς ἡμέρας σήμερον. Ὅμως οὐδέποτε πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι αἱ δοκιμασίαι αἰετοτε ὑπῆρξαν σύντροφοι τῇ Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ τῆς βασάνου τούτων τραγικὸν μεγαλεῖον αὐτῆς, μοναδικὸν εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ἀγῶνα δύσκολον καλούμεθα νὰ ἀγωνισθῶμεν σήμερον πάντες. Τὸ μῆνυμα τῆς σωτηρίας καὶ τῆς νίκης, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἱστορίας μας καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς Μεγάλης Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, οὕτινος τὴν ἑκατοστὴν πεντηκοστὴν ἐπέτειον ἐορτάζομεν ἐφέτος, συνοψίζεται μόνον εἰς δύο λέξεις, εἰς τὰς λέξεις «ἐνότης - πίστις». Περисσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην ἐποχὴν ἠνωμένοι ὀφείλομεν νὰ ἀγωνισθῶμεν ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν μας, ἔχοντες ἀκλόνη-

τον πίστιν εἰς τὴν δικαίωσιν καὶ κατίσχυσιν τοῦ ἀγῶνός μας. Οἱ Τουρκομάχοι ἀγωνισταὶ τοῦ 1821 ἐνίκων, ὅταν ἦσαν ἠνωμένοι, διότι ἐπίστευον εἰς τὸν ἀγῶνά των. Τὸ σύνθημά των «Ἐλευθερία ἢ Θάνατος» καταδεικνύει τὸν μέγιστον βαθμὸν τῆς πίστεώς των. Καὶ ἡμεῖς θὰ φέρωμεν εἰς ἐπιτυχῆς πέρας τὸν σήμερον διεξαγόμενον ἀγῶνα, ἂν εἰμεθα ἠνωμένοι καὶ πιστεύωμεν ὅτι οὗτος εἶναι δίκαιος, ἱερός, ἅγιος καὶ ἔχει ἐν καὶ μοναδικὸν τέρμα, τὴν ἔνωσιν καὶ μόνον τὴν ἔνωσιν τῆς μαρτυρικῆς Μεγαλονήσου μας μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Οἰαδήποτε ἄλλη λύσις θὰ εἶναι θνησιγενὴς καὶ καταστρεπτικὴ διὰ τὸν Κυπριακὸν Ἑλληνισμόν.

Καὶ ἂν ἡ ἠγεσία μας διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος ἐξηναγκάσθῃ νὰ μεταθέσῃ προσωρινῶς τὸ αἶτημα τῆς ἐνώσεως, διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ πρὸ πάντων διὰ τὴν μαθητιῶσαν ἑλληνικὴν νεότητα παραμένει ἀναλλοίωτον καὶ ἀμετακίνητον τοῦτο.

Εἰς τὸ παρελθὸν εὐρέθησαν Ἕλληνες οἴτινες, παρασυρθέντες ἐκ τῆς προσωρινῆς βοηθείας τῶν ξένων πρὸς τὴν Κύπρον, ἐπίστευσαν ὅτι δύναται ἡ μικρὰ Νῆσός μας νὰ ζήσῃ μόνη της ὡς πολιτειακὴ ὀντότης. Σήμερον ὅμως, ὅτε ὁ νόμος ὁ διέπων τὰς σχέσεις τῶν κατοίκων τῶν τροπικῶν δασῶν εὐρίσκεται ἐν ἐξάρσει καὶ ἐχθροὶ ὑποῦλοι καὶ αἰμοδιηεῖς καπηλεύονται τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ εὐρίσκονται διαρκῶς ἀπειλητικοὶ πρὸ τῶν πυλῶν μας, τρίζοντες τοὺς ὀδόντας καὶ κραδαίνοντες τὰς μαχαίρας των ἐναντίον μας, οὐδεὶς νουνεχῆς ἐπιτρέπεται νὰ πιστεῦῃ τοῦτο. Τὰ γεγονότα τῆς τελευταίας ὀκταετίας ἀπέδειξαν ὅτι Κύπρος ἄνευ Ἑλλάδος εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ ξένη βοήθεια προσεφέρετο ἐφ' ὅσον δι' αὐτῆς ἐξυπηρετοῦντο καὶ τὰ συμφέροντα τῶν ξένων. Σήμερον οὐδεὶς μᾶς προσφέρει βοήθειαν ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, ἥτις ἐκ μητρικοῦ χρέους συνεχίζει νὰ προσφέρῃ αὐτὴν ἀνιδιοτελῶς, χωρὶς νὰ διστάξῃ, ἂν αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσουν, τὰ πάντα χάριν ἡμῶν νὰ θυσιάσῃ.

Δὲν εἶναι λοιπὸν εὐσεβὴς πόθος ἡ ἔνωσις, ἀλλὰ μοναδικὴ ἐπιταγὴ τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν ἐπιβίωσιν μας.

Ἐπομένως, ἂν εἰς τὸ παρελθὸν ἡ ἔνωσις ἦτο αἶτημα φυσικὸν καὶ ἱστορικόν, αἶτημα τῆς λογικῆς, τῆς ἀληθείας, αἶτημα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνειδήσεως, σήμερον κατέστη ἐπιτακτικὸν αἶτημα καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιβιώσεώς μας.

Αὐτὴν τὴν ἱστορικὴν ἀλήθειαν ἐκήρυξαν πρὸ 21 ἐτῶν οἱ Ἕλληνες τῆς Κύπρου διὰ τοῦ ἐνωτικῶν Δημοψηφίσματός των, τὸ ὁποῖον ἐορτάζομεν σήμερον.

Περὶ τούτου θὰ μᾶς ὁμιλήσῃ ὁ μαθητὴς τῆς Στ' τάξεως Δημητριάδης Θεοφάνης, τὸν ὁποῖον καλῶ ὀπως λάβῃ τὸν λόγον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ Κ. Γ. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΥ

Με αίσθήματα χαρᾶς καὶ ἐθνικῆς συγκινήσεως χαρετίζομεν, ἐκ μέρους τοῦ Συνδέσμου Γονέων τοῦ Γυμνασίου τούτου, τὴν παροῦσα συγκέντρωσι.

Θερμὰ συγχαίρομε τὸ Σχολεῖο μας γιὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς τιμητικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως στὴν ὁποία καὶ ἡμεῖς δλόψυχα συμμετέχομε.

Ἀποτελεῖ αὐτὴ τὴν ἐκπλήρωσιν ἑνὸς ἐθνικοῦ χρέους καὶ τὴν ἐξωτερίκευσιν τῆς βαθειᾶς εὐγνωμοσύνης μας πρὸς τοὺς ἀνδρείους Ἑλληνας ἀδελφούς, οἱ ὅποιοι στὸ κάλεσμα τῆς κινδυνεύουσας Κύπρου, σὰ νέοι Ἀκροῖτες, ἔσπευσαν νὰ τὴν ὑπερασπίσων ἀπὸ τὴν ἐπιβουλὴν τοῦ νεοβάρβαρου ἐπιδρομέα.

Μεγάλο ἦταν τὸ ὄφελος ἀπὸ τὸν ἐρχομὸν των στὴν Κύπρον. Γιατὶ οἱ Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ ἐνεφύσησαν καινούργια πνοὴ στὰ ἀγωνιζόμενα Κυπριακὰ νεῖα καὶ ὀργάνωσαν τὴν ἄμυναν τοῦ νησιοῦ μας κατὰ τέτοιον θαυμαστὸν τρόπον, ὥστε νὰ γίνῃ τοῦτο φρούριον ἀπόρρητον.

Ὅταν δὲ τὸ κάλεσε ἡ περίστασις, σφράγισαν τὴν προσφορὰν των αὐτὴ καὶ μετὰ τὸ αἷμα των, μετὰ τὸ ὁποῖον πότισαν τὰ χῶματα τῆς Τηλλυριᾶς, τῆς Ἀμυροχώστου καὶ ἄλλων μερῶν τοῦ μαρτυρικοῦ νησιοῦ μας.

Ἐγίνε ὁμως τὸ αἷμα τοῦτο ἀκόμα ἕνας δεσμὸς πὸν ἔνωσε πρὸς στενὰ τὴν Κύπρον μετὰ τὴν μᾶν Ἑλλάδα.

Πέραν τούτου ὁμως ὁ ἐρχομὸς τῶν Ἑλλήνων ἀδελφῶν στὴν Κύπρον ἔχει καὶ ἄλλη ἐθνικὴ σημασία.

Ἐγγυᾶται αὐτὸς πὸς ἡ Ἐνωσιν τῆς Κύπρου μετὰ τὴν Ἑλλάδα ὁποσδήποτε θὰ πραγματοποιηθῇ, γιατί

οἱ Ἑλληνες ἀξιωματικοὶ τὴν Ἐνωσιν ἔταξαν σὰν ἀμετάθετον σκοπὸν τῆς ἐδῶ παρουσίας των.

Ἀκριβῶς δὲ θεωροῦμε πολὺ ἐπιτυχήν καὶ ἐπίκαιρον τὴν ὀργάνωσιν τῆς τιμητικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως σήμερον, ὅτε εἶναι ἡ ἐπέτειος τοῦ Ἐνωτικοῦ Δημοψηφίσματος. Ἡ σύμπτωσις αὐτὴ τονίζει τὴν ὁμοθυμίαν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ἡ παρουσία τέλος τῶν τιμημένων Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν στὸ Γυμνάσιόν μας πολὺ θὰ ὠφελήσῃ τοὺς τροφίμους του.

Τοὺς δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ θυμηθῶν τὴν ἐνδοξὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, διαλεχτὸν τμῆμα τοῦ ὁποίου ἀποτελοῦν οἱ τιμώμενοι ἀξιωματικοὶ καὶ νὰ ἀντλήσων ἀπ' αὐτὴν διδάγματα φιλοπατρίας καὶ αὐτοθυσίας γιὰ χάριν τῶν ἰδανικῶν τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Ἀσφαλῶς δὲ τὰ διδάγματα αὐτά, μαζί μετὰ τὴν καθ' ὅλα ἄρτια ἑλληνοχριστιανικὴ ἀγωγήν πὸν τοὺς δίνει τὸ Σχολεῖόν μας, θὰ τοὺς βοηθήσων νὰ γίνων οἱ ἀξιοὶ Ἑλληνες τῆς αἰῶνος, οἱ ὅποιοι θ' ἀγωνισθῶν γιὰ νὰ δημιουργήσων μιὰ Ἑλλάδα πολὺ πρὸς μεγάλην, μιὰ Ἑλλάδα πολὺ πρὸς τρανήν, πὸν νὰ περιλαμβάνῃ τοὺς κόλπους τῆς ὅλας τὰ παιδιὰ τῆς.

*Κύριε Στρατιωτικὴ Διοικητᾶ,
Κύριοι Ἑλληνες Ἀξιωματικοί,*

Μεγίστης σπουδαιότητος ἐθνικὸν ἔργον ἐπιτελεῖτε ἐδῶ στὴν Κύπρον. Γι' αὐτὸ ἀπεραντὴ εἶναι καὶ ἡ ἐχτίμησις μετὰ τὴν ὁποία σᾶς περιβάλλομε καὶ αἰῶνια θὰ παραμείνῃ ἡ εὐγνωμοσύνη ὅλων μας.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ

Κύριε Διοικητᾶ,

Κύριοι Ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐνδόξου Στρατοῦ μας,

Σᾶς προσεκαλέσαμεν εἰς τὸν σημερινὸν ἑορτασμόν μας, διὰ νὰ ἐκφράσωμεν ἀπ' ἑνὸς μὲν τὴν χαρὰν μας διὰ τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσίαν σας, ἀπ' ἑτέρου δὲ τὰς εὐχαριστίας μας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς σᾶς καὶ δι' ἡμῶν πρὸς σίμπαντα τὸν δαφνοστεφανωμένον Στρατόν μας διὰ τὴν ὄντως ἀνεκτίμητον προσφορὰν του σήμερον τόσον εἰς τὴν Μητέρα Πατρίδα, ὅσον καὶ εἰς τὴν μαρτυρικὴν Μεγαλόνησόν μας.

Δάκρυα χαρᾶς καὶ εὐγνωμοσύνης ἀναβλύζων ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν μας, ὅταν ἀναλογιζόμεθα ὅτι ἡ μητέρα Πατρίς, παρὰ τὰς ἰδικὰς τῆς δυσκολίας εἰς τὴν μεγάλην προσπάθειαν τῆς σημερινῆς ἀνασυγκροτήσεώς της, ὑπέκρινε εἰς τὴν φωνὴν τοῦ χρέους καὶ ἀψηφοῦσα δαπάνας καὶ θυσίας, εἰς ὥρας μεγάλης ἰδικῆς μας δοκιμασίας ἔστειλε σᾶς καὶ τόσους ἄλλους πρὸς ἡμῶν ἐπιλέκτους Ἀξιωματικούς τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεών της, ὅχι μόνον διὰ νὰ δημιουργήσων καὶ νὰ στε-

λεχώσων τὴν Ἐθνοφυροράν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ νὰ προτάξων τὰ γενναῖα στήθη σας εἰς τὸν ἐχθρὸν ὡς προστατευτικὰς ἀσπίδας ἡμῶν, ἡγούμενοι τῶν Ἐθνοφυρορῶν μας καὶ, ἂν αἱ περιστάσεις ἀπαιτήσων, προσφέροντες ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν σας διὰ τὴν ζωὴν μας.

Ἦλθατε νὰ προσασπίσων τὸπον ἑλληνικὸν ἀπὸ τῆς αὐγῆς τῆς ἱστορίας μας, ὅστις ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει εἰσέτι τὴν καταλυτικὴν μανίαν τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων τῆς βίας καὶ τοῦ ἀραρισμοῦ. Ὡς θὰ ἔχετε διαπιστώσει, εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ κατάλοιπα τῶν κατὰ καιροὺς κατακτητῶν εἶναι περισσότερα παντὸς ἄλλου ἑλληνικοῦ χώρου. Πρὸς Θεοῦ, μὴ θεωρήσων τοῦτο μειωτικὸν τῆς ἑλληνικότητός του. Ἀπεναντίας, ἡ περίσσεια αὐτῆς τῶν ξένων τούτων στοιχείων ἐξαιρεῖ ἔτι περισσότερον τὴν δύναμιν τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεώς του. Κάτωθεν τῆς τέφρας τῶν ξένων καταλοίπων ἐκπληκτος ὁ προσεκτικὸς ἐρευνητῆς θὰ ἀνακαλύρῃ ζώσας ἀναλλοιώτους τὰς ἀρετὰς τῆς φυλῆς μας. Διὰ τοῦτο δικαιούμεθα μετὰ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας νὰ ἐπα-

ναλάβωμεν τὸ λεχθέν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ: Τὸ ὄραϊο, πολύπαθο αὐτὸ νησί πολλοὺς ἀφέντες ἄλλαξε, ὅμως δὲν ἄλλαξε καρδιά και ἡ ἑλληνική ψυχὴ δὲν ἔσθησε σ' αὐτὸ και ζῆ και ζῆ και ζῆ. Εἶναι λοιπὸν ἄξιον τῆς μητρικῆς στοργῆς και προστασίας.

Ζῶντες ἐν μέσῳ συνεχῶν ἀπειλῶν κλείομεν τὴν νύκτα τοὺς ὀφθαλμοὺς μας γνωρίζοντας ὅτι σεῖς ἀγρυπνεῖτε διὰ τὴν ἰδικήν μας προστασίαν. Ἡ ἐδῶ παρουσία σας γεννᾷ εἰς ἡμᾶς τὸ εὐχάριστον αἶσθημα τῆς ἀσφαλείας και παρέχει ἐγγύησιν πραγματώσεως τοῦ προαιωνίου πόθου τῆς ΕΝΩΣΕΩΣ. Διὰ τοῦτο, ὅσα εὐχαριστῶ και ἂν σᾶς εἴπωμεν, δὲν θὰ δυνηθῶμεν νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν ὅσα αἰσθανόμεθα διὰ σᾶς. Χάρις εἰς σᾶς ζῶμεν και ἐσμέν και κινούμεθα.

Θεωροῦμεν τὴν σημερινὴν ἐπίσκεψίν σας τιμὴν διὰ τὸ Γυμνάσιόν μας, ἀλλὰ και εὐκαιρίαν πρὸς ἐπίδειξιν τοῦ ἐν αὐτῷ συντελουμένου ἔργου ἀπὸ μορφω-

τικῆς και ἐθνικῆς ἀπόψεως. Οἱ συνάδελφοί μου και ἐγώ, παραλλήλως πρὸς τὴν παροχὴν γνώσεως, ἐπιδιώκομεν νὰ πλάσωμεν χρηστοὺς ἀνθρώπους, καλοὺς χριστιανοὺς και Ἕλληνας ἀξίους τῶν προσδοκιῶν τῆς πατρίδος. Ἐχομεν δὲ λόγους νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὸ ἔργον μας φέρει καρποὺς καλοὺς.

Ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος και τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας ἀπεφάσισαν ὅπως, εἰς ἀνάμνησιν τῆς σημερινῆς ἐπισκέψεώς σας και εἰς ἐνδειξιν τιμῆς και εὐγνωμοσύνης, προσφέρουν εἰς ὑμᾶς τὴν ἀργυρὰν αὐτὴν πλάκα, φέρουσαν ἀνάγλυφον παράστασιν τοῦ δικεφάλου ἀετοῦ, προσφιλοῦς εἰς ὅλους τοὺς Ἕλληνας και ἰδιαίτατα εἰς τοὺς ἀλυτρώτους συμβόλου ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ὑπομνησκοντος εἰς αὐτοὺς τὸ ἔνδοξον παρελθὸν και ἐπαγγελ-λομένου ἐλεύθερον και εὐδαίμον τὸ μέλλον.

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ

Ἀξιότιμε Κύριε Γυμνασιάρχα,

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε

τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

Συνδέσμου Γονέων και Κηδεμόνων,

Ἀξιότιμοι Κυρίαί, Δεσποινίδες και Κύριοι,

Μαθηταὶ και Μαθήτριάι,

Ἐπάρχουν στιγμῆς πνευματικῆς ἀνατάσεως και ἠθικῶν ἐξάρσεων, πού ὁ ἀνθρώπος ἐγκαταλείπει τὸν χῶρον εἰς τὸν ὁποῖον συνήθως ζῆ, κινεῖται και σκέπτεται, γιὰ νὰ ξεφύγῃ πολὺ ἀπ' αὐτὸν και νὰ φθάσῃ στὸν θεῖον χῶρον τοῦ Ὀλύμπου ἢ νὰ σταθῇ ὑπερήφανα πλάι στὸν Κολοκοτρώνη.

Εἶναι οἱ στιγμῆς αὐτὲς πού ὁ Ἕλληνας, συναισθηματικὰ πλούσιος και καλλιεργημένος, ξεπερνᾷ τὴν δυνατότητάς του και γίνεται ἥρωας και ἡμίθεος.

Τέτοιες στιγμῆς ζήσαμε σήμερον κατὰ τὴν σεμνὴν αὐτὴν τελετὴν και εὐχαριστοῦμε γι' αὐτὸ τοὺς προλαλήσαντας και ὅλους τοὺς παρευρισκομένους.

Ἀξιότιμε Κύριε Γυμνασιάρχα,

Εἶμεθα ὄντως ὑπερήφανοι, γιὰ τὴν Ἐπιτελεσθεῖσα, ἢ Πατρίς, μᾶς ἐπεφύλαξε τὴν τιμὴν νὰ μᾶς ἐμπιστευθῇ τὴν ἀμυναν αὐτοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου, εἶμεθα ὁμως και εὐγνώμονες πρὸς Αὐτήν, γιὰ τὴν μᾶς ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑποστοῦμε ἓνα ἠθικοεθνικὸν ἀναβάπτισμα ἀπὸ τὴν πατριωτικὴν ἀρετὴν τῶν Ἑλλήνων τῆς Κύπρου.

Οἱ μακροαῖοι ἀγῶνες τοῦ Κυπριακοῦ Ἑλληνι-

μοῦ γιὰ τὴν Ἐνωσὴν μετὰ τὴν Μητέρα Πατρίδα μετὰ ἀποκορύφωμα τὸν πρόσφατον και ἀνεπανάληπτον εἰς μεγαλεῖον Ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α. τὸν ἔχουν καταστήσει τὸ ἐκλεκτότερον τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, πρὸ τοῦ ὁποῖου τὸ Πανελλήνιον κλίνει τὸ γόνυ αἰσθανόμενον ῥιγὴν ἐθνικῆς ὑπερηφανείας.

Παρακαλῶ θερμῶς, κ. Γυμνασιάρχα, νὰ δεχθῆτε, Σεῖς και ὁ Καθηγητικὸς Σύλλογος τοῦ Γυμνασίου, τὰ θερά μου συγχαρητήρια διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ὑφ' ὑμῶν ἐθνικὸν ἔργον, καλλιεργοῦντες τὸν νοῦν και τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλληνοπαίδων κατὰ τρόπον ἐκπαιδευτικῶς ἀριστον και ἐθνικῶς ὑπέροχον.

Ἡμεῖς, ὡς Στρατιωτικοί, εἶμεθα εἰς θέσιν νὰ ἐκτιμῶμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειάς σας, διότι σᾶς διαδεχόμεθα εἰς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ἔργον. Ἀλλὰ πρὸ ἡμῶν ἡ Ἱστορία εἰς σᾶς ἐπεφύλαξε τιμητικὴν θέσιν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατορθώσατε νὰ προαγάγετε τὰς μαθητικὰς ψυχὰς εἰς ψυχὰς ἡρώων και γιγάντων. Ἡ πλειὰς τῶν ἡρώων τῆς Ε.Ο.Κ.Α. ἔφερε μαθητικὰ πηλήκια. Καὶ αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμὴν σας.

Διὰ τὸ ὄραϊον και ὑψίστου συμβολισμοῦ δῶρον σας δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας ἐμοῦ, τῶν Ἀξιωματικῶν και τῶν ὀπλιτῶν τῆς Ι ΑΤΑ.

Ἐκφράζω τὰ συναισθήματά των και τὴν ὀρμητικὴν των ψυχὴν, σᾶς βεβαιῶ ὅτι ζῶμεν ὑπὸ μίαν συνεχῆ και ἀνυπόμονον προσδοκίαν, εὐχόμενοι ὅπως ὁ μέγας Θεὸς τῶν Ἑλλήνων πραγματοποιήσῃ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος Ἑθνικῆς Ἐλευθερίας τὴν φλογερὰν ἐπιθυμίαν τοῦ ἔθνους διὰ τὴν Κύπρον μας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων τοῦ Β' Γυμνασίου κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1970—71 ἔχουν ὡς ἀκολούθως:

ΜΑΘΗΤΑΙ

ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ

1. Ἐνδοσχολικὸν Πρωτάθλημα.

Τὸν Νοέμβριον διεξήχθη τὸ Ἐνδοσχολικὸν Πρωτάθλημα Ἀθλοπαιδιῶν Γυμνασίου καὶ Λυκείου.

Μεταξὺ τῶν ομάδων Γυμνασίου νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμάς τῆς Β'3, τόσον εἰς τὴν Καλαθόσφαιραν ὅσον καὶ εἰς τὴν Πετόσφαιραν.

Ἐκ τῶν ομάδων Λυκείου ἡ ὁμάς τῆς Στ'5 ἐπεβλήθη τῶν ἄλλων ομάδων εἰς τὴν Καλαθόσφαιραν καὶ ἡ ὁμάς τῆς Στ'4 εἰς τὴν Πετόσφαιραν.

2. Φιλικαὶ Συναντήσεις.

Τὸ Γυμνάσιόν μας ἐπεβλήθη διαφόρων Γυμνασίων τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου, ἀλλ' ἠττήθη ὑπὸ τοῦ Α' Γυμνασίου μὲ μικρὰν διαφορὰν.

3. Ἐπαρχιακὸν Πρωτάθλημα.

Εἰς τὸ Ἐπαρχιακὸν Πρωτάθλημα Ἀθλοπαιδιῶν τὸ Β' Γυμνάσιον κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν τόσον εἰς τὴν Καλαθόσφαιραν ὅσον καὶ εἰς τὴν Πετόσφαιραν.

ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

1. Εὐρωπαϊκὸν Ἀθλητικὸν Δίπλωμα.

Κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον διεξήχθησαν διάφορα ἀγωνίσματα μεταξὺ μαθητῶν ἡλικίας 16 ἐτῶν διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ἀθλητικοῦ Διπλώματος.

2. Ἀνώμαλος Δρόμος.

α) Ἐνδοσχολικός. Τὸν Δεκέμβριον καὶ Ἰανουάριον διεξήχθησαν ἀγῶνες Ἀνωμάλου Δρόμου 1200 μ. τῆς κατηγορίας Γυμνασίου μὲ νικητὴν τὸν Χατζηδημητρίου Κ. τῆς Γ' τάξεως καὶ 3000 μ. τῆς κατηγορίας Λυκείου μὲ νικητὰς τὸν Μαυρουδῆ τῆς Ε' τάξεως καὶ τὸν Κανίκλην τῆς Δ' τάξεως.

β) Ἐπαρχιακός Ἀνώμαλος Δρόμος. Τὸν Ἰανουάριον διεξήχθη εἰς Παραλίμνι ὁ Ἐπαρχιακός Ἀνώμαλος Δρόμος ὅλων τῶν Κοινοτικῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως ἐπὶ ἀποστάσεως 1500 μ. τῶν Γυμνασίων καὶ 3500 μ. τῶν Λυκείων.

Νικητὴς εἰς τὸν Δρόμον 1500 μ. ἀνεδείχθη ὁ Χατζηδημητρίου Κ. τοῦ Γυμνασίου μας. Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Γυμνασίων τὸ Β' Γυμνάσιον κατέλαβε τὴν δευτέραν θέσιν, εἰς δὲ τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων τὴν πρώτην θέσιν διὰ τῶν ἐξῆς ἀθλητῶν: Ἰωαννίδη, Μαυρουδῆ, Κανίκλη, Νεοφύτου, Χα-

τσηχαλαράμους καὶ Ζαχαρίου.

γ) Παγκύπριος Ἀνώμαλος Δρόμος. Τὸν Φεβρουάριον διεξήχθη εἰς Λευκωσίαν ὁ Παγκύπριος Ἀνώμαλος Δρόμος 1500 μ. Γυμνασίων καὶ 4000 μ. Λυκείων.

Εἰς τὸν Δρόμον 1500 μ. τὴν πρώτην θέσιν κατέλαβεν ὁ Χατζηδημητρίου Κ.

Εἰς τὴν ὁμαδικὴν βαθμολογίαν Λυκείων τὸ Σχολεῖόν μας κατέλαβε τὴν τρίτην θέσιν διὰ τῶν μαθητῶν: Ζορπῆ, Μαυρουδῆ, Ἰωαννίδη, Νεοφύτου, Λαζάρου καὶ Ζαχαρίου.

Τὸν ἴδιον μῆνα διεξήχθη εἰς Πάφον ὁ Παγκύπριος Ἀνώμαλος Δρόμος Παίδων 2000 μ. Τὴν πρώτην θέσιν κατέλαβεν ὁ Χατζηδημητρίου Κ.

3. Ἐπαρχιακοὶ Μαθητικοὶ Ἀγῶνες Στίβου.

Τὸν Μάρτιον διεξήχθησαν εἰς τὸ Στάδιον Γ.Σ.Ε. οἱ Ἐπαρχιακοὶ Μαθητικοὶ Ἀγῶνες μὲ συμμετοχὴν ὅλων τῶν Κοινοτικῶν καὶ Ἰδιωτικῶν Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Γυμνασίων κατελάβομεν τὴν πρώτην θέσιν διὰ τῶν ἀθλητῶν: Χατζηδημητρίου Κ., Τζιαλλῆ, Παύλου, Κοκκίνου, Καραφυλίδη, Χατζηδημητρίου Φ., Δρουσιώτη, Σάββα, Χατζηαντωνίου καὶ Κουλέντη.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων κατελάβομεν τὴν δευτέραν θέσιν διὰ τῶν ἀθλητῶν: Στεφανίδη, Θεοδώρου, Κεφάλα, Ἰωαννίδη, Χαλαράμους, Πασχαλίδη, Μαυρουδῆ, Ἀδάμου, Λαζάρου, Κουροῦ, Λάμπρου καὶ Ἰακώβου.

4. Παγκύπριοι Μαθητικοὶ Ἀγῶνες.

Τὴν 9ην, 10ην καὶ 11ην Ἀπριλίου διεξήχθησαν εἰς Ἀμμόχωστον οἱ Παγκύπριοι Μαθητικοὶ Ἀγῶνες Γυμνασίων καὶ Λυκείων.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Γυμνασίων κατελάβομεν τὴν ἐβδόμην θέσιν διὰ τῶν ἀθλητῶν Χατζηδημητρίου Κ. (νέα μαθητικὴ επίδοσις εἰς τὸν Δρόμον 1.000 μ.) καὶ Τζιαλλῆ Β. (νέα παγκύπριος μαθητικὴ επίδοσις εἰς τὸν Δρόμον 80 μ. μετ' ἐμποδίων).

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων κατελάβομεν τὴν ἑνδεκάτην θέσιν διὰ τῶν ἀθλητῶν: Στεφανίδη, Χαλαράμους καὶ Ἰωαννίδη.

5. Πανελλήνιοι Μαθητικοὶ Ἀγῶνες.

Εἰς τοὺς Πανελληνίους Μαθητικοὺς Ἀγῶνας μετέσχον οἱ μαθηταὶ Στεφανίδης, ὅστις κατέλαβε τὴν πέμπτην θέσιν εἰς τὴν Δισκοβολίαν, καὶ Χατζηδημητρίου Κ., ὅστις κατέλαβε τὴν τετάρτην θέσιν εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ Δρόμου 400 μ. μετ' ἐμποδίων.

ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

1. Έπαρχιακοί Μαθητικοί Κολυμβητικοί Άγῶνες.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Γυμνασίων κατελάβομεν τὴν τρίτην θέσιν διὰ τῶν κολυμβητῶν: Χατζηδημητρίου Κ., Τζιαλλῆ, Κυριάκου Κ., Κυριάκου Ἡ. καὶ Διάκου.

Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων κατελάβομεν τὴν δευτέραν θέσιν διὰ τῶν κολυμβητῶν: Ἀρχοντοῦς (πρῶτος εἰς τὴν Ἐλευθέραν Κολύμβησιν 100 μ.), Ἀρτέμη (πρῶτος εἰς τὴν Ἐπίτιαν Κολύμβησιν 100 μ.), Θεοκλέους, Χατζηπαυλῆ καὶ Φιλίππου.

2. Παγκύπριοι Μαθητικοί Κολυμβητικοί Άγῶνες.

Κατὰ τοὺς Παγκυπρίους Μαθητικούς Κολυμβητικούς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν εἰς Ἀμμόχωστον τὴν 2αν Ἰουνίου, ὁ Ἀρτέμη κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν Ἐπίτιαν Κολύμβησιν 100 μ.

ΜΑΘΗΤΡΙΑΙ

ΑΘΛΟΠΑΙΔΙΑΙ

1. Φιλικαὶ Συναντήσεις.

Κατὰ τοὺς μῆνας Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον ἡ ὁμάς Πετοσφαίρας διεξήγαγε πολλὰς φιλικὰς συναντήσεις μὲ τὰ Γυμνάσια τῆς πόλεως μας καθὼς καὶ μὲ τὰ Γυμνάσια Λευκονοίκου καὶ Λάρνακος.

Ἡ ὁμάς τῆς Πετοσφαίρας ἀπηρετίζετο ἀπὸ τὰς μαθητριάς Καρανικόλα, Ἐπαινετοῦ, Κωνσταντίνου, Κοντοῦ καὶ Ἰωάννου.

2. Έπαρχιακὸν Πρωτάθλημα Πετοσφαίρας.

Ἡ ὁμάς τοῦ Γυμνασίου μας ἐπεβλήθη τῆς ὁμάδος τοῦ Γυμνασίου Τρικώμου μὲ σκορ 3—1.

Μετὰ ἀπὸ πεισματώδη ἀγῶνα ἠττήθημεν ἀπὸ τὴν ὁμάδα Αἰγιαλούσης, ἡ ὁποία ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια ὁμάς τῆς ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου, μὲ σκορ 2—1.

ΚΛΑΣΣΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

1. Έπαρχιακὸς Ἀνώμαλος Δρόμος.

Κατὰ τὸν διεξαχθέντα εἰς Παραλίμνι Ἐπαρχιακὸν Ἀνώμαλον Δρόμον 1200μ. ἡ ὁμάς τοῦ Σχολείου μας κατέλαβε τὴν τρίτην θέσιν εἰς τὴν ὁμαδικὴν βαθμολογίαν μὲ 102 βαθμοὺς.

Εἰς τὸν Ἀνώμαλον Δρόμον ἔλαβον μέρος αἱ μαθήτριάι Κυριάκου Κ., Κούτρα, Κυριάκου Σ., Τριανταφυλλίδου, Στασουλλῆ, Κουρουνιάδου καὶ Μανωλάκη.

2. Έπαρχιακοί Μαθητικοί Άγῶνες.

Εἰς τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Μαθητικοὺς Ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν τὴν 19ην καὶ 21ην Μαρτίου εἰς τὸ Στάδιον Γ.Σ.Ε., τὸ Γυμνάσιόν μας κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κατηγορίαν Λυκείων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς μετέσχον αἱ ἀθλήτριάι: Κουτρουζᾶ, Μονογυιοῦ, Καρανικόλα, Γεωργίου, Δημητρίου, Κούτρα, Κυριάκου Κ., Ἀγαθαγγέλου, Λουκᾶ, Κωνσταντίνου, Κυριάκου Σ. καὶ Εὐθυμίου.

3. Παγκύπριοι Μαθητικοί Άγῶνες.

Εἰς τοὺς Παγκυπρίους Μαθητικούς Ἀγῶνας κατελάβομεν τὴν ἑβδόμην θέσιν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων.

Διεκρίθησαν αἱ ἀθλήτριάι Κουτρουζᾶ καὶ Γεωργίου εἰς τὸν Δρόμον τῶν 100μ. μετ' ἐμποδίων, Μονογυιοῦ εἰς τὴν Σφαιροβολίαν καὶ Καρανικόλα εἰς τὸν Ἀκοντισμόν.

4. Παγκύπριοι Άγῶνες Νεανίδων.

Εἰς τοὺς Παγκυπρίους Ἀγῶνας Νεανίδων, οἱ ὁποῖοι διεξήχθησαν εἰς τὸ Ἰακώβειον Στάδιον εἰς τὴν Πάφον, ἔλαβον μέρος αἱ ἀθλήτριάι: Κουτρουζᾶ, Γεωργίου, Μονογυιοῦ καὶ Καρανικόλα.

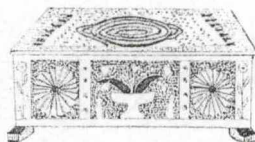
ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Εἰς τοὺς Ἐπαρχιακοὺς Μαθητικοὺς Ἀγῶνας Ἐργοῦ Στίβου τὸ Σχολεῖόν μας κατέλαβε τὴν πρώτην θέσιν εἰς τὴν κατηγορίαν Λυκείων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς ἔλαβον μέρος αἱ ἐξῆς κολυμβήτριάι: Γεωργίου (πρῶτη εἰς τὴν Ἐπίτιαν Κολύμβησιν), Κουτρουζᾶ, Παπαδάκη καὶ Μελανίδου.

Κατὰ τοὺς διεξαχθέντας εἰς Ἀμμόχωστον Παγκυπρίους Κολυμβητικούς Ἀγῶνας κατελάβομεν τὴν τρίτην θέσιν εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν Λυκείων. Διεκρίθησαν αἱ Γεωργίου εἰς τὴν Ἐπίτιαν Κολύμβησιν, Παπαδάκη εἰς τὴν Ἐλευθέραν Κολύμβησιν καὶ Ἐπαινετοῦ εἰς τὴν Προσθίαν Κολύμβησιν.

ΜΑΡΩ ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΤΖΗΚΤΡΙΑΚΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΒΒΑ
Καθηγηταὶ Σωματικῆς Ἀγωγῆς

ΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ

Τὸ Χορευτικὸν Συγκρότημα παρουσίασεν ἑλληνικοὺς καὶ κυπριακοὺς χοροὺς κατὰ τὴν δεξίωσιν ἣ ὁποία ἐδόθη πρὸς τιμὴν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν εἰς τὸ Β' Γυμνάσιον τὴν 15ην Ἰανουαρίου, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πορτοκαλιοῦ τὴν 14ην καὶ τὴν 15ην Μαρτίου καὶ κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἑορτασμοὺς εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων τὴν 24ην καὶ τὴν 31ην Μαρτίου.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μαθηταί : Καζέλας Σάββας, Χατζηπαναῆς Παντελῆς, Μαυροουδῆς Αἰμίλιος, Σωτήρη Σωτήρης, Ζαχαρίου Κωστάκης, Εὐαγγέλου Νίκος, Χαμάλη Πιερῆς, Πίγκος Ἀνδρέας, Λαζάρου Κωστάκης.

Μαθητρίαι : Τόφα Μαρία, Κουροῦ Κυριακὴ, Φοιτηρῆ Μαρία, Σκίτινη Κατερίνα, Χρυσοστόμου Εὐτυχία, Πόστατζη Νέλλη, Καρανικόλα Ἀνδρούλα, Δημητρίου Μάρω.

ΟΙ ΧΟΡΟΙ

Ἑλληνικοί : Χαρακτηριστικὸς Μακεδονικός, Μεγαλεξανδρινός, Ἀντικρουστὸς Μακεδονικός, Κοφτὸς Ἡπειροῦ, Συρτὸς, Νησιώτικος Μπάλλος, Τσαμικός.

Κυπριακοί : Κυπριακὴ Σούστα, Ζεῖμπέκικο, Συρτὸς, Ἀντικρουστοὶ ἀνδρικοὶ καὶ γυναικεῖοι.

Η ΧΟΡΩΔΙΑ

Ἡ χορωδία τοῦ Σχολείου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δ. Δέσποινας Μουζούρη ἐξετέλεσεν ᾠματα κατὰ τοὺς ἐθνικοὺς ἑορτασμοὺς τῶν Δημοσίων Σχολῶν Μέσης Ἐκπαίδευσεως εἰς τὸ Στάδιον Γ.Σ.Ε. τὴν 27ην Ὀκτωβρίου καὶ τὴν 24ην Μαρτίου, κατὰ τὴν χρυσογεννιάτικην ἑορτὴν τοῦ Σχολείου, κατὰ τὰ μνημόσυνα τῶν ἡρώων ἀποφύτων τοῦ Σχολείου Γεωργίου Θεοδοσίου καὶ Ἀλέκου Κωνσταντίνου καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ λήξει τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σχολείου τελετῇ.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Τάξις Β' : Γιακουμετῆς Δημητράκης, Στυλιανοῦ Μ. Ἀνδρέας, Σωφρονίου Νίκος, Φαντάρου Γεώργιος, Χαμπίδης Δημητράκης, Χατζηδημητρίου Φῶτος, Χατζηκώστα Σαββάκης, Χατζηπαναγῆ Χριστάκης, Χριστοφῆ Χριστάκης.

Τάξις Γ' : Λουβαρῆς Γιαννάκης, Πατσαλίδης Φίλιππος, Τσαγγαρᾶς Γεώργιος.

Τάξις Δ' : Γρηγορίου Βανθούλα, Ἐλευθερίου Χρυστάλλα, Θεμιστοκλέους Θέμις, Καλλῆ Ἀνδρούλα, Κοντοῦ Κάκια, Παντελῆ Εὐαγγελία, Πηλείδου Δέσπω, Πιερίδου Βάσω, Σπύρου Παρασκευῆ, Ταλιαδώρου Δήμητρα, Τρικωμίτου Ἀρτεμῆς, Χατζηπασχάλη Ἀννίτα, Χριστοφῶρου Μάρδα, Ἀντωνίου Ἰωάννης, Θεοδώρου Θεόδωρος, Μονκτάρης Κώστας.

Τάξις Ε' : Κουλλαπῆ Κυριακούλα, Λορτζὲ Μάρω, Παιδονόμου Νίκη, Παναγιώτου Σπυρούλα, Παπαδάκη Καίτη, Παπαδάκη Κούλα, Χριστοδοῦλου Παναγιώτα, Γιᾶλλονρος Εὐάγγελος, Κατσιολοῦδης Μάριος, Λαμπρῆ Ἀνδρέας, Παναγῆ Νικόλαος, Χαρτόσιας Παναγιώτης.

Τάξις Στ' : Καρανικόλα Ἀνδρούλα, Κωνσταντίνου Χριστίνα, Μαρκουλίδου Χριστίνα, Μονογυιῶ Ζωή, Πάντη Δήμητρα, Παπακυριακοῦ Κυριακούλα, Χρυσοστόμου Εὐτυχία, Ὀρφανίδης Ἀνδρέας, Συμεοῦ Σωτήρης.

ΟΜΙΛΟΙ

ΚΑΤΩΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Θρησκευτικός, Ἀθλητικός, Λαογραφικός, Λογοτεχνικός, Φυσιογνωστικός, Γεωγραφικός, Ἱστορικός, Διαγωνισμοῦ Γνώσεων.

ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Θρησκευτικός, Πνευματικός, Λαογραφικός, U.N.E.S.C.O., Φιλοτελιστικός, Ἐθνικῆς Διαφώτισεως, Φυσικός — Χημικός, Ἱστορικός, Φωτογραφικός, Θεατρικός, Οἰκονομικός.

ΑΡΙΘΜΟΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ

Τάξεις	Μαθηταί	Μαθήτριά	Σύνολον
Α'	144	—	144
Β'	109	—	109
Γ'	78	—	78
Δ'	107	127	234
Ε'	85	112	197
Στ'	75	108	183
Α' — Στ'	598	347	945

ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΑΞΕΙΣ

Τάξεις	Α'	Β'	Γ'	Δ'	Ε'	Στ'	Α'—Στ'
Μετενεγράφησαν	4	1	—	3	—	—	8
'Απεσύρθησαν	4	1	—	3	6	—	14
Προσήλθον εις εξέτασιν	136	107	78	228	191	183	923
Προήχθησαν—'Απελύθησαν	102	79	51	190	181	178	781
'Απερρίφθησαν	7	5	5	8	—	—	25
Παρεπέμφθησαν εις επανεξέτασιν	27	23	22	30	10	5	117

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ

Κατά τὸ σχολικὸν ἔτος 1970 — 71 ἐνεγράφησαν ὡς μέλη τῆς Βιβλιοθήκης 211 μαθήτριά καὶ 315 μαθηταί. Ἠγοράσθησαν 334 τόμοι, ἐδωρήθησαν 16. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τόμων τῆς Βιβλιοθήκης ἀνῆλθεν οὕτως εἰς 4.386. Τὰ μέλη τῶν τάξεων Γ', Δ', Ε' καὶ Στ' ἐδανείσθησαν ἐπὶ πλεόν 770 τόμους ἀγγλικῶν βιβλίων. Ὁ κατωτέρω πίναξ δεικνύει τὴν κίνησιν τῆς Βιβλιοθήκης κατὰ μῆνα, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ἑλληνικὰ βιβλία.

Τάξεις	*Οκτώβρ.	Νοέμβρ.	Δεκέμβρ.	*Ιανουάρ.	Φεβρ.	Μάρτιος	*Απρίλιος	Μάϊος	Σύνολον Τόμων
Α'	165	286	232	187	171	169	154	106	1.470
Β'	115	109	139	87	101	92	107	87	837
Γ'	104	133	105	87	110	87	88	64	778
Δ'	79	137	89	80	91	72	88	59	695
Ε'	108	132	104	96	118	107	94	67	826
Στ'	166	174	165	119	121	105	122	87	1.059
Α'—Στ'	737	971	834	656	712	632	653	470	5.665

Βιβλιοθήκαι τμημάτων ἐλειτούργησαν διὰ τὰς τάξεις Α', Β' καὶ Γ'.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 19, 1970

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

1 AVE MARIA

Donizetti

Προσευχή υπό τῆς Χορωδίας τοῦ Γυμνασίου
Διευθύνει ἡ δ. Δ. Μουζούρη

2 Η ΘΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ

BITZENTZΟΥ ΚΟΡΝΑΡΟΥ

Σκηνοθεσία: δ. Σοφίας Κοντοῦ

Σκηνογραφία: κ. Ἑλλης Ἰωάννου

Ἄγγελος	Φωνή
Ἄβρααμ	Κωστάκης Ἀντωνίου Στ 4
Σάρρα	Ἄλκηστις Κωνσταντίνου Ε 2
Ἰσαάκ	Κων/τίνος Χατζηπασχάλης Α 4
Συμπάν	Φάνος Δημητριάδης Στ 4
Σοφέρ	Ἄνδρέας Θεοδοσίου Στ 4
Ἄντα	Μάρω Κουτρουζᾶ Ε 2
Τάμαρ	Κάλια Κεντοῦ Δ 2

Καλλιτεχνικὸν Συνεργεῖον Σκηνικῶν

Παναγιώτης Προδρόμου Ε 5

Νίκος Πουκῆς Ε 5

Ἄνδρέας Στυλιανοῦ Ε 5

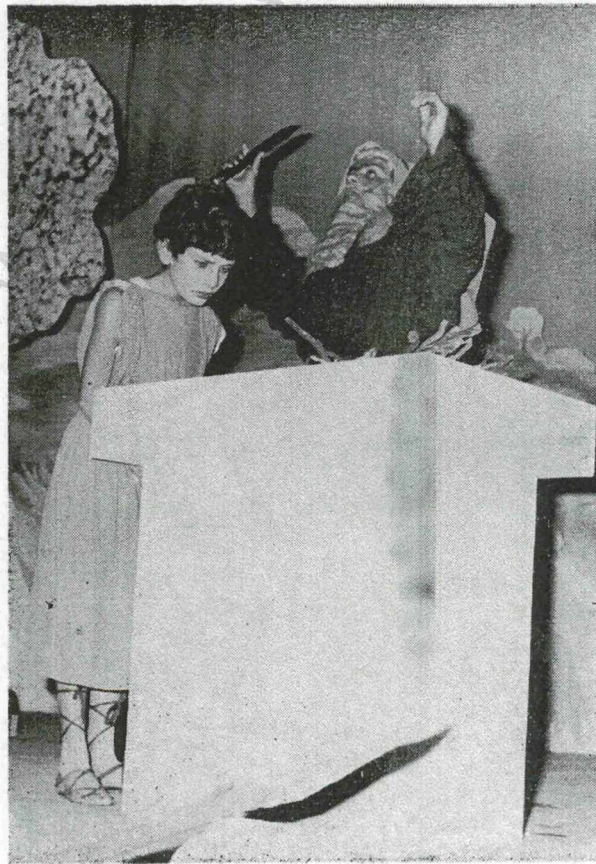
Χρυσόστομος Χρυσοστόμου Ε 5

Γιαννάκης Ἰωάννου Ε 4

3 ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΔΩΡΩΝ

ΣΚΗΝΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

(συνέχεια)

Έκθεσις Πεπραγμένων Σχολικού Έτους 1970—71 καὶ Προσφώνησις πρὸς τοὺς Τελειοφοίτους — Ἀντιφώνησις — Ἐπιτροπεία Ἑλληνικῶν Ἐκπαιδευτηρίων Ἀμμοχώστου — Σύνδεσμος Γονέων καὶ Κηδεμόνων — Διδακτικὸν Προσωπικὸν — Γραμματειακὸν Προσωπικὸν — Βοηθητικὸν Προσωπικὸν — Ἀπόφοιτοι — Βραβεῖα — Ἐπιτυχίαι εἰς Ἐξετάσεις — Δεξιώσεις πρὸς Τιμὴν Ἑλλήνων Ἀξιωματικῶν — Εἰσαγωγικὴ Ὀμιλία Γυμνασιάρχου — Προσφώνησις κ. Γ. Μαυροκορδάτου — Προσφώνησις Γυμνασιάρχου — Ἀντιφώνησις Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ — Ἀθλητικὴ Κίνησις — Τὸ Χορευτικὸν Συγκρότημα — Ἡ Χορωδία — Ὀμιλοὶ — Ἀριθμὸς Μαθητῶν καὶ Μαθητριῶν κατὰ Τάξεις — Φοίτησις καὶ Ἀποτελέσματα κατὰ Τάξεις — Βιβλιοθήκη — Χριστουγεννιάτικη Ἑορτή.

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΚΙΚΗΣ ΗΡΟΔΟΤΟΥ	Κυπριακὸ Σπίτι
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Σπιτάκι
ΜΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	Ἔπαυλη
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΖΑΡΙΔΗΣ	Κεφάλι
ΚΩΣΤΑΣ Μ. ΚΟΥΝΝΑΣ	Βυθὸς
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΙΑΠΑΝΗ	Ξυλόγλυπτο
ΙΩΑΚΕΙΜ ΙΩΑΚΕΙΜ	Ξυλόγλυπτο
ΤΙΜΟΘΕΟΣ ΜΙΣΕΡΗΣ	Ξωκκλήσι

ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΗΣΙΣ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ

ΣΩΤΗΡΑ ΤΖΥΡΚΑΛΛΗ — ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ ΧΑΤΖΗΓΕΩΡΓΙΟΥ